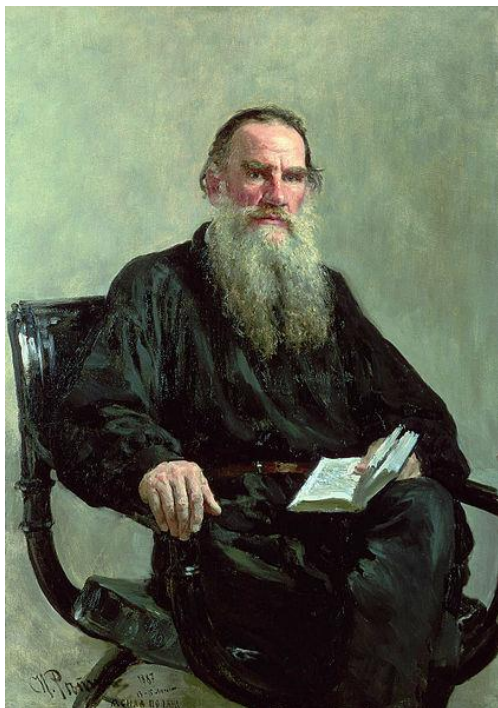

سۇناتاي كورۇيتىزىر

ليۆ تۆلستۆي

ليۇ تۆلىستۆي

سۆناتاي كورۇيتيزير

رۆمان

وهرگيپراني
ئەمىن گەردىگلانى

خانہى موکریانی بۆ چاپ و بلاؤکردنه وه

● سۇناتای كورۇيتيزير

- نووسینی: لیؤ تۆلستوی
- وه رگیپانی: ئەمین گەردیكلانی
- نه خشه سازى ناوه وه: گۆران جه مال رواندزی
- بهرگ: رییمان
- پیتچین: ئەوین سلیمان جیهان
- نرخ: ۳۰۰۰ دینار
- چاپی یه كه م ۲۰۱۴
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپخانهى موکریانی (ههولێر)
- بهرپۆه به رایه تی گشتی کتیبخانهى گشتییه کان ژماره ی سپاردنی (۲۵۶) سالی ۲۰۱۴ ی پیتی دراوه.

زنجیره ی کتیب (۸۱۸)

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

هه موو مافیکی بۆ دهزگای موکریانی پارێزراوه

مالپه: www.mukiryani.com

ئیمه یل: info@mukiryani.com

که‌وايه به ئیوه ده‌لیم هه‌ر که‌س به چاوی هه‌وه‌سه‌وه له ژنیک بروانی هه‌ر ئه‌و
ده‌مه زیناحی له‌گه‌لدا کردووه.

ئینجیلی مه‌تا سوورپی پینجه‌م ئایه‌تی بیست و هه‌شته‌م

قوتابییه‌کانی گوتیان ئه‌گه‌ر حوكمی می‌رد له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی به‌و شیوه‌یه بی،
نه‌کردنی نیکاح باشتره. ئه‌ویش گوتی ته‌واوی خه‌لکی ئه‌و که‌لامه قه‌بوول ناکه‌ن،
مه‌گین بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که پێیان به‌خه‌شراوه. چونکه ئه‌و خه‌سیوانه هه‌ر به‌و شیوه‌یه
له‌ دایک بوون و ئه‌وانه‌ش خه‌لکیکن که خه‌لکی تر خه‌ساندوونی. خه‌سیوه‌کان له‌ پێی
خودادا خۆیان خه‌ساندووه. ئه‌وه‌ی توانایی هه‌یه با قه‌بوولی بکات.

ئینجیلی مه‌تا سوورپی نۆزده‌هه‌م ئایه‌ته‌کانی ده‌هه‌م و یازده‌هه‌م و دوازده‌هه‌م.

یهک

سهره‌تای به‌هار بوو. دوو پوژ بوو له نیو شه‌مهنده‌فهردا بووین. ئەو مسافیرانه‌ی ریگا‌که‌یان دوور نه‌بوو، سوار ده‌بوون و داده‌به‌زینه‌وه، به‌لام چوار که‌س، که‌ من یه‌کیک له‌وان بووم، له‌ سه‌ره‌تای وه‌رپکه‌وتنی شه‌مهنده‌فهره‌که‌وه له‌گه‌ل بووین. ئەوی دیکه‌ش ژنیکی ناشیرینی پیر و جگه‌ره‌کیش، ده‌موچاوی چرچولوچی تیکه‌وتبوو و ره‌نج و ئازاری پوژگاری پیوه‌ دیار بوو؛ کلاو و پالتو و جلو‌به‌رگه‌که‌ی له‌ هی‌ پیاوان ده‌چوو. ئەوی تریش پیاویکی ناسیاوی ئەو بوو، نزیکه‌ی چل سالی ته‌مه‌ن و زور پوو‌خو‌ش و زمان پاراو بوو، جلو‌به‌رگی نوو و ریکوپیکی له‌ به‌ردابوو. هه‌موو شتیکی نوو بوو؛ سه‌هه‌میش پیاویکی خاوه‌ن که‌سایه‌تی بوو، زور که‌له‌گه‌ت نه‌بوو، هه‌لسوکه‌وتی وشک و ویده‌چوو تونده‌ته‌بیعه‌ت بی. نه‌ده‌کرا به‌ پیری بزانی، به‌لام تووکه‌سه‌ره‌ لووله‌که‌ی دیار بوو پیرییه‌کی ناواده کردوو‌یه‌ته‌ ماشوبرنجی. خو‌ی له‌ خه‌لکی به‌ دوور ده‌گرت. چاوی زور سه‌یر ترووسکه‌ی ده‌هات و به‌توندی له‌ سه‌ر شتیکه‌وه‌ بو‌ سه‌ر شتیکی تر ده‌فپی. پالتویه‌کی کو‌نی له‌ به‌ردا بوو، ملیوانه‌که‌ی پیستی به‌رخ بوو، که‌ دیار بوو ده‌سکاری به‌رگدروویه‌کی لی‌زان و ده‌ست ره‌نگینه. کلاویکی در‌یژی‌شی له‌ سه‌ردا بوو که‌ ئەویش هه‌ر له‌ پیستی به‌رخ بوو. کاتیک قو‌پچه‌ی پالتوکه‌ی ده‌کرده‌وه، چاکه‌تیکی ئاته‌گ شو‌ر به‌ که‌مه‌ری چین‌داره‌وه و له‌ ژیر ئەویشدا کراسیکی پوو‌سی

گولڈوزی کراو وهدیار دهکهوتن. یهکی دیکه له تایبهتمهندییهکانی ئەو پیاوه ئەوه بوو که جاروبار دهنگیکی سهیر له گهرووی دههاته دهری و زیاتر وهک قرخه‌ی گهرووی یان سه‌ره‌تای پینکه‌نین ده‌چوو که کتوپر ته‌واو ده‌ی.

ئهم پیاوه له ماوه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌یدا هه‌ول‌ی دها له‌گه‌ل مسافیره‌کانی دیکه قسه‌ نه‌کات و خوی له ناسینیان ده‌بوارد. ئەو مسافیرانه‌ی له تهنیشتی داده‌نیشتن و ده‌یانویست سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌نه‌وه، وه‌لامیکی توند و کورتی ده‌دانه‌وه. کتیبی ده‌خوینده‌وه یان به‌دهم جگه‌ره‌ کیشانه‌وه له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه چاوی له‌ده‌ری ده‌کرد، یان خواردنی له‌خوانچه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی ده‌رده‌هینا ده‌بخوارد و چای ده‌خواردوه.

هه‌ستم ده‌کرد ته‌نیایی جارزی کردوه. چه‌ند جار ویستم سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌مه‌وه به‌لام هه‌ر جاریک که‌چاومان به‌یه‌کتر ده‌که‌وت. ئەوه‌ش به‌رده‌وام دووپات ده‌بووه، چونکه‌ به‌شیوه‌ی که‌شوتوش رووبه‌رووی یه‌ک دانیشتیووین. ئەو رووی وه‌رده‌گیرا و ده‌ستی دها کتیبه‌که‌ی یان له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه چاوی له‌ده‌ری ده‌کرد. نزیک ئیواره‌ی پوژی دووه‌می سه‌فه‌ر، ئەم کابرا گرژ و نه‌مرچه له‌ویستگه‌یه‌کی گرینگ دابه‌زی و چوو بو‌چایخای ویستگه‌که، ئاوی کولاتووی وه‌رگرت و چای بو‌خوی ده‌م کرد. کابرا ته‌رپوشه‌که‌ش هه‌موو جلوبه‌رگه‌کانی نوێ بوون و دواتر بو‌م ده‌رکه‌وت پارێزه‌ره، له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی هاو‌ریی که‌له‌په‌ستا جگه‌ره‌ی ده‌کیشا و جله‌کانی له‌هی‌مردوو ده‌چوون، بو‌خواردنه‌وه‌ی چایی چوون بو‌چایخانه‌ی ویستگه‌.

له ماوهی چوونه دهرهوی ئه و ژن و پیاوهدا چهند مسافیری تر هاتنه نیو فاگونه که وه، یه کیان پیره پیاویکی که له گه تی دهموچاو چرچولوچ بوو، ریشی تیفیغه دابوو و دیار بوو بازرگانه. پالتویه کی له پیستی دهله کی له بهردا و کلاویکی فاستونی و شه پقه داری له سهردا بوو. کابرای بازرگان له سهر کورسی به رانبهری خانم و جه نابی پاریزهر دانیشت و له ریوه دهستی کرد به قسه کردن له گه ل گهنجیک که ویده چوو ژمیریار بی و ههر له و ویستگه یه سوار بوو بوو.

من له بهریکی دیکه ی فاگونه که و به رانبهری ئه وان دانیشتبووم و چونکه شه مه نده فهره که راوه ستا بوو و گرمه و ته قوکوتی نه ده هات، گویم له هیندیک له قسه کانیاں ده بوو. کابرای بازرگان سه ره تا باسی ئه وهی ده کرد که ده چی بۆ ملکه که ی خوی و به قسه کانیدا دیار بوو که ملکه که ی دوو - سی ویستگه له و شوینه وه دووره. پاشان قسه هاته سهر مه زنده ی کالا و که لوپه ل و بارودوخی کرین و فروشتن و چوینییه تی بازار ی مؤسکو، دوی ئه ویش باس هاته سهر بازار ی مکاره ی نیژنی. ژمیریار باسی که یف و رابواردنی بازرگانیکی ساماندار ی ده کرد که ههر دوو کیان ده یانناسی؛ به لام پیره پیاو نه هیشت ئه و باسه که ی به کوتایی بگه ینی و دهستی کرد به باسکردنی رابواردنه کانی خوی له کوونوقینو و دیار بوو زور شانازی به خوویه وه ده کات که له و به سستینه دا راییده بویری و به گه شه ونه شه یه که وه ده یگرایه وه: جاریک ههر له گه ل ئه و کابرایه ی که

باسی کرا له کوونوڤینو، له کاتی سهر خوشیدا چیی کردوه. شاکارهکانیسی هینده دهروشاوه بوون که هیئدی جار به سرته بو بهردنگه که ی دهگیرایه وه و قاقای لوی ژمیریار له څاگونه که دا دهنگی ده دایه وه. پیره پیاویش پیده که نی و دوو ددانی زهردی وه دیار ده که وتن.

چونکه چاوه روانی بیستنی قسه یه کی سه رنجراکیش نه بووم، هه ستامه سه ریچ و گوتم هه تا شه مه نده فهره که راوه ستاوه له ویستگه که بری پیاسه ده که م. له بهر دهرگای څاگونه که دا لووتم به لووتی پاریزهر و ژنه که ی هاوړییدا ته قی که به دهم رویشتنه وه خهریکی دهمه ته قی بوون. پاریزهری زمان لووس به منی گوت دهرفته ی چون بو څه هیچ شوینیکت نییه چونکه هه ر ئیستا هوړنی دووه می شه مه نده فهره که لینده درئ.

راستیشی ده کرد هیشتا دوو هه نگاو دوور نه که وتبوومه وه هوړنی دووه م لیدرا. کاتیک گه رامه وه دهمه ته قی و مشتومری نیوان پاریزهر و خاتوونی هاوړی هه روا به رده وام بوو. بازرگانی پیر به ره وپووی ئه وان دانیشتبوو و به قه لافه تیکی جیددییه وه چاوی له بهر دهمی خو ی بریبوو. هیئدی جار وهک لومه و بیزار ی ددانی به یه کدا دنا.

کاتیک من به ته نیشتیاندا تیپه یم، پاریزهر به پیکه نینه وه ده یگوت: «... ئه و کاته ژنه راست و رهوان به میرده که ی گوت ئیتر چه ز ناکات و ناتوانی له گه ل ئه ودا بژی، چونکه...»

KUNOVINO -1 شاریکه له ناوچه ی نیژنی شوینی که یف و رابواردنی که سانیکه که سه ردانی بازار ی مکاره یان ده کرد.

پاشان چووہ سہر باسی رو داویک کہ من نہمدہ توانی بہ باشی بییستم. بہ دوی مندا چہند مسافیری دیکہش سوار بوون و پاشان بہرپرسی پشکنینی بلیتہکان بہ پہ نامدا تیپہری، دوی ئہویش کولبہریک بہ پہلہ ہاتہ ژووری و ہہتا ماوہیک تہ فوکوت فاگونہکہی داگرت و ئیتر نہتدہ توانی گویت لہ قسہی دہوروبہریہکانت بی. کاتیک تہ فوکوتہکہ نیشتہوہ دیسان دہنگی پاریزہرہکہم بیست، وتہکانی نیو قہ مارہکہی تہ نییوہ و وہک مشتومر و ئاخافتنیکی گشتی لی ہاتبوو.

پاریزہر باسی ئہوہی دہکرد کہ مہسہلہی تہ لاق ئہمرؤ لہ ئہورووہ پیرورای گشتی بہ خوہوہ خہریک کردوہ و بوٹہ کیشہیہکی سہرہکی، لہ رووسیاش ئہو کیشہیہ سہری ہلداوہ و روژ لہ دوی روژ زیاتر دہبی. بہ لام چونکہ بوئی دہرکوت لہو بارہوہ ہر خوی خاوہن رایہ و ہیچ کہس بیروپای خوی دہرنابری، بیدہنگ بوو و رووی لہ بازرگانی پیر کرد و بہ رووخوشی لیی پرسی:

«ئہو کاتانہ بہم شیوہیہ نہبوو، وانییہ؟»

پیرہپیواو دہیویست و ہلامی بداتہوہ بہ لام ہر لہو کاتہدا شہمہندہفہرہکہ کہوتہ ری، کلاوہکہی لہ سہری داگرت، خاچی خوی کیشا و بہ ورتہورت دوعایہکی خویند، پاریزہر چاوی لہ لایہکی تر کرد و لہ رووی ئہدہبہوہ چاوہروان ما. پیرہپیواو دوعاکہی تہواو کرد، سی جار خاچی خوی کیشا و کلاوہکہی راست لہ سہری نایہوہ و توژی خوی ئہمبارہوبار کرد، ئاسوودہ دانیشٹ و گوتی:

«چون نہبوو قوربان، ئہو کاتانہش بوو، بہ لام نہک بہ قہرای ئہمرؤ. چون چاوہروانیت ہہیہ بارودوخہکہ جیاواز بی؟ خہلکی

ئەمپرۆ ئیتر ھەموو خۆیندەوار و پرووناکبیرن. «خیرایی شەمەندەفەرەکه جار لەگەڵ جار زیاتر دەبوو و تەقووتی تایەکانیشی لە سەر ماچلەکی ھیلاسەنەکه زۆرتر دەبوو و بە باشی لە وتە یەکتەر حالی نەدەبوون. بەلام ئاخافتنەکه بەلامەوہ سەرنجراکیش بوو، ھیندیک نزیکتەر دانیشتم و گویم بۆ شل کردن.

ژنەکه بە بزەھیەکی زۆر کەمپەنگەوہ لەسەرەخۆ گوتی: «ئەوہ چ پێوہندییەکی بە خۆیندەوار بوونی خەلکەوہ ھەییە؟ بە پێی خووخدە ی زۆربە ی ژنان کە گرینگی بە وتە ی بەرانبەرەکه یان نادەن و تەنیا دەیانھەوئ بیرورای خۆیان دەربەرن و قسەکه یان لە عەرزە نەدرئ، درێژە ی بە وتەکانی دا: «... بە بروای ئێوہ پیکھینانی ژیانە ھاوبەش بە شیوہ ی کۆن باشترە کە بووک و زاوا بەر لە زەماوہند چاویان بە یەکتەر نەدەکەوت؟ بووک نەیدەزانی زاوای خۆشەوئ یان لە داھاتوودا دەبیتە خۆشەویستی یان نا؟ ھەر کەسیک گەورەکه یان پێی بگوتبا یەن زەماوہندیان لەگەڵ دەکرد و ھەتا کۆتایی تەمەنیان ئازاریان دەکیشا؟»

ژنە بە ئاشکرا چاوی لە من و پارێزەرەکه دەکرد و کەمتر لە پیاوہ پیرەکه ی دەروانی کە بەردەنگی بوو؛ لە درێژە ی وتەکانیدا گوتی: «بە بروای ئێوہ ئەمە باشترە؟»

پیرەپیاوی بازرگان بی ھەمیەتەنە و بە بیزارییەوہ چاوی لە ژنە کرد و گوتی: «نا، مەسەلەکە لەوہدایە کە ئێمە زۆر پرووناکبیر بووین.» بەلام پرسیارەکه ی ئەوی بی وەلام ھیشتەوہ.

لاوی پارێزەر بە بزەھیەکەوہ پرسیی: «حەز دەکەم بزەنم بەرپێرتان پێوہندی نیوان عاملانن و فیر کردن و ناسازگاری ژن و میرد چۆن لیک دەدەنەوہ!»

بازرگان ویستی وهلام بداته وه بهلام ژنه په رییه نیو قسه کانی:
«نا، ئیتر ئو سهردهمه به سهر چوو!» بهلام لای پاریزهر
هه لیدایه و گوتی: «نا، ئیجازه بدن ئو بیروباوهری خوئی دهر برئ!»
پیره پیاو گوتی: «فیر کردن و بار هینان ته نیا هوکاری گه و جیتی
خه لکه!»

ژنه، بی سه برانه دهویست قسه بکات، پرووی دهمی له من و
پاریزهر و ته نانهت لای ژمیزیار بوو که له جیی خوئی ههستا بوو و
هه نیشکی له سهر پشتی کورسییه که دانا بوو و به پیکه نینه وه گویی
بو و ته کان شل کرد بوو، گوتی: «نه دیو و نه ناسیو و به بی
خوشه ویستی زه ماوه ندیان ده کرد و پیشیان سهیر بوو که ژیانیان
سارد و سر و پر له ناسازگارییه. ته نیا ئاژله به و شیوه و به پیی
ویستی خاوه نه که ده کری جوو تگیری بکات.» به له بزیک که دیار
بوو دهیه هوئی کابرای بازرگان بازار بدات گوتی: «مرؤف ههستی
ههیه و ده توانی ئاشق بی و یه کتری خوش بوئی، مرؤف هاو دلی و
خوشه ویستی ده زانی.»

پیره پیاو گوتی: «به هه له چووی خاتوونی به رییز! ئاژله کان
شعووریان نییه به لام مرؤفه کان شعوریان ههیه و ده بی پیره وی له
فه رمانه کانی خواوه ند بکن.»

ژنه که پیی وابوو بیروبروایه کی نوئی ههیه، هه روا بی سه برانه
هه ولی دها قسه کانی خوئی به زوران بدات، گوتی: «ئاخر مرؤف به
بی ئه شق و خوشه ویستی چون ده توانی بژی!»

پیره پیاو به له بزیک قورس و قایم گوتی: «ئو کاتانه به و
شیوه یان بیر نه ده کرده وه. ئه م جوړه فیکرانه ئه مرؤ سهریان هه لداوه
و بوونه ته باو. ئه مرؤ ناویری زمانت بگه ری ژنه له ریوه ده توری و

دەرپوا، بئى ئەوى بېر لە ژيان و ھەست و ئاۋەز بىكاتهوھ سىكاللا لە دژت بەرز دەكاتهوھ و داۋاى جىابوونەوھ دەكات. ئىستائىتر مووژىكەكانىش فىرى ئەوھ بوون. ئەمە باۋى رۆژە و خەلكى پىرەوىى لىدەكەن! ژنەتىۋى لادىئى بە مىردەكەى دەلى: «ھانى ئەوھش كراس و دەرپىكانت . من لەگەل ئانكا^۲ دەرپۆم. ئەو تووكە سەرى لۈولە و لەھى تۆ جوانترە!» ئىتر چۆن دەتوانى رىزەھەك قسەى حىسابى بىكەى بە مىشكى ئەو چارەپرەشەدا؟ من ھەمىشە گوتوومە، ژن ترسى نەبى سۋارى سەرت دەبى!»

لاۋى ژمىرىار چاۋى لە پارىزەر و من و پىرىژنەكە كرد و ديار بوو ددانى بە خۆيدا گرتوۋە بۆ ئەوھى پىنەكەنى و چاۋەروانى ئەوھ بوو بزانى ئىمە چ دژ كەردەوھەك لە خۇمان نىشان دەدەين كە بە پىى ئەوھ بە وتەكانى پىرەپىاۋ پىنەكەنى يان پەسەندى بىكات.

ژنە گوتى: «دەبى لە كى بترسى؟»

«لەكى بترسى؟ دەى ديارە لە مىردەكەى! خودا فەرموۋىتەى ئەى ژنان سەر لە پىناۋى مىردەكانتان بن، ھەر ئەو جورەى لە فەرمانى خودا سەرپىچى ناكەن!»^۳

ژنە بە توورەبىيەوھ گوتى: «نا، مامە، ئىتر ئەو سەردەمە بە سەر چوو.»

«نا، خانم، نابى پىت وابى ئەو سەردەمە بە سەر چووھ. ھەوا لە پەراسۋى ئادەم دروست كراۋە و ھەتا رۆژى قىامەت دەبى گوپرايەلى ئەو بى.» لەبىزى ھىندە توند و جىددى بوو و سەرى وھەا

۲- Vanka سووكەلە ناۋى قانىايە كە قانىاش سووكەلە ناۋى ئىقانە.

۳- رىسالەى پولس بۆ ئەفسىيان، بەشى پىنجم، ئايەتى بىست و سىئەھم.

به هه‌یبه‌ته‌وه ده‌جولاند، لای ژمیریار له خه‌یالی خۆیدا ئه‌وی به سهر كه‌وتوو دانا و به ده‌نگیكه‌ی به‌رز دای له قاقای پیکه‌نین.

به‌لام ژنه ده‌ست هه‌لگیر نه‌بوو. چاویکی لیکرد و گوتی: «به‌لی، ئه‌وه به‌لگه هینانه‌وه‌ی ئیوه پیاوانه. هه‌موو ئازادییه‌کتان به خۆتان داوه، به‌لام ده‌تانه‌وی ژن له نیو كه‌ندووی مالیدا زیندانی بکه‌ن و له‌ولاشه‌وه رینگه به خۆتان ده‌ده‌ن هه‌ر کاریکی پیتان خۆشه بیکه‌ن.»

پیره‌پیاو هه‌ر به‌وه له‌بزه‌وه كه ده‌یویست شوین دانهر بی، گوتی: «رینگه پیدان له ئارادا نییه.» هه‌ر وه‌ها كه‌لامیکی ئینجیلی به‌به‌لگه هینایه‌وه و درێژه‌ی به‌قه‌سه‌کانی دا: «چونكه‌ پیاو شتیک ناهیتنی بو مالله‌که‌ی، به‌لام ژن، مندال دیننی و وه‌ک ده‌فریک وایه‌ که له‌شکان نزیکه.»

له‌بزی بازارگان هینده تیز بوو پ‌واله‌ته‌ن شوینی له‌سهر بیسه‌رانی دانا و ژنه خۆی به‌قوت کراو و به‌زیو زانی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌ست هه‌لگیر نه‌بوو و گوتی:

«به‌لی، به‌لام پیم وایه ئیوه‌ش ئه‌وه‌تان قه‌بووله‌ که ژن ئینسانه و وه‌ک پیاو خاوه‌نی دل و هه‌سته. ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی خۆش نه‌وی چبکا؟»

کابرای بازارگان نیو چاوانی گرژ کرد و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی لیبوی ده‌له‌رزی زور به‌توورپه‌ی دووپاتی کرده‌وه: «خۆشی نه‌وی؟ دلنیا به‌ورده‌ ورده‌ فی‌ر ده‌بی خۆشی بووی.»

٤- له‌ ده‌قی سه‌ره‌کیدا به‌جیبی كه‌ندوو terem هاتوو كه ژووریکي چكۆله‌ بووه له‌ مالیدا و ژنانی روس زیاتر له‌و شوینه‌ داده‌نیشان و له‌ ئازادی بیبه‌ش بوون. جوړیک به‌ندیخانه‌ی مالی بوو.

ئەم بەلگە ھېنانەۋەھىيە بازىرگانى پىر زۆر بە دلى لاوى ژمىريار
بوو و پر بە گەرووى ھورپەى بۇ كىشا.
ژنە گوتى: «نا، خۇشى ناوى. ئەگەر نەتوانى خۇشى بووى خۇ
ناكرى بە زۆرى ناچارى بكەى.»
پارىزەر پرسىيى: «ئەى ئەگەر خىانەتى بە مىردەكەى كرد چىيى
لەگەل دەكرى؟»

پىرەپىاو گوتى: «ئەو قسانە ھەر باسى مەكە، مىرد دەبى وريابى و
نەھىلى ئەو ھەروودات.»
«باشە، بەلام ئەگەر خىانەتى كرد چى؟ خۇ دىتوومانە زۆر جار
شتى وا پرووى داوا!»
پىرەپىاو لە ۋەلامدا گوتى: «بۇ ھىندى كەس رەنگە پروودات، بەلام
بۇ ئىمە نا.»

ھەمووان بىدەنگ بوون. ژمىريار خۇى ئەمبارەوبار كرد و ديار
بوو دەھىھوئ ئەوئىش بوونى خۇى سبەلمىنى، بە پىكەنىيەۋە گوتى:
«بەلى، بۇ وئىنە يەككىك لە خزمەكانى ئىمە ژيانى ھاوبەشىيەكەى
ئابروو چوونى لىكەوتەۋە. پىاو نازانى چىكات و بلى چى. ئەو كورپە
گەنجە كەوتە داوى يەككىك لەو ژنانە. ئەو كورپە گەنجىكى لە سەرە
خۇ و خوئندەوار بوو. بەلام ژنەتئىوۋە كورتانەكەى خوار بوو. سەرەتا
لەگەل بەرپرسى نووسىنگەيەك كەينوبەينى ھەبوو. مىردەكەى سەرەتا
زۆرى ئامۇژگارى كرد، بەلام ژنە گرى گرتبوو، بە ھىچ شىۋەيەك
دانەدەمركايەۋە و داۋىتتەرىيەكەى لە ھەدى تىپەراندبوو. پاشان
دەستى كرد بە دزى كردن لە مىردەكەى و پارەى لە گىرفانى دەدزى.
مىردەكەى چەند جار ھەرەشەى لىكرد و لىيدا، بەلام كەلكى نەبوو.
رۆژ لەگەل رۆژ خراپتر دەبوو. دوو لە پرووى ئىوۋە تەنانت لەگەل

كافره كان، له گه ل جووله كه يه ك ده پوښت و ئه وى خودا پيى خوش نه بوو ده يكرد. ميړده بيچاره كه ي چبكات؟ بهرى لى بهرهللا كرد و له ماله كه ي وه دهرى نا. ئيستا به تهنيا ده ژى و ژنه تيوهش بهرهللا و هرهللا دسوورپته وه.»

پيره پياو گوتى: «چونكه ئه و كوره ي خزمتان كهر و بى شعور بووه! ئه گهر سه ره تا لاي بو شل نه كرايه و هه وساره كه ي توند بكردايه، ژنه كه ي لاري نه ده بوو و ئيستا خزمه تى ده كرد. هه تا سه ره چهرمه كه ئاو نه يبردووه ده بى ناگات لى بى. له قه ديمه وه گوتوويانه ئه سپ و چهك و ژن جى به قانين!»

له و كاته دا فه رمان بهرى پشكنى شه مه نده فه ر هات بليتى ئه و مسافيرانه وه رگرى كه له ويستگه ي دوايى داده به زين. پيره پياو بليته كه ي خوى پيدا.

«به لى، ژن ده بى له سه ره تا وه قه مه تهرى بكه ي و توند هه وساره كه ي به ده سته وه بگرى.

من نه متوانى له وه زياتر ددان به خومدا بگرم و گوتم: «به لام جه نابت كه پياويكى خاوه ن ژن و مالى، ئيستا خوت ده تگوت له بازارى مكاره ي گونوقينو ف چيت كردووه و چونت رابواردووه!»

كابر اى بازركان گوتى: «ئه وه ريگاي خوى هه يه و هه يچ پيوه ندييه كى به م باسه وه نيه.» سه رى داخست و ئيتر بيده نگ بوو. دهنگى هو رنى شه مه نده فه ر به رز بووه و كابر اى بازركان هه سته، كيسه كه ي له ژير كورسي قه ماره كه ده ركيشا و قوپچه ي پالتوكه ي داخست، كلاوه كه ي له سه رى داگرت و روښت بو پشت فاگونه كه.

دوو

له گهل پړوښتنی پیره پیاوې بازرگان باس و دمه ته قتیبه کی چهند
که سی دهستی پیکرد.

ژمیریار گوتی: «نهم کابرایه دهنگوت باوکانی ته و پراتیبه.»
ژنه که گوتی: «دهنگوت یه ک داماسترووی^۵ زیندووه! چ دلره قانه و
دهغه زدارانه باسی ژن و میردایه تیی دهکرد!»
پاریزه ر گوتی: «به لئی، نیمه هیشتا زورمان ماوه بگینه ئه و
بوچوونه ی که نه و روو پاییه کان سه بارهت به زه ماوهند و ژیانی ژن و
میردایه تی هیانه.»

ژنه گوتی: «گرینگ نه و شته یه وا نهم جوړه مروقانه تیی ناگن و
نه ویش نه ویه که زه ماوهند کردن به بی خوشه ویستی زه ماوهند نییه،
سه ر له قور نانه. ته نیا نه شقه که رهنگ و بونی ناسمانی به ژیانی ژن و
میردایه تی ده به خشئی و ژن و میردایه تیی راسته قینه ته نیا نه و
زه ماوهندیه که به پرشنگی نه وین پروناک بوو بیته وه.»

ژمیریار زور به وردی گوئی شل کردبوو، بزیه ک نیشتبووه سه ر
لیوی و هه ولی دها سه ر له به ری نه و باس و خواسه به که لکه له به ر
بکات و له کاتی پیویستدا به کاری بینئ.

له کاتی قسه ی ژنه که دا، دهنگی گریان یا پیکه نینیکی پچرپچر له پشت
سه ری منوه به رز بووه. ئاورمان بو لای دهنگه که دایه وه، پیاوه پیره

۵- داماتسرو: کتیبیکه تاییهت به نیوه ی یه که می سه ده ی شانزدهم که ژیانی
ناوخیوی و داب و نه ریتی باوی نه و سه رده مه ی به وردی شروقه کردووه.

تهنیا و سهر و پِیش سپی و به پِروالته خانه دانه که ی ته نیشتم بریقه ی
چاوی دههات، بۆم دهر که وت ئه ویش هه ز دهکات بینه نیو باسه که وه و
به بی ئه وه ی سهرنجی که سیک بۆ لای خوی پراکشیی هاتوو بۆ ئه مبه ر
و له پشت منه وه دانیشتوو. دهستی له سهر که مه ی کورسیه که دانا بوو
و به پِروالته ویده چوو زۆر شله ژایی و بیهه وی ئه ویش بیرو پای خوی
دهر بری. دهموچاوی سوور هه لگه رابوو و لیو و پِرومه تی ده له رزی.

به زمانیکی پِرشور و هه وسار پساندوو گوتی: «ئه وه ئیوه ده لاین
چی! ئه شق... ئه شق... ئه شقی که ژیانی هاوبه ش به پِرشنگی خوی
رووناک دهکاته وه! جا ئه وه قسه یه!»

ژنه به دیتنی شله ژانی له راده به دهری ئه م به رده نگه نوییه هه ولی دا
به زمانیکی نه رمتر و به وردی وه لامی بداته وه. گوتی: «من مه به ستم
ئه شقی راسته قینه یه... ئه گه ر ئه م جووره ئه شقه له نیوان ژن و میردا
هه بی، ژیانیکی به خته وه رانه یان ده بی.»

پیره پیاو چاوانی گری لی ده بۆوه، شه رمانه و به چزه بزه یه که وه
گوتی: «به لی، به لام هه ز ده که م بزانه مه به ستان له ئه شقی راسته قینه
چییه؟»

ژنه که ویده چوو بیهه وی باسه که له گه ل ئه و به کورتی بیپیته وه
گوتی: «ئه شق هه مووان ده زانین چییه.»

پیره پیاو گوتی: «په نگه هه مووان بزانه، به لام من نازانه. تکایه
مه به ستت له ئه شقی راسته قینه چییه، روونی بکه وه بۆم...»

ژنه گوتی: «چۆن؟ ئه وه زۆر ساده یه...» به لام تۆزی بیری کرده وه و
دوای گت گرتنیک درێژه ی پیدایه: «ئه شق؟ ئه شق یانی خو شویستن و له
داو خستنی که سیک به شیوه یه که ئه و ژنه یان ئه و پیاوه له به ر
چاوت له هه موو ژنان و پیاوانی تر سه رتر و جیاوازتر بی.»

کابرای ریش سپی گوتی: «ئەو بە سەرتر زانین و جیاوازی دانانە هەتا چ ماوەیهک دەبێ؟ مانگیک، دوو پوژ، یان نیو سەعات...» دای لە قاقای پیکەنین.

«نا، بە یارمەتیت، ئیستا وەلامت دەدەمەوێ. ئیوێه باسی ئەو ئەشقه ناکەن کە مەبەستی منە.»

«چۆن باسی ئەو ئەشقه ناکەم؟ قەزائەن مەبەستی منیش راست ئەو ئەشقه یە کەوا ئیوێه باسی دەکەن.»

کابرای پارێزەر هاتە نیو باسەکەوێ و لەگەڵ ئەوێ ئاماژە ی بە ژنە کرد گوتی: «مەبەستی خانم ئەوێه کە ژن و میژدایەتی دەبێ لە رێگای خۆشەویستیێه وێ، یان بەوتەیهکی تر دەبێ سەرچاوەکە ی ئەوین و خۆشەویستی یێ، ئەگەر ئەو چەشنە ئەشقهش لە ژیاندا هەبێ، ئەوا پێوێندەکە بە باشی ئەنجام دەدرێ و ئەویش پێوێندەیهکی پاک و پیرۆز و قایم دەبێ. هەر وەها هەر ژن و میژدایەتیێهک لە سەر بنەمای خۆشەویستی و ئەوینی سروشتی، یان بە واتایەکی تر ئەشقه، دانەمەزری، هیچ چەشنە قەیدوبەندیکی لە باری ئاکار و پەوشتەوێ نایێ.» پووی لە خانم کرد و لێی پرسسی: «لە مەبەستیێهکەتان تیگەیشتووم یان نا؟»

خانم بە لە قاندنی سەری پوونکردنەوێهکە ی ئەوێ پەسند کرد. پارێزەر درێژە ی بە وتەکانی دا و گوتی: «پاشان...» بەلام کابرای ریش سپی کە بە هۆی رقی هەستانەوێ چاوی ئاورێ لێدەبووێ و دیار بوو بە زۆر ددانێ بە خۆیدا گرتووێ، پەرییە نیو قسەکانی کابرای پارێزەرەوێ و گوتی: «نا، برای بەریژ. مەبەستی من بە سەرتر زانینی پیاو یان ژن لە هەموو ژنان و پیاوانی دیکەیه. من تەنیا دەپرسم ئەم بە سەرتر زانینە هەتا چ ماوەیهک دەخائینی؟»

خانم شانی هه‌لته‌کاند و گوتی: «بۆ چ ماوه‌یه‌ک؟ بۆ ماوه‌یه‌کی درێژخایهن، بۆ ته‌واوی ته‌مه‌ن!»

کابرای پيش سپی که ده‌یزانی به‌و بیرورا ده‌ربڕینه‌ی خۆی هه‌مووان تووشی سه‌ر سوورپمان ده‌کات و ئه‌وه‌شی زۆر به‌ دل بوو، گوتی: «ده‌ی دیاره‌ ئه‌و جۆره‌ ئه‌شقه‌ ته‌نیا له‌ پۆمانه‌کاندا هه‌یه‌ و ده‌یخوینینه‌وه‌، خۆ له‌ ژیا‌نی راسته‌قینه‌دا نییه‌. له‌ ژیا‌نی راسته‌قینه‌دا ئه‌و به‌ سه‌رتر زانین و جیاوازی دانانه‌، زۆر زۆر بخائینه‌ی په‌نگه‌ له‌ سالی‌ک تینه‌په‌رێ و زۆربه‌یان په‌نگه‌ چهند مانگ یان چهند هه‌وتوو یان ته‌نانه‌ت چهند سه‌عات ده‌وام بینن.»

ئیمه‌ هه‌ر سی‌کمان یه‌ک ده‌نگ گوتمان: «نا، چۆن؟ تۆ ده‌لێی چی! به‌ یارمه‌تیت!»

ته‌نانه‌ت کابرای ژمی‌ریاریش ده‌نگیک له‌ گه‌رووی هاته‌ ده‌ری و لۆمه‌ی پیوه‌ دیار بوو.

کابرای پيش سپی به‌ توندی ده‌نگی هه‌لبه‌ری بۆ ئه‌وه‌ی پیمان به‌سه‌لمینه‌ی، گوتی: «به‌لێ قوربان، ده‌زانم، ئیوه‌ باسی شتی‌ک ده‌که‌ن که‌ ده‌بی بوونی هه‌بی و به‌که‌لکیش بی؛ به‌لام من باسی شتی‌ک ده‌که‌م که‌ هه‌یه‌. هه‌ستی‌ک که‌ ئیوه‌ ناوتان ناوه‌ ئه‌وین و خۆشه‌ویستی، ئه‌و هه‌سته‌ش هه‌موو پیاوی‌ک بۆ ژنی جوان و دل‌رفین له‌ دلیدا هه‌یه‌.»

«په‌ککوو، ئه‌و قسه‌یه‌ی ئیوه‌ چهند ناشیرینه‌! ئاخ‌ر له‌ نیو خه‌ل‌ک‌دا هه‌ستی‌ک هه‌یه‌ که‌ ناوی ئه‌شقه‌ و نه‌ک چهند مانگ و چهند سال به‌ل‌کوو ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ن ده‌وام دینه‌ی. وانیه‌؟»

«نا، شتی‌ واهه‌ر نییه‌! ئیستا ئه‌گه‌ر قه‌بوولمان بی پیاوی‌ک هه‌یه‌ و ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌نی ژنی‌کی خۆش ده‌وی و له‌ هه‌موو ژنانه‌ی دنیا‌ی به‌ سه‌رتر و هی‌ژاتر ده‌زانێ، ئه‌و ژنه‌ دل‌نیام دل‌ی بۆ پیاوی‌کی تر ده‌کورکینه‌ی»

و له میړدهکې خوی به باستر و هیژا تر دوزانې. ههمیشهش له دنیا دا
هر و ابووه. «ئوهی گوت و جگه ریه کی داگیرساند.

پاریزره گوتی: «ئو ئه شقه رهنګه دوو لایه نهش بی!»

کابرای پيش سپی ودهنگ هات: «نا، قوربان! ئه وه مه حاله. بوونی
ئو شته ئه وهنده که مه وهک ئه وه وایه له باری عاره بانه یه ک نوکدا دوو
دهنک دیاری بکهین و چاوه پروان بین بکه ونه پال یهک. جگه له وهش، خو
کیشه که تهنیا توژی گرمانه نیه. بیزارى و له یهک وهرهز بوونیش
هیه. «تامه زرویانه مژیکى له جگه رکه کی دا و گوتیشی: «ئو
چاوه پروانیه ی ئیمه بو ژیانى ژن و میړدایه تی وهک ئه وه وایه مؤمیکی
چکوله داگیرسینین و بمانه وئ له ماوهی تهمه نی ئیمه دا بگری و ته و او
نه بی.»

خانم گوتی: «به لام جه نابت به رده وام باسی ئه شقی جه سته یی دهکې
و وادیاره ئه شقیکت ناوی له سهر بنه مای ئامانج و یه کبوون و پیوه ندیی
رؤح دامه زرا بی.»

کابرای پيش سپی دهنګیکى سهیری له گه رووی دایه ده ری و له گه ل
ئوهی و ته ی خانمی دووپات ده کرده وه گوتی: «پیوه ندیی رؤح! ئامانج و
یه کبوون! بو چی؟ ئه وانه هه مووی به جی خوی، به لام بمبوورن، بی
ئهده بییه ئه وه ده لیم، بو ئه و پیوه ندی و یه کبوونه پیوست ناکات دوو
که س پیکه وه سه رجی بکه ن؟» به ته وسه بزه یه که وه پرسى: «یانى ئیوه
پیتان وایه بو پیوه ندیی رؤح و یه کبوون ژن و پیاو پیکه وه ده خه ون و
سه رجی ده که ن؟»

پاریزره گوتی: «به لام راستی به پیچه وانه ی و ته کانی جه نابته. من پیم
وایه پیوه ندیی ژن و میړدایه تی راستییه که و هه موو مروقه کان، یان
زوربه یان، له و پیوه نده دا پیکه وه گری ددرین و زوربه ی ئه وان

سالانیکى دوورودریژ بهو پهړى خوښه ویستی و وهفادارییه وه پیکه وه
دهژین.»

کابرای پيش سپى دیسان دهستی کرد به پیکه نین و گوتى: «ئيوه له
پيشدا گوتتان ژيانى هاوبهش له سهر بنه ماى ئه شق پایه دار ده بى؛ له
کاتیکدا من گومانم له ئه شق هه یه و پيوه ندى ژن و میرد ته نیا وهک
مامه له یه کى هه وه ساوى چاو لیده کهم، تکایه بوونى ئه شقم به پى
دابونه ریتى زهماوند پى بسه لمینن! چونکه زهماوند له م سهرده مه دا
ته نیا فیل و خو فریودان، یان یه کتر فریودانه و بهس!»

پاریزه ر گوتى: «ئوه چه قسه یه که! من ده لیم ریوره سمى زهماوند و
پیک هینانى ژيانى هاوبهش له رابردودا بووه و ئه مرؤش به شیوه یه کى
فهرمى به رده وامه.»

«به لى، هه یه. به لام بو هه یه؟ له بیرتان بى وه لامى بو یه کهم بده نه وه!
پيوه ندى ژن و میزدایه تى ته نیا له نیوان که سانیکدا بووه و هه یه که
شتیکى پر له راز و نه نى تیدا ده دوزنه وه، ئه ویش په یمانیکه له
سهرده ستى خودا به یه کیان داوه وله سهرى سوورن. ئه م چه شنه
پيوه نده بو که سانیکى ئه وتو بوونى هه یه به لام له نیو ئیمه دا نییه. لیره
خه لکى ته نیا وهک ریگایه ک بو پيوه ندى جنسى چاو له زهماوند ده کن،
ئاکامه که شى ته نیا زوره ملی و فیل و ته له که یه و دیاره له مه سه له ی
یه که مدا تامل کردنى ئه و ژيانه ئاسانتره. ژن و میرد خه لکى فریو ده دن
و واده نوینن که ژيانى هاوبه شیان پیک هیناوه، به لام له راستیدا هه ر
کامیان چه ند ژن و چه ند میردیان هه یه. ئه ویش زور ئاکاریکى دزیوه.
گریمان ناحه زبیه که ی زور به لامانه وه گرینگ نه بى. به لام ئه وه ی له
کومه لگادا زوره و جیگای داخه ئه وه یه که ژن و میرد به رواله ت و له
به ر چاوى خه لک واده نوینن که له ژياندا هاویدل و هاوپه یمان ده بن، به لام

هەر له مانگی دووهه می پیک هینانی ژیانی هاوبه شییانه وه له یه کتر بیزار دهبن و ژهنگی رق و نه فرهت له یه کتر دلایان داده گری و حز دهکن له یهک جیا ببنه وه، له گه ل ئه وه شدا دریژه به ژیان پیکه وه بوون ددهن و ژیان له یه کتری دهکنه دۆزهخ، وه هاش هیوا بپراو دهبن و ژارای بیزاری دهچیژن، بو رزگار بوون دهست بو خو کوژی دهبن یان به رانه ره که یان دهرمانداو دهکن، یان به هەر شیوه یهک بی سهری به گومدا دهکن!» ئه و قسانه ی به راویژیکی توند و پر له رق و بیزاری دهرده بری و ریگی به هیچ کهس نه دها زمانی بگه ری. هه موومان بیدهنگ بووین. دۆخیکی ناخۆش نیو فاگۆنه که ی داگرتبوو.

پاریزه ر ده بویست ئه و چه له حانی و مشتومره ناخۆش و جارزکه ره بیریته وه که خه ریک بوو به جیگای باریک ده گه یشت؛ گوته ی: «به لی، شکی تیدا نییه هیندی جار ئه و کیشه و له یهک تینه گه یشتتانه ش له ژیاندا دیته پیشی.»

کابرای ریش سپی پووی تیکردم و به له بزیکي نهرم و له سه ره خو گوته ی: «وادیاره ئیوه من دهناسن، وانیهه؟»

«نا، ئه و شانازییه م نه بووه.»

«شانازییه کی گه وره نییه. من پۆز دنی شیف^۶ - م، هەر ئه و که سه ی که «ئه و کیشه یه ی» بو هاتوته پیشی. به لی ئه و که سه ی که ژنه که ی خو ی کوشت.»

بیره پیاو ئه و قسه یه ی کرد و له گه ل ئاخافتنه که ی به په له چاوی به هه مووماندا گیرا.

هیچ کەس قەسەییەکی بۆ گوتن نەدۆزییەو و بێدەنگی بالی بە سەر
فاگۆنەکەدا کێشا.

ئەو جارێکی تر ئەو دەنگە تاییبەتەیی لە گەرۆوی دایە دەری و گوتی:
«باشە، گرینگ نییە. ببورن...ئێتر سەرتان نەهیشینم.»
پاریزەر گوتی: «نا، ئەو چ قەسەییەکە؟ ریزتان هەیە!» بەلام خۆشی
نەیدەزانی دەیههوی چ بلی.

پۆزدنیشیف گویی بە وتەکانی ئەو نەدا و بەپەلە گەرایەو سەر
جیگاکی خۆی. پاریزەر و خانم بە سرتە قەسیان دەکرد. من لە پال
پۆزدنیشیف دانیشتبوم و هیچم نەدەگوت. چونکە شتیکم پی شک
نەدەهات شیایوی باس کردن بی. پرووناکایی نیو فاگۆنەکەش بۆ ئەو
نەدەبوو کتیب بخوینمەو، بۆیە چاوم قووچاند و وام نواند خەوم
لیکەوتوو.

بەو شیوێهە هەتا ویستگەییەکی تر رۆیشتین.
لەو ویستگەییە پاریزەر و خانم، کە پیشتر بریاریان دابوو و لەگەڵ
فەرمانبەری کۆنترۆلی شەمەندەفەر قەسیان کردبوو، رۆیشتن بۆ
فاگۆنیکی تر. کابرای ژمیریار لە سەر کورسییەکی پال کەوتبوو و لە
حەوسالان راست بووبوو. پۆزدنیشیف لە پەستا جگەرەیی دەکێشا و
چاییەکی کە لە ویستگەیی پیشوو دەمی کردبوو دەبخواردو.

کاتیکی چاوم هەلینا و کابرا پیرەم دی جگەرەیی بە لیوییهو ناو و
تامەزرۆ یانە مژی لێدەدا، رۆوی تیکردم و بە لەبزیکی لیبراوانە و بە
پەشوکاوییهو گوتی: «رەنگە ئیستا کە زانیوتە من کێم، حەز نەکی لە
لای من دانیشی. ئەگەر دەزانی بوونی من وەرپەزت دەکات، لێرە
دەرۆم.»

«نا، تکایە قەسی وا مەفەرمو!»

«که‌وايه ئەگەر خەزت لێيه چايه‌ک مه‌يل که. به‌لام چاييه‌که زۆر
رەشه.» چايه‌کی بۆ تێکردم.

پيره‌پياو چاوی له‌ چاوم بری و گوتی: «ئەوانه قسه‌ ده‌که‌ن و
خۆشيان نازانن ده‌لێن چی!»
«مه‌به‌ستت چييه؟»

«هەر ئەو قسانه‌ی بيستت ئيتر، سه‌بارەت به‌ ئەشقه‌که‌يان و ئەوه‌ی
که ئەشق چييه. وا دياره ئيتر خەوت نايه؟»
«نا، خەوم نايه.»

«که‌وايه خەزت لێيه بۆت باس بکه‌م که ئەو ئەشقه‌ چۆن منی به‌و
جێيه گه‌ياند که باس کرد؟»
«به‌لێ، ئەگەر خۆت تاقه‌تی گيێرانه‌وت هه‌يه من زۆريش خەز
ده‌که‌م!»

«نا، من بيده‌نگ بوونم زۆر پێ ناخۆشه. چايه‌که‌ت بخۆوه. زۆر رەش
نیه؟»

ئەو چايه‌ی بۆی تێکردم به‌راستی رەش بوو، ده‌تگوت دۆشاوه. به‌لام
په‌رداخیکم خواردوه.

له‌و کاته‌دا فه‌رمانبه‌ری کۆنترۆل هات. پيره‌پياو چاوی له‌ سه‌ر
هه‌لنه‌گرت هه‌تا چووه‌ ده‌ری و پاشان ده‌ستی کرد به‌ گيێرانه‌وه‌ی به
سه‌ر هاتی ئەشقه‌که‌ی.

سی

«زۆر باشه، که وایه ئیستا بۆتان باس دهکه م... هەر به پراستی ههز دهکه ی به سه هاته که م بیستی؟»
من دووپاتم کرده وه که زۆریش ههز دهکه م. گتیکی گرت و دهستی به دهموچاویدا هیئا و دهستی پیکرد:
«ئهگه ر بیگرمه وه، ده بی له سه ره تا وه موو به موو باسی بکه م. ده بی بلیم چۆن و بۆچی زهما وه ند م کرد و به ر له زهما وه ند کردن کئ بووم و چی بووم.

به ر له زهما وه ند کردن من وه ک هه مووان ده ژيام. یانی وه ک هه موو ده ور به رییه کانم. من خاوه ن ملک و بر و انامه ی زانکۆم. گه وره و خانه دانیش بووم. به ر له زهما وه ند ژيام وه ک هه مووان وابوو، یانی پر له تۆلازی و رابواردن، وینه ی هه موو ده ور به رییه کانم که ژیانیان به داوینته ری و عه یش و نۆش راده بوین، لیم روون بوو به و جو ره ده ژیم که شایانی خۆمه. خۆم به گهنجیکی جوانچاک و خوین شیرین ده زانی. ژانم له خشته نه ده برد و ویستی ناسروشتیم نه بوو و به پیچه وانه ی زۆر به ی هاوته مه نه کانم هه ز و ئاره زووی ژیانم چیژی جینسی و هه وسبازی نه بوو. زیده ره ویم له عه یش و نۆش و داوینته ری نه ده کرد و به راده ی پیویست و ته نیا بۆ پاراستنی له شساغیم جاروبار ئه و کاره م ده کرد. خۆم له و ژنانه ده بوارد که به زگپر بوون یان به هۆی خوشه ویستییه وه لیم ده بوونه قیلی که وای سپی. حاشای لی ناکه م که به هۆی پیوه ندی جنسییه وه چه ند مندالیک هاته نه ئاراوه و چه ند

ژنیکیش گیرودهی ئەشقم بوون، بەلام من نەگرینگیم بەو شتانه نەدەدا و ئەو رەفتارەم نەک بە بی رەوشتی نەدەزانی بەلکوو شانازیشم پیوه دەکرد.»

تۆزی مات بوو و دەنگە تایبەتەکە ی لە گەرۆوی دایە دەری، دیار بوو ئەو دەنگە، تایبەتی کاتیکیە کە بیریکی نوێ بەزەینی دەگات.

بە گورپوتنیکی زۆرەو دەریژە ی بە قسەکانی دا: «لە هەمووشی خراپتر ئەوێه. دزیوی رابواردن و داوین پیسی لە پیوهندییە جەستەییە نیه. هیچ کاریکی نەشیایوی جەستەیی نا بی بە خراپەکاری بزانی. خراپکاری و داوین پیسی راستەقینە ئەوێه کە کەسیک خۆی لە هەموو قەیدوبەندە رەوشتیەکان سەبارەت بە ژنیکی بدزیتهوێه کە پیوهندییە جەستەییە لەگەڵیدا بوو. بەلام من ئەو خۆدزنیوێهێم بە کاریکی شیاو و باخدار دەزانی. لە بیرمە جاریک زۆرم ئازار کیشا کە نەمتوانیبوو پارە بدەم بە ژنیکی کە عاشقانه دەستی لەگەڵ تیکەڵ کردم، هەر بۆیە دلم ئاسوودە نەبوو هەتا پارەکەم بۆ نارد و پیشانم دا کە لە رۆوی ئەخلاقەوێه هیچ هەقیکی بە لامەوێه نییه و گەردنی ئازاد کردووم.» لە ناکاو دەنگی هەلبەری: «ئاوا بۆ سەلماندنی قسەکانی من سەرت مەلەقینە. ناتوانی من فریو بدە ی. ئیوه هەمووتان، ئیوه... ئیوه... مەگین لە کاتیکی کە مەسەلە یەکی جیاواز بێتە گۆری. لە باشترین بارودۆخدا هەروا بیر ی لێدەکەنەوێه کە من لەو کاتەدا بیرم دەکردەوێه. دە ی، با واز لەو شتانه بێنین! داوای لێبوردن دەکەم! قسە لە سەر ئەوێه کە ئەم بارودۆخە چەند تال و ناحەزە، چەندەش رەشە!»

«چی رەشە؟»

«ئەو گىژاۋى بەلایە، كە ھەستى ئىمە بۆ ژنان و پىۋەندىمان
لەگەلئانا وامان لىدەكات بە ناخىدا پۆچىن. بەلى گەرەم! من ناتوانم
سەبارەت بەو مەسەلەيە بە شىۋەيەكى ئارام و ئاسايى بدويم و ھۆى
ئەو شلەژانەشم ئەو رووداۋە نىيە كە بە وتەى ئەو پىاۋە قەيرانىكە و
تېيكەوتووم. نايشارمەۋە، ھۆيەكەشى ئەۋەيە لەو كاتەۋە ئەو
پووداۋەم بۆ ھاتۆتە پىشى، چاوم كراۋەتەۋە و ھەموو شتىك بە
پوون و ئاشكرايى دەبىنم. ھەموو شتىك لە بەر چاوم گۆرپاۋە و
پوونتر دەبىنم، ھەموو شتىك!...»

جگەرەيەكى داگىرساند و ھەر دوو ھەنىشكى لە سەر ئەژنۆى دانا
و دەستى كرد بە گىرپانەۋە.
ھەوا تارىك بووبوو و من پوخسارىم نەدەدى. لە نىۋ قەرەبالغ و
ژاۋەژاۋى فاگۆنەكەدا دەنگە تىژ و سەرنجپراكىشەكەيم دەبىست.

چوار

«بهائی هاوړی، تهنیا به و ئازاره که کیشام بوم روون بؤوه
ریشهی دهردهکه له کویدایه. تیگه یشتم ده بی بارودوخه که چون بی و
هر له و کاته دا گیزاوی ره شی راستییه که م بؤ دهرکه وت.

حز ده که ی بزانی چی بووه هوی روودانی ئه و قهیرانه و کهنگی
و له کوئ دهستی پیکرد؟ له و کاته وه دهستی پیکرد که هیشتا ته مه نم
نه گه یشتبوه شازده سال و قوتایی دواناوهندی بووم،
براهه وره که شم خویندکاری سالی یه که می زانکو بوو. من هیشتا
نه که وتبوومه سهر هه وای ژن و میبازی، به لام وهک هه موو
میروندالانی تر که وتبوومه گیزاوه که وه و ئیتر پاک نه بووم. سالیک
زیاتر بوو که هاوړیکانم تیوه یان دابووم. ئیتر وا رمووده بوو بووم،
ژن، نهک ژنیکی تاییه ت، به لکوو هه موو ژنیکم به چاوی هه وهس
دهدی و حزم ده کرد به رووتی بیانینم. به دیتنیان هه موو گیانم
تامه زرویانه دهخواستن و ئازارم ده کیشا. کاته ته نیاییه کانم ئیتر پاک
نه بوون. من وهک نه وه د و نو له سهدی میروندالانی دیکه ئازارم
ده کیشا... دهرسام، دوعام ده خویند و له خراپه کاری دا نوم ده بووم.
له دنیای خه یال و له جیهانی راسته قینه دا رمووده بوو بووم. به لام
هیشتا دوایین هه نگاوم له و ریگایه دا هه لئه هینا بؤوه. خوم رمووده و
زایه ده کرد به لام که سیکی دیکه م تیوه نه ددها. له و سه روپه ندها
یه کییک له هاوړییانی براکه م په یدابوو. خویندکاری زانکو بوو،
کهنجیکی شاد و به نه شه بوو؛ له و که سانه بوو که پیان ده لئین

کورەخاسە! یانی لە راستیدا زۆر ھەرزە و سووکوچرووک بوو. بادنۆشی و قومار ھەر ئەو فیری کردین و پوژیک دواى بادنۆشی و سەرخۆش بوون فریوی داین وای لیکردین بچینە خانەى لەش فرۆشان. وەھا خاوی بەستین نەمانتوانی لە قسەى دەرچین و لەو شویئە خۆمان دیتەو. براکەشم کە وەک من پاک مابۆو ئەو شەو ھەلخلیسکا و کەوتە چالی رەشى تاوانەو. ئابروومان دلۆپەک بوو تکا. منیش مندالیکی پازدە سالان، بی ریزیم بە حەیا و ئابرووی خۆم کرد و بوومە شەریکی بی ئابروو بوونی ژنیک، بی ئەوێ بزنام تووشی چ زەلکاوێک بووم و چی دەکەم. هیچکات گەورەکان پێیان نەگوتبووم ئەو کارەى کردوومە کاریکی خراپ و نەشیاو. ئەمڕۆش هیچ میژمندالیک ئەو قسەى لە گەورەى خۆى نابیستی؛ ھەلبەت لە ئایین و شەرعدا ھاتوو و دەلی زیناح مەکە. بەلام شەرع تەنیا بە کاری ئەو دئ لە تاقیکاری و انەى دینیدا وەلامى پرسسیارەکانى مامۆستا بدەو، ھەلبەت ئەویش زۆر پیویست نییە گرنگایەتیەکەى زۆر کەمترە لە گرنگایەتی بە کار ھێنانى ut^v لە رستەى شەرتیدا.

وہلحاسل ھیچ کام لەو گەورانەى کە ریزم بو بیروپریان دادەنا نەیانگوت ئەو کارە کاریکی دزیو و نەشیاو. بە پیچەوانە ئەو کەسانەى ریزم بو دادەنان ھەموویان بە کاریکی باشیان دەزانى. بیستبووم دەیانگوت کیشەى بالغ بوون و گری ھەوہسى گەنجیتی دادەمرکینى. ئەوانەم دەبیست و دەمخویندەو. گەورەکان دەیانگوت ئەو کارە بو پاراستنى لەشساغى باش و بەکەلکە و زوریش پیویستە. لە ھاوړیکانم بیستبو دەیانگوت ئەو کارە نیشانەدرى لێھاتووی و

Ut -v قاعدەى کە لە زمانى لا تینیدا.

توانایی و بوونه پیاوه. بهم شیویه له هه موو لایه که وه پیم سه لمیندرا بوو که ئه و کاره زور به که لک و پتویسته. ده پرسن مه ترسی نه خووشی؟ ئه وهش ریوشوینی خوئی هیه و بیریان لیکردوته وه. ده ولت که خه مخوری میلله ته که ی خوئی ته، ئاگاداری بارودوخی ته ندروستی خانه ی له شفرۆشانه و پزشکی و په رستاری بو ته رخان کردوون. بو ئه وه ی گه نج و لاوانی ولات تووشی نه خووشی نه بن، چه ندین پزشکی له و شویتانه دامه زراون و مووچه و هرده گرن. ئه وان ده لاین ئه و کاره بو ته ندروستی گه نجان و میرمندا لان زور به که لکه. ئه وان سیسته می خراپکاری دروست و به که لکیان بنیات ناوه. من دایکانیک ده ناسم له و باره وه نیگه رانی کورپه کانیان و زانست منداله کانیان بو خانه ی له شفرۆشان هان ده دا.»

«زانست؟ ئه وه چ پتوه ندییه کی به زانسته وه هه یه؟»

«ئه ی پزشکیه که کان چکاره ن؟ مه گین ئه وان کاهینی په رستگه ی زانست نین؟ کتیه داوین پیسی و خراپکاری به کاریکی به که لک ده زانی و گه نجان و میرمندا لان هان ده دا پرووی تیکه ن و به ره و ئه و هه لدره پالیان پتوه ده نی؟ بو چاره سه رکردنی ئاکله ش ده ستیان داوه ته کاریکی مه ترسیدار و به ته واوی گرینگی پیده ده ن.»

«ده ی باشه ئه و نه خووشییه ده بی چاره سه ر بکری، وانیه؟»

«ئه گه ره یه که له سه ده ی ئه و هه ولانه ی بو چاره سه ری ئه و نه خووشییه ده درئ، بو به رگری کردن له خراپکاری و بنه برکردنی داوین پیسی بدرایه، زور له میژ بوو ئالکه بنه بر کرابوو. به لام ئه م هه ولانه بو له نیو بردنی خراپکاری نه دراوه، به لکوو بو هاندان و به باش و بی مه ترسی نیشان دانی خراپکاری دراوه. به لام ئیستا ئیمه باسه که مان له سه ره ئه وه نییه، مه سه له که لیتره دایه، نه که هه ر من

به لکوو له سه تا نه وه دی لاوان، ئه ویش نهک هه ر له چینی ئیمه، به لکوو هه موو گه نجان، ته نانه ت گوندنشینه کانیش، بووینه ته قوربانینی به لایه کی ترسناک و مالویرانکه ر. مه سه له که لیتره دایه، دارمانی من به هوی تیکه ل بوونی سروشتی له گه ل ژنیکی تاییه تی نه بوو که منی شه یدای خوی کردبئ. نا، هیچ ژنیک منی هه لئه خه له تاندبوو. دارمانی من به هوی بیروباوه ری ئه و که سانه وه بوو که ئه و پرموده بوونه یان به ریگایه کی سروشتی و ته نانه ت ته ندروستییه کی به که لک ده زانی و بری که سی دیکه ش ئه و کاره یان بو لاوان نهک به پرموده بوون به لکوو به رابواردنیکی سروشتی و زور پاک و به دوور له تاوانیش ده زانی. من تینه ده گه یشتم و نه مداه زانی ئه و پرموده بوونه دارمانیکه، هه ر بویه ورده ورده خه ریک بوو به پیی ئه و باوه ری به سه رمدا سه پابوو، ئه و چیژهم به پنداویستییه کی باش و به که لکی تافی لاوی ده زانی و خوم بو شل کردبوو. هه ر وه ها خووم به مه ینوشین و دووکه لیش گرتبوو. به م جووره و له یه که م دارماندا بوم ده رکه وت شتیکی تاییه ت و دلته زین له و کاره دا خوی هه شارداوه. له بیرمه هه ر ئه و کاته به ر له وه ی له و ژووره بچمه ده ری، هه ستم به باریکی قورس کرد له سه ر دلم و وه ها خه م دایگرتم خه ریک بوو ده ست بکه م به گریان. خه می ئه وه م بوو ئابرووم چووه و په رده ی هه یام دراوه و پیوه ندیی پاک و مروقانه م له گه ل ژن بو هه میشه کوتایی پیه اتووه. به لی، کاکي خوم پیوه ندیی پاک له گه ل ژن له و کاته وه ئیتر له لای من بارگه وبنه ی پیچایه وه و بوونی نه بوو. من بووبوومه شتیکی هه رزه و تولان، به که سیتیکی داوین پیس و خویری ناوبانگم ده رکردبوو. بووبوومه مینازیکی تولان و هه یاتکاو. بوونه مینباز گورانی حاله تی جه سته بییه. وه ک خووگرتن به مؤرفین، یان ئه لکول و

جگهره. راست بهو جورهی که سیکی خوگر توو به مادهی سرکه ر یان ئاره قخور و جگهره کیش، ئیتر مرؤفیکی ئاسایی نییه، که سیکیش که بو به دهست هینانی چیژی جهستهیی نزیکی له گهل ژنان دهکا، ئیتر مرؤفیکی ئاسایی نییه. که سیکی ئابرووتکاو و فهوتاو. میبازه. راست بهو جورهی مرؤفی رمووده بوو به مادهی سرکه ر یان ئاره ق و مهشرووب به حاله تی رهفتار یان دهموچاویدا دناسریتته وه، میبازیش بهو شیوهیه دناسریتته وه. میباز له وانیه بیته که سیکی توبه کار و ددان به خویدا بگری و له گهل نهفس و هوهوسی خوی به ربه رهکانی بکات؛ به لام پیوهندی ساده و روون و پاک له گهل ژن به خویه وه نابینی. له راستیدا ده بیته مرؤفیکی دلپیس و خانه گومان و بی باوه ر. هه موو ژنان به چاو یک ده بینی. مرؤفی میباز کاتیک چاو له ژنیک دهکات، به شیوهی روانین و لی ورد بوونه وهیدا له ریوه دناسریتته وه. من بوومه میباز و هه روا میباز مامه وه و هه ر ئه وه دیش بووه هوی زایه بوون و تکانی ئابرووم.»

پینج

«به لئی قوربان، ژیانم به و شیوهیه تیدهپه ری و رۆژ له گه ل رۆژ خراپتر ده بووم. رۆوم له چاکه نه ده کرد و هرچی کاری خراپه بوو ده ستیان ماچ ده کردم. ئاخ خودایه گیان! کاتیک کاره دزیوه کانی خۆم له و بواره دا وه بیر دیته وه، له ترسانا مۆچرکم پيدا دئ و ده له رزم. ئه وه یه بیره وه رییه کانی ئه و سه رده مه م، له لایه کیشه وه هاوړیکانم پیگه نینیان به و جوړه پاکی و بی تاوانییه م ده ات. له هه مان کاتدا بارودۆخی گه نجه ده وه له مه نده ته پړۆش و خۆش رابویره کان و ئه فسه رانی له و شیوه یه م ده دی و هه روه ها ئه وانیه له پاریسه وه هاتبوون و ده مزانی چی ده کن و چییان له ژیر سه ردایه. ئه و پیاوانه و خۆشم که له ته مه نی سی سالییدا هه موومان فاسق و بی ئابروو بووین، په له ی ره شی سه دان کاری چه په ل و قیزه ونانه و پیوه ندیی جنسی له گه ل ژنان، که وتبووه سه ر شووشه ی ویژدانمان و تاریکی داگیرابوو. به لئی ئیمه ی ته مه ن سی سالی داوین پیس و دلره ش، به قه لافه تی ریکوپیتک و ده موچاوی جوان و تیفتیفه دراوه وه، بۆنی عه ترمان رۆژه رییه ک ده رپۆیشت، کراسی سپی و فراک و بۆنیفورمی جوان و نویمان له بهر ده کرد و ده چوینه تالاری میوانداری و کوړی سه ما و دیلانه وه؛ واشمان ده نواند که سانیککی پاک و بیگه ردین و له ئاوی شه و پاکترین. خۆمان ده کرده هیما ی پاکی و رازاوه یی. به راستی عه جه ب شاکاریک بوو!

بیری لی بکوه ئیستا دهبوو چۆن بیت و چیه! دهبوو جوریک بووایه ئەگەر یه کیک لهو کهسانه له کۆرپیکدا له خوشک یان کچهکهی من نزیك بۆوه، من که ئاشنایه تیم له گهل ژیان و ههلسوکهوتی ئەو ههیه، دهبی برۆمه پیشی، بانگی بکه مه سووچیک و به گویدا بچرپینم: "بروانه هاورئ، من له بنج و بناوانی ژیان و پهفتاری تو ئاگادارم و دهزانم شهوانه له کوئ و له گهل کئ رایدهبویری. هەر بۆیه پیت ده لیم ئیره جی تو نییه. ئیره کچی پاک و پوو سووری لیه، خۆت ناشیرین مه که و لیره برۆ!" ئەوه کاریکه دهبی بیکه م. به لام له راستیدا چی ده که م؟ کاتیک یه کیک لهو پیاوانه دهستی له نیو قه دی خوشک یان کچه که ی من وهرهیناوه و سه مای له گهل ده کات، ئەگەر ده وله مند و ده سترپویشتوو بی زور زور خو شحال ده بم. خو زگه دوا ی ریگول بۆش^۱ ئەو سه ر به رزییه به نسبی خوشکی منیش بووبایه! ته نانه ت ئەگەر به هوی هه رزه یی و تو لازییه وه نه خوشییه کیش به یادگار به جی بیلی، گرینگ نییه. ئەمرۆ ئەو نه خوشیانه چاره سه ر ده کرین. به لی، وایه! من چه ند کچی له بنه ماله خانه دانه کان ده ناسم دایک و باوکیان به شانازییه وه پیشکه ش به پیاوانی گیرۆده بوو به نه خوشی ئاکله یان کردوون. په ککوو لهو ئاکاره دزیوه! به لام ئەوه بزانه پوژیک دی بۆگه نی ئەو پهفتاره چه په ل و ناحه زانه ولات دابگری.»

کابرا چه ند جار دهنگه سهیره که ی له گهرووی دایه ده ری و بۆلای چایه که وهر سوورا. چاییه که ی زور رهش بوو و ئاوی

۸- Rigolboche نازناوی Marguerite Bodel ناوی سه ما که ر و گورانییژیک بوو له سالانی دهیه ی پهنجای سه ده ی نۆزه دا له پاريس به ناوبانگ بوو.

کولاتوومان نه بوو که مړه نگی بکه یین. هه ستم کرد ئه و دوو په رداخه ی خوار دوو مه ته وه شوینی له سهر هه سته دهمارم داناوه. که وایه کاریگری له سهر ئه ویش بووه و ههر بویه هه یه جانه که ی جار له گه ل جار زیاتر ده بوو. دهنگی له په سستا به رزتر ده کرده وه و به زمانیکی ته ر و پاراوتر ددوا. به رده وام جوړی دانیشننه که ی ده گوړی. کلاوه که ی له سهری داده گرت و له سهری ده کرده وه. له و پانتا نیوه تاریکه ی نیو فاگونه که دا گوړانی حاله تی ده موچاوی دیار و سهرنجر اکیش بوو.

دریژهی به قسه کانی خو ی دا: «من به و شیوه یه گه ی شتمه ته مه نی سی سالی. به بی ئه وه ی بو ساتیک له و قه سته ی خو م خافل بم که ئه ویش بیرکردنه وه له ژن هینان و پیکه یینانی بنه ماله یه کی زور به رز و پیروز بوو. ههر بویه کچانم ده خسته ژیر چاوه دیری و له وانه یانم ده کولیییه وه که له مه به سته که م نزیکتر بوون. خو م له زه لکاو ی داوین ته ریدا نو قم بوو بووم و له گه ل ئه وشدا بیرم له وه ده کرده وه کچیکی داوین پاک و شیاو بدوزمه وه و ژیانی هاوبه شی له گه ل پیک به یینم. زور کچم له دل ی خو مده هله ده سه نگاند و به شیاوی خو م و هاوژین بوونم نه ده زانی. له ئاکامدا کچیکم دوزیییه وه شیاوی ئه وه بوو زه ماوهندی له گه ل بکه م. ئه و کچه یه کیک له و جووته کچه ی مالیکی خه لکی پینزا^۹ بوو که سهرده میک زور ده وله مهند و زه نگیین بوو به لام دواتر هه موو سامانه که ی له دست دابوو.

رۆژیک به سواری گهمیه چو بووین بۆ گهشت و سهيران و شهوی مانگ هه لاتبوو گه پاینه وه، من له نیو گهمیه که دا به ره و پوووی دانیشتبوووم و چاوم له بهژن و له شولاری ریکوپیکی دهکرد، چینی قژه زیرینه که ی دارژابوو سه رشان و ملی و کراسیکی که ژی تهنگی له بهر دابوو. له ناکاو بۆم ده رکهوت ئه وه راست ئه و کچه یه وایلی ده گه پام. هه ستم کرد ئه و له هه موو هه ستهکانی دل و بیر و بۆچوونهکانی زهینم تینه گات و پیم وابوو ئه وهی به دل و زهینمدا تیده په ری، به رزترین و ناسکترین شتی دنیا یه. له راستیدا ئه وهی له دل و زهینمدا بوو ته نیا به ژن و بالای جوانی ئه و بوو که به و کراسه که ژه وه و چینی بسکه زیرینه که ی سه رشان ی به شنه ی با په ریشان بوو بوو. دوا ی رابواردنی رۆژیک له گه ل ئه و چه زم ده کرد زیاتر و زیاتر لئی نزیک ببه مه وه.

چیرۆکیکی سهیره. پیکه وه بوونی جوانی و چاکی به راستی ویست و بۆچوونیکی باتل و هه له یه. ژنیکی جوان دوو قسه ی پر و پووچت بۆ ده کات، تۆش گوئی بۆ شل ده که ییت و تینا گه ی قسهکانی بیهووده یه و به گیان و دل با وه ری پیده که ی. قسه ی پیس و کاری دزیو ده کات و تۆ هه مووی به جوان و ناسک ده زانی. ئه گه ر قسه ی خراپ نه کات و کاری ناحه زیش ئه نجام نه دات، دلنیا ده بی ژنیکی بی وینه و داوین پاک و تیگه یشتوو.

گه پامه وه بۆ مائی و له خۆشیانا پیم وه عه رزی نه ده که وت. خاترجه م بووم له وهی ئه و کچه سه ره چاوه ی هه موو چاکی و پاکیه کانه و شیاوترین که سه بۆ ئه وهی ژیا نی هاو به شی له گه ل پیک بهینم. رۆژی دوا یی داوام لیکرد شووم پی بکات.

چیرۆکیکی ئالۆزه. له ههزار پیاو که ژن دینن، ئه ویش نه ک که سانیککی وهک ئیمه به لکوو به داخه وه ته نانه ت له نیو خه لکی ره شو کیشدا، زور به ده گهن پیاویک هه لده که وی بهر له ژن هینان ده، یان سه د، یان وهک دۆن ژوان هه زار جار له گه ل ژنان دهستی تیکه ل نه کردبێ. (ئه وه شمان له بیر نه چی ئه مرۆ وهک بیستبووم و به چاوی خۆم دیتم گهنجی پاکداوین و گه شبین و دلپاک زورن که زهماوه ند کردن به گالته نازانن، به لکوو به کاریکی زور گرینگیشی ده زانن. خودا دهست به عومریان بگری، شوکر زیره کن. به لام له زهمانی ئیمه دا ریژه ی ئه و جوړه گه نجانه یه ک له ده هه زار بوو.) دایکان و باوکان هه موویان له وه ئاگادارن و ته نیا واده نوینن نازانن و خویانی لی گیل ده کن. له چیرۆکه کانداهستی دلی پاله وانه کان و پروبار و دار و دهون که کاتی سهیران به لایاندا تیده په پرن به وردی وه سف ده کری. به لام کاتیک باس له خو شه ویستی کچیک ده کن، هیچ ئاوریک له پیشینه ی ئه و ناده نه وه. سه باره ت به خانه ی له شفرۆشان که هاتوچۆیان کردووه و کلفه ت و ئاشپه ز و ژنانی به میرد که ئابروویان بردوون و دهستدریژی جنسیان کردو ته سهیران، مه ت ق ناکن و خوی لی گیل ده کن. ئه گه ر رۆمانیک نووسرا بی و نووسه ره که ی ئه و بیده نگ بوونه ی به کاریکی نابه جی دانایی، ئه و رۆمانه ناده نه دهست کچان و ئه و که سانه ی به راستی پیوستیان پییه تی و ده بی له و راستییانه ئاگادار بن. سه ره تا به کچانی ده سه لمینن که ئه و ئاکاره پیس و دزیوانه ی نیوه ی ژیا نی خه لکی شار و ته نانه ت گوندن شینه کانی شی داگرتووه، بوونی نییه و ته نیا قسه ی پر وپوچ و هاته ران پاته رانه. پاشان وه ها خو و به و دیعایه و شاتوشووته ده گرن، له ئاکامدا وه ک

ئینگلیزییه‌کان خویان له دله‌وه باوه‌ر ده‌که‌ن ئیمه‌ که‌سانیک‌ی باش و
نیه‌ت پاکین و له ژنیگه‌یه‌کی پاقرژ و ره‌وشه‌ت به‌رزانه‌دا ده‌ژیین.
کچانی به‌سته‌زمان بر‌پوا به‌و درۆ و ده‌له‌سانه‌ ده‌که‌ن و فریو
ده‌خۆن. هاوسه‌ره‌ بیچاره‌که‌ی منیش باوه‌ری به‌و درۆیانه‌ کردبوو.
له‌ بیرمه‌ هیشتا ده‌زگیران بووین، ده‌فته‌ری بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆم
پیشان دا، ئه‌و به‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌و نووسینانه‌ لانیکه‌م ده‌یتوانی له
به‌شیک‌ی رابردووی من ئاگادار بی، به‌تایبه‌ت دوایین‌ه‌ز
لیکردوویم؛ که‌ دره‌نگ یان زوو له‌ زمانی خه‌لکی ده‌یبست، هه‌ر
بۆیه‌ به‌ پتویستم زانی له‌و کرده‌وه‌یه‌ی خۆمی ئاگادار بکه‌م. له
بیرمه‌ کاتیک‌ هه‌موو نووسراوه‌کانی خویندنه‌وه‌ و له‌ ئاکار و
کرده‌وه‌کانم ئاگادار بوو، ده‌یویست ده‌ستم لئ به‌ردات و جیابیته‌وه‌.
به‌لام‌ مخابن ئه‌و کاره‌ی نه‌کرد!...»

دیشان ده‌نگه‌ سه‌یره‌که‌ی له‌ گه‌رووی دایه‌ ده‌ری و قومیک‌ی
دیکه‌ی چایی خواره‌وه‌ه. ماوه‌یه‌ک‌ بیده‌نگ بوو.

شەش

بە ھەجەجانەو ھە گوتی: «نا، ئاوا زۆر باشترە. بەلى، ئاوا باشترە. ھەقى خۆم بوو. بەلام ئیستا مەسەلەكە شتیکی ترە. دەمويست بلیم لیترە تەنیا کچانی بەستەزمان ھەلدەخەلەتین. دایکان، بەتایبەت ئەو دایکانەى لە ژیر دەستی میژدەکانیاندا پەرودە بوون، ئاگاداری حالوبالی خویانن. ئەوان وادەنوینن کە پیاوان بە پاک و پەوشت بەرز دەزانن، بەلام لە راستیدا کردەویان شتیکی ترە. ئەوان دەزانن پیاوان چۆن لە داو بخەن و بیانکەنە نیچیری کچەکانیان.

تەنیا ئیمە پیاوانین لەو تیناگەین. ناشزانین، چونکە نامانھەوئ بزانی. بەلام ژنان زۆر باش دەزانن بەرزترین، یان خۆمان گوتەنی شاعیرانەترین ئەشەکانیش ھیچ کاریکیان بە سەر بایەخە ئەخلاقییەکانەو ھیە و سەرچاوەکەى تەنیا ویستە جەستەییەکانە. ئەگەر دوو ریگا بخەیتە بەردەمی ژنیکی حەشەری و پیاوباز کە دەیهوئ پیاویک بخاتە داوی خۆیەو و لیتی بپرسی لەو دوو کامیان ھەلدەبژیریت: حەز دەکەى لای ئەو پیاو ھەک ژنیکی درۆزن و دلرەق و تەنانتە داوینتەر و لەشفرۆش دەرکەوی یان ئەو پیاو بە جەل و بەرگیکی نا ریکوپییک و ناتەرزەو ھەتبینی، دلنیام یەکەمیان ھەلدەبژیرئ. ئەوان دەزانن ئەوئیمە پیاوان سەبارەت بە ھەستە بەرزەکان دەیلین ھەمووی وریئەو و ئیمە تەنیا مەبەستمان جەستەى ژنە و بەس، ھەر بۆیە لە ھەلە و ھەرزەییەکانی ئەوان چاوپۆشی

دهكەين، بەلام حەز ناكەين بە جلو بەرگی ناحەز و شرپ و ناتەرزەوہ بیانین. ژنانی پیاوباز باش لە مانای ئەوہ تیدەگەن، بەلام کچانی داوینپاک و بیگەرەد بی ئەوہی ئەو شتەیان ئەزمووین، بە باشی تیدەگەن. زانیاری ئەوانیش لە مەر ئەو مەسەلانەوہ بە شیوہی خۆماکە؛ وەک زانیاری ئاژەلەکان.

هۆی هاتنە ئارای ئەو کراسە کەژ و هەوہس بزۆینانە و ئەم تەنوورە فەنەردارانەى سمت و پاشەلى ژنان بەر جەستە دەکەن و هەروەها وەدەرختنى شان و قۆل و سینگیان هەر ئەوہیە و بەس. ژنان، بەتایبەت ئەوانەى لە مەکتەبخانەى پیاواندا پەرورەدە کراون، بەباشی دەزانن باس و خواسەکانى ئەوان سەبارەت بە ئەو مەسەلانەى پێوەندیان بە رەوشت بەرزىیەوہ هەیه، هەمووی وپینە و قسەى هاتەران پاتەرانە و پیاوان جگە لە لەشولارى ژن و ئەندامە هەوہس بزۆینەکەى بیر لە هیچ شتیکی تر ناکەنەوہ. ئەوان لەوہ تیدەگەن و هەول دەدەن ئەوہى پیاوان حەزى پیدەکەن بە باشترین و فریودەرانەترین شیوہ بینوین. ئەگەر ئیمە بە چاویکی ئاسایی لەو قەباحەتانە برۆانین کە بە شیوہیەکی سروشتى خو دەنوین و چاوپۆشیان لیبکەین، هەر وەها لە ژيانى بنەمالە خانەدانەکانى کۆمەلگا بە هەموو رەفتارە پر فەزىحەتەکانیانەوہ بە چاویکی وردبینانە برۆانین، بۆمان دەردەکەوئ مالەکانیان قەحبەخانەىەکی بە بریقوباق و رازاوەیە. «نەیهیشت من زمانم بگەرئ و ناپەزایەتى دەبرم، درێژەى بە قسەکانى دا: «ئێوہ ئەم قسەىەى منتان بە دل نییە و دیارە بە راستیشى نازانن، رێگەم پیدەن هەر ئیستا پیتان دەسەلیمینم. ئێوہ دەلین ژنان لە کۆمەلگای ئیمەدا، رەفتار و

ھەلسوکه وتیان لە گەل ڕەفتار و ھەلسوکه وتی لە شفرۆشەکان
 جیاوازه. من دەلیم وانییە و بە بەلگەوہ پیتانی دەسەلیمینم.
 ئەگەر مرقەھەکان لە ژیاندا ویست و ئامانجی جۆراوجۆریان
 ھەبێ و بارو دوخی بژیو و ژیانیان پیکەوہ یە کسان نەبێ، ئەم
 جیاوازییە ھەتمەن لە ڕووالەتیاندا ڕەنگ دەداتەوہ و تووشی
 ئالۆزی دەکات. بەلام دەبیینن ڕووالەتیا جیاوازییە. لەو ژنە
 چارەڕەش و نەگبەتەنە ڕوانن کە خەلکی بە چاوی سووک
 تەماشایان دەکەن و ئەوان لە پال خانمە بەرێز و پایەبەرزەکانی
 چینی خانەدانی کۆمەلگادا ڕاگرن. جلوبەرگی یەک شێوہیان لە
 بەر بکەن و عەتر و بۆنیان یەک بێ و قوڵ و شان مل و
 سنیگیان ڕووت بێ و بەو جلە تەنگانەوہ ھەموو بەرز و
 چالییەکانی پاش و پیشی لەشیان دەرکەوێ. وەک یەک
 تامەزرۆی ئالتوون و خشل و زەمبەری گرانبايین، وەک یەک
 ئاشقی سەما و بەزم و موسیقا و گۆرانین. راست بەو جۆرە
 ئەو تاقمە بۆ فریودانی پیاوان ھەول دەدەن، ئەمانیش ھەر وان و
 ھیچ جیاوازییەک لە نیوان ئەو دوو دەستە یەدا نییە. ئەگەر
 بمانھەوێ موقەلێش بین، دەبێ بلین ئەو لە شفرۆشانە ی تەمەنی
 لە شفرۆشییەکیان کورتە، وەک کەسانیکی سووکوچروکی
 کۆمەلگا سەیریان دەکری، بەلام ئەو تاقمە لە شفرۆشە ی تر کە
 وەک بەرێز و خانەدان چاویان لیدەکری و ھەموو ماوہی
 تەمەنیان بە لە شفرۆشی ڕایدەبوین و ڕووالەتیکی نەجیب و بە
 ئابروویان ھەیە، ڕیزیان لیدەگیری.

حهوت

«بهائی، هر ئه و كراسه كه ژه تهنگه و ئه و چینی بسكه زیړینه و تهنورهی فهنهردار و شان و مل و سینگی پووت بوو، منی له داو خست. بهلام له داو خستنی من دژوار نه بوو، چونكه له بارودوځیكدا په روهرده بوو بووم كه لاوانی دلدوړاو ناچارن بو لای خوشین، وهك خه یار كه له گه رمخانه دا و له بارودوځیكی له باردا گه شه بكات. دیاره ئه و خواردنه وزه دهر و له راده به دهری ئیمه دهیځوین له گه ل ئه و هموو بیكاری و رابواردن و زگ له وه پراندنه جگه له بلیسه سهندنی گری هه وهس هیچ شتیکی تر نییه. به و قسه یه ی من ده تانه وی تووشی سه رسوورمان بن یان نه بن، كه یفی خوتانه، پییان خو شبی و خوشنه بی راستیه كه هر ئه وه یه. من هه تا ئه م دواییانه ئه وه م بو پوون نه بوو بووه. بهلام ئیستا دلنیام. هر بو یه ئه و بی خه بهری و كه مته رخمیه ی خه لکی نازارم دهدات. خه لکی هه موویان وهك ئه و خاتوونه ی لیړه بوو، خه ریکی وړینه و قسه ی هاتهران پاته رانن.

ئه م به هاره ی رابردوو له نزیك ملكه كه ی من گوندنیشنه كان خه ریکی هه لدانه وه ی گل و سازکردنی بناغه ی هیلاسن بوون. خواردنی ئاسایی گهنجی گوندنشین نانی جو و كواس و پیوازه. ئه و به و خواردنه ساكاره هه میشه ساغ و به نه شه و چالاكه. كاری كشتوكالی ئه وان له مه زرا تاراده یه ك سووكه و به و خواردنه قنیات ده كن. بهلام كاتیك كاری قورسی هیلاسن شه كه تی ده كات، خواردنه كه ی نانی گهنمی رهش و پوژی پینجسه د گرام گوشته. ئه و به و خواردنه شازده سهعات به عاره بانه ی دهستی بهرد و گل

دهكيشى و بارهكەى پيئىجسەد كيلويه، ئەو خواردنەش بۇ كارىكى
 ئاوا قورس و دژوار بەراستى وەلامدەرەوہ نىيە. ئىيمە پۇژى
 كيلويهك گوشت دەخوين، ئەویش گوشتى نيچير و ھەموو چەشنە
 خواردينكى توند و چەور و وزەبەخس و مەشرووبى ئەلكۆلى
 نەشەبزوين. ئەمانە بۇ كوئ دەچن؟ ھەلبەت ھەموومان دەزانين
 ئەو خواردنە گرى ھەوہس بليسەدارتر دەكەن؛ جا ئەگەر
 دەرگايەكى متمانە پيكرائ ھەبوو بۇ دامرکاندى ئەو گرە ئەوا بە
 خيەر و خوئشى تەواو دەبى؛ بەلام ئەگەر ئەو دەرگايە دەست
 نەكەوئ، وەك من كە ماوہيەك ئەو دەرگايەم لە خوئم داخستبوو،
 شلەژان و پەشوكاويىەكت بۇ دروست دەكات، وەك شيت و ھارت
 ليدئ و وەك ئەشقيكى ئاگرين خوئ دەنوئنى، لە چوارچيوى
 ژيانى ئاسايى دەترائ و وەك ئاوى شەوئ پاك و زولال دەبى و
 جارى وايە تەنانەت دەبیتە ئەشقى ئەفلاتوونى. منيش تووشى
 دلدۇپاوى بووم، وەكوو ھەمووان كە دەكەونە داوى
 خوئشەويستىيەوہ. ئەو ئەشقى بۇ من ھەموو شتيك بوو: سۆز و
 ھەز و شەيدايى بوو، خوئشەويستى و جوانى و شيعر بوو. بەلام
 ئەو ئەشقى لە راستيدا بەرھەمى ھەولئ دايكى دەزگيرانەكەم و ئەو
 بەرگدرووہ شارەزايانە بوو كە جلوہرگيان بۇ درووبوو؛ لە
 لايەكيشەوہ ھۆى ئەو خواردنە زۆر و بزوينەرانە بوو كە
 دەمخوارد و لە سەرى دەخەوتم و ھەرال و گەرال دەسووپامەوہ.
 ئەگەر لە لايەكەوہ گەمىيە سوارى و سەيرانى ئىيمە و كارى
 بەرگدرووہ كەمەر و كەفەل وەپازينەكان و ھەل و دەرەتەكانى تر
 نەبووايە و ژنەكەى من بەو جلوہرگانە خوئ لە گول نەدايە، بە
 جيئ ئەوہ كراسيكي ساكارى لە بەر بگردايە و لە مالىوہ

بمايه ته وه، له لايه كي تریشه من له بارود و خيكي ئاساييدا بژيايه م و
ته نيا به پيئي پيويست و به راده ي چالاكي و هه لسوورانم خوراكم
بخواردبايه و ده رگاي ئاواله و متمانه پيكر اوم له به رده مدا ببووايه
- كه له و كاته دا ئه و ده رگايه م له خوم داخستبوو - ئاشق نه ده بووم
و ئه وه ي به سه رم هات، پروي نه ده دا.

هه‌شت

«له و کاته‌دا هه‌موو شتیک ده‌ستیان دایه ده‌ستی یه‌ک و راپانکی‌شام. ئاماده بوونی من و جلو‌به‌رگی دل‌رفین و هه‌وه‌س بزوینی ئه‌و و گه‌میه سواری ئیمه، هه‌موویان چیژ‌به‌خش بوون و ئه‌و ئاکامه‌ی لیکه‌وته‌وه. کاریک که بیست جار به ده‌ستمه‌وه نه‌هاتبوو، ئه‌مجاره‌یان به ئاکام گه‌یشت و من گیژ و ده‌ست و پی به‌ستراو به ده‌ندوک پیوه‌بووم! ئه‌وه‌ی بو‌تان باس ده‌که‌م گالته و گه‌پ نییه. ئه‌م‌پۆ زه‌ماوه‌نده‌کان هه‌موویان ئه‌و شیوه‌یه‌ن و کچ و کور ئاوا پی ده‌نینه ژیا‌نی ژن و می‌ردایه‌تییه‌وه. راست وه‌ک ته‌له‌ وایه! به‌لام با بزانی‌ن ئه‌م جو‌ره زه‌ماوه‌ندانه سروشتین؟ کچه‌که‌ی من گه‌وره ده‌بی و ده‌بی به شووی بده‌م. کاریکی زۆر سانا‌یه. به‌تایبه‌ت ئه‌گه‌ر کچه‌که ناشیرین نه‌بی و پیاویش هه‌بن و بیان‌ه‌وئ ژن به‌ینن. زه‌مانی قه‌دیمیش به‌و شیوه‌یه بوو. دایک و باوک کاتیک کچه‌که‌یان وه‌ختی شووی ده‌هات و زه‌ماوه‌ندیان ساز ده‌کرد. ئه‌م‌پۆش له هه‌موو دنیا‌دا به‌و شیوه‌یه‌یه. چینیه‌کان، هیندییه‌کان، موسولمانه‌کان و... له پووسیا‌ش خه‌لکی ره‌شوکی هه‌روا ده‌که‌ن. هه‌موو خه‌لکی دنیا به‌و شیوه‌یه ژیا‌نی هاو‌به‌شی پیک‌دینن. لانیکه‌م نه‌وه‌د و نو له سه‌دی خه‌لکی دنیا ئه‌وه ده‌که‌ن. ته‌نیا یه‌ک له سه‌دیان، یان ته‌نانه‌ت که‌م‌تریش، یانی ئیمه‌ی سه‌ر‌بزێو و هه‌رزه ئه‌و ریگایه به‌هه‌له ده‌زانی‌ن و ریگایه‌کی تازه‌مان بو زه‌ماوه‌ند کردن دا‌هینا‌وه. ئیستا ئه‌م ریگا تازه‌یه چییه؟ ریگاکه ئه‌وه‌یه، کچان

له كۆپى سەما و ھەلپەركىدا دادەنىشەن و پىاوان، ۋەك بازارى كۆيلە فرۇشان پىياندا دەگەرپىن و دلخۋازى خۇيان ھەلدەبژىرن. كچان چاۋەپوان دادەنىشەن و ناشوئىرن زەمانىان بگەرپى، بەلام دلەخورپە داياندەگرپى و ئاراقارايان لى ھەلدەگىرپى، بە دەم دلەكوتە و خۆزگە و برىاۋە لە دللى خۇياندا دەلپن: "ۋەرە بە قوربانى بالات بىم، مەن ھەلبژىرە! لەوانى دىكە گەرپى، مەن باشترىم! بىروانە شان و مەلم، سىنگ و بەرۆك و پەلوپووزم دەلپى پەنىرى تەرە! ئىمەى پىاوانىش بە بەردەمىاندا دىن و دەچىن و بە وردى تىناندەپروانىن، زۆرىش دلخۆشىن و لە دللى خۇماندا دەلپن. زۆر بە ھۆش و ورىام. ناتوانن خام بىستەن!" بە دەۋرى كچەكاندا ھەلدەخولپىن و بە وردى چاۋيان لىدەكەين، كچەكان زۆرىش دلخۆشەن ئەو كۆپ و ئاھەنگە بۆ ئەۋان گىراۋە. بەلام بۆ ساتىك غافل دەبن و بۆيان دەردەكەۋى بە دەندووك پىۋە بوون.»

گوتىم: «دەى چىكەن باشە؟ ژنان بچنە خوازىنىنى پىاوان؟»

«مەن نازانم چىكەن. تەنیا ئەۋە دەلپم ئەگەر بىرپار ۋايە ژن و پىاۋ يەكسان بىن ئەۋە يەكسانى نىيە. ئەگەر ناردنى دەلال و خوازىنىكەر و چەنەلپدان لە سەر رادەى شىربابى و جىازى و ئەۋ جۆرە شتانە دەبىتە ھۆى شەرمەزارى بۆ كچ و جۆرىك سووكايەتى پىكردنە، ئەم بارودۇخە ھەزار قات شوورەبى تر و پرسووكايەتتەرە. بەۋ شىۋەى تر ماف و گرمانەى بەختەۋەرى بۆ ھەر دوۋ لايەكسان بوۋ، بەلام لە مەياندا كچ يا قەرەۋاشىكە لە بازاردا بۆ فرۇش دايدەنپن، يان چىشتەيەكە بۆ لە داۋخستنى مىرد. ئىستە راستىيەكە بە دايكان يان بە كچەكە خۆى بلپن. يانى پىى بلپن ئەۋ تەنیا لە بىرى راۋكردنى مىرد دايە، پەككوۋ لەۋ سووكايەتتەيە!

جا وەرە ئەو كەرە لەو قورپاوە دەرھێنەوہ. لیت زیز دەبن، ئەگەر چى كارەكەى ئەوان ھەر ئەوہیە و ھیچ جیاوازییەكى نییە. جگە لەوہش ھیچ كاریكى تر نییە بیکەن. ئەوہى بەراستی دلتەزینە دیتنى كچانى جھیلە كەوا خەرىكى ئەو كارەن و بەستەزمانانە بەراستی ھیندە سادە و بى فرۆفیلن نازانن خۆیان تووشى چ داویك دەكەن. بریا ئەو كارە بە شیوہیەكى راستەوخۆ و بى فیل و تەلەكە بەرپۆھ بچووبایە. بەلام بەداخەوہ وانییە و ھەمیشە فیل و گزى لە ئارادایە. " ئاخ، بناغەى ھەمە جۆر، چ باسیكى سەرنجراكیشە! ئاخ، نازانى لیزا چەندە ھۆگرى ھۆنەرى شیوہكارییە. ئیوہ ناچن بو پیشانگا؟ شانۆ... سەمفونیا!... بەراستی سەرنجراكیشە! لیزای من شەیدای مۆسیقایە. چۆن ئیوہ لەگەل ئەو بیروپرایە دژایەتى دەكەن؟ حەز دەكەن بچن بو گەمیە سواری؟..." بەلام بیرى سەرەكى تەنیا شتیكە: "بمھینە، بمھینە، من بەھینە! لیزای من بەھینە، لە خۆم برپوانە! لانیکەم تاقىی بكەوہ!..." « لە كۆتاییشدا بەو ئاكامە گەیشت: «پەككوو لەو شوورەبیبیە! ھەمووى درۆ و دەلەسەیە! ھەمووى فیل و تەلەكەیە!»

دوايین پەرداخى چایى نا بە سەرپەوہ و پەرداھە و كەلوپەلەكانى كۆكردەوہ.

نو

له گهل ئه وهی قهند و چاییه که ی له کیسه دهنای دیسان گوتی:
«به لئ، زانیوته زالبوونی ژن به سهر مروڤایه تیدا کاریکی کردووه
دنیا له ژیریدا پشتی چه میوه و ئه وهش ههر له وه وه سهر چاوه
دهگری.»

گوتم: «کام زالبوونی ژن؟ خو زوربه ی سهریشک و مافه کان
هی ئیمه پیاوانه!...»

به تالووکه په پرییه نیو قسه کانمه وه: «به لئ، ههروایه! ئمه
راست ئه و شته یه و من دهمه وئ بیلیم. ههر ئه و خاله شه دیارده ی
نا ئاسایی ئه م بارودوخه وه دهرده خا. مه سه له کهش ئه وه یه ژن له
لایه که وه هه تا پایینترین راده ی زه بوونی ئاستی دابه زیوه و به
خشل و زیر و زه مبه رخی خوی ده باته سهرئ؛ له لایه کی
دیکه شه وه به سهر ئیمه دا زاله. راست وه ک جووله که کان به کو
کردنه وه ی مال و سامان و زال بوون به سهر کوومه لگادا
سووکایه تی و سه رکونه کرانی خویمان قهره بوو ده کرده وه.
جووله که کان ده یانگوت: "باشه، ئیوه به کرین و فروشتنی پر له
پهستی و سووکایه تی دهستی ئیمه تان به ستووه؟ ئیمه ش ههر به و
پهستی و سووکایه تییه وه به سهرتاندا زال ده بین و حوکمات
ده کهین." ژنان ده لئین: "ئیوه ده تانه وئ ئیمه که ره سه یه ک بین بو
دامرکاندنی گری هه وه ستان؟ زور باشه، ههر به و پله و پاییه ی
که ره سه ی هه وه س بزوی نییه وه ده تانکه یه کو یله ی خویمان." بی

به‌شیی ژن له‌وه‌دا نییه که مافی ده‌نگدانی نییه و ریگه‌ی پینه‌دراوه له‌سه‌ر کورسیی دادوهری دانیشی. به‌شداری کردن له‌هه‌لبژاردن و بوونه‌دادوهر و قازی کوا مافه؟ بی به‌شیی ژن له‌وه‌دایه کاتی‌ک له‌گه‌ل پیاو سه‌رجیی ده‌کات هاوسه‌نگی پیاو نییه. ناتوانی کاتی سه‌رجیی کردن پیاو بکاته که‌ره‌سه‌ی ئاسووده بوونی خوئی، یان ئە‌گه‌ر چه‌زی نه‌کرد نار‌ه‌زایه‌تی ده‌ر‌برئی. ژن ناتوانی پیاویک به‌دلی خوئی هه‌لبژیری، یان ئە‌گه‌ر به‌دلی نه‌بوو لیی جیا بیته‌وه، یان حاشای لی بکات. ئیوه ده‌لین ئە‌و مافه خو‌شتیکی زور باش و شیاو نییه. زور باشه، که‌وایه با پیاوانیش له‌و مافه نه‌شیاوه بی به‌ش بن. ئە‌م‌رو ژن له‌و مافانه بی به‌شه که‌وا پیاو هه‌یه‌تی و بو‌قه‌ره‌بوو کردنه‌وه‌ی ئە‌و بی به‌ش‌یه هه‌ول ده‌دا له‌ ریگای هه‌وه‌سه‌وه یاری به‌ پیاو بکات، به‌ سه‌ریدا زال بی و له‌ ژیر زه‌بری قه‌مچی خویدا رامیان بکات؛ به‌ جوړیک که‌ پیاو ته‌نیا له‌ پ‌واله‌تدا ژن هه‌لد‌ه‌بژیری و له‌ راستیدا ئە‌وه ژنه پیاوه‌که‌ی هه‌لبژاردووه. هه‌ر بو‌یه کاتی‌ک ئە‌و چه‌ک و ده‌سه‌لاته‌ی به‌ ده‌ست هینا، بو به‌ کارهینانی له‌ هیچ مه‌کر و حیه‌یه‌ک ناپرنیگه‌ته‌وه و به‌ شیوه‌یه‌کی ترسناک به‌ سه‌ر هه‌موو خه‌لکدا زال ده‌بیته.

لیم پرسی: «ئە‌و ده‌سه‌لاته قورس بی وینه‌یه له‌ کوئی‌ه؟»

«له‌ کوئی‌ه؟ له‌ هه‌موو جیه‌ک و له‌ هه‌موو شتی‌کدا. له‌ هه‌رکام له‌ شاره‌گه‌وره‌کان بوون، چاو له‌ دوو‌کانه‌کان بکه‌ن. میلیون میلیون روپل ده‌ست‌ره‌نجی مروقه‌کان له‌و دوو‌کانانه‌دا ده‌که‌ونه به‌ر دیده‌ی خه‌لک و ک‌ریاره‌کان؛ هینده‌ش زور و زه‌وه‌نده خه‌ملاندنی مه‌حاله. بر‌وانن، نه‌وه‌د له‌ سه‌دی ئە‌و دوو‌کانانه شتیکیان بو که‌لک وه‌رگرتنی پیاوان لی ده‌ست ناکه‌وئ. هه‌موو ئە‌و شتانه‌ی بو جوانی

و پازاندنەوہی ژیان دەبن ھی ژنانە و ھەر پیاوانیش دەبی بۆیان دروست و بکەن و بۆیان بکړن.

کارخانەکان بژمیرن. بەشی ھەرە زۆری ئەوان کەلوپەلی بی کەلکی وەک گالیسکەکە ی پازاوە و گرانبایی، مۆبل و قەنەفە و خشل و زەمبەر و متوموورووی ژنانە... دروست دەکەن. میلۆنان خەلکیش لە ھەموو بەرھەیک کریکاری برسی و پەشورپوت، وەک کوپلە ئەو کارە قورس و تاقەتپرووکتیانە تامل دەکەن و لەو کارگە و کارخانە ئیش دەکەن و ئارەق دەپێژن، ھەمووشی بۆ پازی بوونی دلای ژنانە. ژنان وەک مەلەکە نەو دە لە سەدی خەلکی دنیایان بۆ پراکتیشانی باری ئەو کارە قورسانە بە سوخرە گرتووہ و ھیچکەس ناتوانی سەرپێچی بکات. ھەموو ئەوانەش بۆ ئەوہیە پیاوان ئەوان بە سووک دەزانن و ئەوانیان لە مافی خۆیان و مافی یەکسان بێبەش کردووہ. ئەوان ئیمە بە تەلە ی ھەوہس راو دەکەن و دەمانخەنە داوی خۆیانەوہ و بەم شیوہیە تۆلە ی خۆیانمان لی دەکەنەوہ. بەلی ئەوہ ھەمووی ئاکامی ئەو کارە یە. ژنان خۆیان کردۆتە کەرەسە و ئامرازیک کە بە ھۆی ئەوہوہ دەتوانن بمانخەنە داوی ھەوہسەوہ، بە جۆریک کە لە پێوہندییەکی ئاسووہ و سروشتی لەگەل ئەوان بێبەش بین. پیاو ھەرکە لە ژن نزیک بۆوہ دەکەویتە ژیر وزە ی بە ھیزی پراکتیشانی و ھۆش و ئیختیاری لی دەبړی. من بەر لەوہ ھەر کاتیک ژنیکم دەدی بە جلو بەرگی سەما و ھەلپە رکپوہ خۆی لەگول داوہ، ھۆشم لە لانە دەما، بە لام ئیستا زۆریان لیدە ترسم. لەو ژنانە دا شتیکی دەبینم کە پیم وایە بۆ سلامەتی رۆحی خەلک زۆر مە ترسیدارە، شتیکی نائاسایی و پیگە پینە دراوہ و حەز دەکەم پۆلیسی لی ئاگادار بکەم، دەمەوی

دالدهیهک له هه مبهه ر ئه و مه ترسییه دا بدوژمه وه و له ویدا خوّم
بشارمه وه. دهمهه وی ئه و شته مه ترسیداره ببه ن و له خه لکی دوور
بخه نه وه!»

پیکه نینم هات له داخانا و به ده ست خوّم نه بوو.
گوراندی به سه رمدا: «دهی، دهی، پیکه نه! به لام من ئه و قسانه م
به گالته نییه. من دلنیام زه مانیک دی، له وانه یه به م زووانه ش،
خه لکی له وه تیده گهن و سه ریشیان سوورده مینئ چوّن گونجاوه
کوّمه لگایه ک هه بی و له ودا ره فتاریکی تا ئه و راده یه دژ به روّح و
ره وانی مروّف ریگه پیدراو بی. ژنانیش ئازاد بن و خویان له گول
بدهن و به وه درخستنی جه سته ی رووتیان به و جوّره ی له
کوّمه لگای ئیمه دا باوه، ئاوری هه وه س له دلئ ئیمه پیاواندا
هه لگیرسینن. ئاخه ئه مه راست وه ک ئه وه وایه، ته نانه ت له وه ش
خراپتر، که له هه موو سه هیرانگا و سه ر ریگاو بانه کان ته له و داو
بچه قینن. چوّن له لای ئیمه ژن ریگه ی پینه دراوه به دلئ خوئی
پیاویک هه لبژیری، به لام ئازاده وه ک له شفرۆشه کان خوئی
برازینیته وه و له کوّپ و میوانییه کانداهه لپه ری و سه ما بکات. یانی
ئه م کارانه له وانه مه ترسیدارتر نین؟»

«به‌لئ، من بهو شیوه‌یه له داو که وتم. منیش بوومه که سیکی به‌ناو دلدۆراو. دهن‌گیرانه‌که‌م له سهر به‌رزایی که‌مالی خۆم دهدی و خوشم له رۆژانی دهن‌گیرانه‌تیدا وه‌ک ئه‌و له سهر ته‌شقی که‌مال ده‌هاته به‌ر چاو. ئیوه زۆر باش تیده‌گهن که هیچ خویری و سپله‌یه‌ک نییه ئه‌گه‌ر حه‌ول بدات و بگه‌رئ که‌سانیکی له خۆی خویریتز و ناکه‌ستر نه‌دۆزیته‌وه و به‌و جۆره بیانوویه‌ک په‌یدا نه‌کات بۆ له خۆبایی بوون و لووت به‌رزى. منیش ههر وابووم: یه‌که‌م نه‌مده‌ویست به‌ هۆی ته‌ماحی کۆکردنه‌وه‌ی مال و سامان ژن بینه‌م و به‌ پیچه‌وانه‌ی زۆربه‌ی ئاشنا و رۆشناکانم که‌ چاویان له مال و سامانی ژنه‌که‌یان بوو یان چاویان له ده‌سه‌لاتی که‌سوکاره‌که‌ی بریبوو، به‌لام من به‌ دووی ئه‌و جۆره شتانه‌وه نه‌بووم. من گهنجیکی ساماندار بووم و دهن‌گیرانه‌که‌م کچه‌هه‌ژار. دووه‌م ئه‌وه‌ی بووبوو هۆی بایی بوونی من ئه‌وه بوو که‌ خه‌لکی به‌و قه‌سته ژنیان ده‌خواست و دواى ژن هینانیش وه‌ک رابردوو تۆلاز و داوین‌ته‌ر ده‌مانه‌وه و به‌ دووی نامووسی خه‌لکه‌وه بوون، به‌لام من لیبراوانه بریارم دابوو دواى پیک هیتانی ژیانى هاوبه‌ش خۆ له قه‌ره‌ی ئه‌و کارانه نه‌ده‌م و له هیچ ژنیکی تر نزیک نه‌بمه‌وه و ههر ئه‌وه‌ش بووبوو هۆی ئه‌وه‌ی لووت‌به‌رز و شایی‌به‌خۆ بم. به‌لئ، به‌رازیکی پیس و نه‌گریس بووم و خۆم به‌ فریشته ده‌زانى.

ماوه‌ی دهن‌گیرانه‌تییه‌که‌م زۆری نه‌خایاند. ئه‌مرو ناتوانم به‌بی شه‌رمه‌زار بوون بیر له‌و رۆژانه بکه‌مه‌وه. چ شووره‌بییه‌ک! مه‌گین

ئەوھى ئەشقى ناوھ لە راستیدا نزيكايه تى و تىكەل بوونى رۆحە يان ھەوسبازى؟ ئەگەر ئەشقى پاك و ئەھوورايى، تىكەل بوونى دوو رۆح بىت، ئەم تىكەل بوونە دەبى بە شيوھى وشە و گوتار و مامەلەى بيرورا خۆى بنويىنى يان نا؟ بەلام ئەو شتانە لە نيوان ئىمەدا نەبوو. كاتىك پىكەوھ تەنيا دەكەوتىن، ئاخافتن لە نيوانماندا زۆر دژوار دەبوو. راست وەك رەنج و ئازارەكەى سىزىف^۱. ھەولمان دەدا شتىك بدۆزىنەوھ و باسى بكەين، كاتىك دەمانگوت، ديسان بىدەنگ دەبووين و بۆ شتىكى تر دەگەراين. ھىچ قسەيەكمان بۆ گوتن نەبوو. ئەو قسانەى سەبارەت بە ژيانى داھاتوومان و پلانى كار و مال و بەرپىچوون دەبوو بىلئين، ھەموومان گوتبوو؛ ئىتر ھىچ شتىك نەمابوو باسى بكەين. ئەگەر ئاژەل بووايەين خەممان نەبوو. دەمانزانى قسەکردن كارى ئىمە نيە. بەلام ئىمە دەبوو قسە بكەين و ھىچ قسەيەك نەبوو. گرفتىك كە ئىمەى بە خۆيەوھ خەرىك دەکرد بە قسەکردن چارەسەر نەدەكرا. جگە لەوھش ئەم خووخدە بى مانايەى شىرىنى خۆرى، ئەم خواردنە قۆر و كارە دزىوھ؛ كە ئەوھش نەرىتىكى ناخەزى كاروبارى زەماوئەندە و باس كردنى چۆ نىتەى مال و ژوورى خەو و پىخەف، خاولى پالتۆيى و باليفى تووكى قوو، رېدۆشامبر و مەلافەكان، جلو بەگى جوراجۆر و لەو كەلوپەلانە! وەلحاسل ئەگەر لە بىرتان بى، بە پىنى گرىبەستى داماسترۆي، ئەو

۱- Sisipus لە ئوستورەكانى يوناندا سىزىف كورپى ئايۇلوس كە پاشاى كورنت بوو، مەرگى ھەلفريواند و بى رىزىيى بە زىئوس كرد؛ سزاي ھەمىشەبىشى ئەوھ بوو لە تارتاروس گابەردىك بە كىويكى بەرزدا ھەلگىرئى، ئەویش بە زەحمەتىكى زۆر ھەتا نزيك لووتكەكەى دەبرد و لىتى جالە دەبوو و سەرلەنوئى دەبوو گابەردەكە بە كۆوھەدا ھەلگىرئەتەوھ.

پیره کۆنه، لیفه و بالیفی تووکی قوو و جیازی و ئەم جوۆره کەلوپەلانه یهکیک له مه‌رجه سه‌ره‌کییه‌کانی رپۆره‌سمی پیرۆزی زهماوه‌نده. له لای ئیمه له ده زاوا زۆر به زه‌حمه‌ت هه‌لده‌که‌وی یه‌کیان باوه‌ری به پیرۆز بوونی زهماوه‌ند هه‌بی، ئەوه‌ش به جیی خۆی ته‌نانه‌ت باوه‌ر ناکات که ئەو کاره ئه‌رکیکی پیرۆز بی‌ت. له سه‌د زاوا به زه‌حمه‌ت یه‌کیک هه‌لده‌که‌وی به‌ر له زهماوه‌ند له‌گه‌ل ژنان پیوه‌ندی جنسی نه‌بوو بی. له په‌نجا که‌س یه‌کیک هه‌لده‌که‌وی له بیری خیانته‌ت کردن به ژنه‌که‌یدا نه‌بی و له هه‌ل و ده‌رفه‌تیکی له بار نه‌گه‌ری. زۆربه‌ی ئەوان چوونی کلیسا وه‌ک مه‌رجیکی تایبه‌ت چاو لیده‌که‌ن که بو‌ خواهنده‌اریتی هه‌میشه‌یی و تایبه‌تی ژن پیویسته. له و کاتانه‌دا بیری لیکه‌نه‌وه، ئەو شتانه‌ی پیشتر باس‌م کردن بو‌تان ده‌رده‌که‌وی چ مانایه‌کی ناحه‌ز و دزیوی هه‌یه. پیاو به‌و ئاکامه‌ ده‌گات که ئەسلی کاره‌که هه‌ر ئەوه‌یه و رپۆره‌سمی گه‌وره و پیرۆزی زهماوه‌ند راست مامه‌له و فرۆشتنی ژنه. کچیکی پاک و بیگه‌رد به پیاویکی حیز و تۆلاز ده‌فرۆشن و ئەم فرۆشتنه‌ش رپۆره‌سمیکی تایبه‌تی هه‌یه و ده‌بی هه‌مووان ئەنجامی بدن.»

یازده

«همه‌مووان به‌و شیوه‌یه ژن دینن. منیش وهک ئەو خه‌لکه ژنم هینا و مانگی هه‌نگوین که ئەو هه‌مووه باسی ده‌که‌ن، ده‌ستی پیکرد.» به‌رق هه‌ستاوی و ددانه چیره‌وه گوتی: «هه‌ر ئەو ناوه‌ی له‌و مانگه‌ نراوه، دزیوییه‌کی زۆری له‌ ناخی خۆیدا هه‌شار داوه. کاتیکی له‌ پاريس بووم بۆ دیتنی هه‌موو جووره‌ شانۆیه‌که ده‌چووم. جاریک چوومه شوینیک، تابلۆی به‌ر ده‌رگا‌که‌ی وینه‌ی ژنیکی ریشن و سه‌گ‌گلاوکیک بوو. له‌وئ چاوم به‌ پیاویک که‌وت جلوه‌رگی ژنانه‌ی له‌به‌رکردبوو و شان و مل و به‌شیک له‌ سینگی رووت کرد بوو، سه‌که‌یکیش که‌ پیستی فیلی ده‌ریایی له‌ به‌ر کرابوو له‌ هه‌وزیکی چکۆله‌دا مه‌له‌ی ده‌کرد؛ ئەو شانۆیه‌ زۆر بی مانا بوو و سه‌رنجی رانه‌کیشام. به‌لام کاتیکی له‌وئ هاتمه‌ ده‌ری شانۆگه‌ر به‌و په‌ری ریزه‌وه به‌ ری کردم و له‌گه‌ل ئەوه‌ی پیشان خه‌لکه‌که‌ی ده‌دام گوتی: "له‌و پیاوه‌ به‌ریزه‌ بپرسن شانۆکه سه‌رنج‌اکیش بوو یان نا. وه‌رن، سه‌یری شانۆکه‌ بکه‌ن. نه‌فه‌ری ته‌نیا یه‌ک فرانه‌که‌!..." منیش له‌ رووم هه‌لنه‌هات بلیم: "گوئ به‌ قسه‌کانی مه‌ده‌ن، فریوتان ده‌دا. شانۆکه‌ هه‌چ سه‌رنج‌اکیش نییه‌!" کابرای شانۆگه‌ریش بۆی ده‌رکه‌وتبوو که‌ سیکی شه‌رمیونم و به‌ درۆی ناخه‌مه‌وه. زۆر وی‌ده‌چی ئەوانه‌ی چوونه‌ته‌ مانگی هه‌نگوینیش، بۆ ئەوه‌ی ئەو خه‌یاله‌ شیرینه‌ له‌ به‌ر چاوی خه‌لکی تال نه‌که‌ن و هه‌چ نالین، ده‌نا راست هه‌ستیکی له‌و چه‌شنه‌یان

ههيه. منيش ئه و خه ياله شيرينه ي خه لکم تال نه کرد، به لام ئیستا ده زانم بۆ چی راستییه کهم نه گوت. ئیستا له سه ر ئه و باوه رهم که گوتنی راستی له و جو ره کاتانه دا زور پئویسته و شاردنه وه که ی تاوانیشه. پیاو له و مانگه دا ته کلیفی خو ی نازانی و هه ست به شه رمه زاریش ده کات. مانگیکی نه گبه ت و تال و خه ماوی و له هه مووشی گر نیگتر زور دلته زینه. له راده به ده ریش دلته زین و خه ماوییه. هه ستی من له و مانگه دا وه ک هه ستی زه مانیک وابوو که ده ستم کردبوو به جگه ره کیشان. دل م تیکه ل ده هات و ده مم ئاوی ده کرد. تفه که ی زارم قووت ده دایه وه و وام ده نواند چیژی لیوه رده گرم. چیژوه رگرتن له جگه ره کیشان راست وه ک چیژوه رگرتن له مانگی هه نگوین وایه، ئه گه ر چیژیکیش هه بی، دواتر هه ستی پیده کری. ئه ویش ژن و میرد ده بی ئه و هه رزه ییه له خو یاندا په روه رده بکه ن و چیژه که ی دروست بکه ن.»

گوتم: «چ جو ره هه رزه ییه ک؟ لیردا باس له سروشتیتیرین ویسته کانی مروقه!»

«سروشتی؟ گوتت سروشتی؟ نا، من به پیچه وانه گه یشتومه باوه ریک که ئه و کاره سروشتی نییه. نا، به هیچ شیوه یه ک سروشتی نییه. ئه گه ر باوه ر ناکه ی له مندالیک بپرسه. له کچیک که هیشتا پاکه و رموده نه بووه. بۆ وینه خوشکی من، زور جحیل بوو، شووی به پیاویک کرد دوو عومری ئه وی هه بوو، پیاویکی تۆلاز و داوین پیس بوو. له بیرمه سه رمان سوورما بوو شه وی زه ماوه نده که ی ره نگ بزکاو و چاو فرمیسکاوی له مالی میرده که ی رایکردبوو، هاته وه بۆ مالی و له گه ل ئه وه ی وه ک میژۆکه ده له رزی، هه نیسکی ده دا و ده یگوت بشمکوژن، بشمکوژن

ناچمه وه... ناچمه وه بو... نهیده توانی قسه بکات و ئه وهی له دلیدایه بیدرکینی.

ده لئی سروشتی؟ خواردن کرده وهیه کی سروشتیه و هر له سه ره تاوه چیژ به خشه. زور ئاسانه و جی شه رمه زاریش نییه. به لام ئه م کاره زور دزیویشه و شووره بیسه و به ژانیشه. نا، ئه م کاره به هیچ شیوهیه ک سروشتی نییه! منیش دلنیام کچیش، کچیک که هیشتا پمووده نه بوونی، له وه بیزاره.»

گوتم: «باشه، که وایه به ره ی مرؤف چون په ره بستینی؟»
به تووریهی و به له بزیکی رشقنجاپانه وه، وه ک ئه وهی له گه ل ناره زایه تی ده ربینه بی بنه ماکه ئاشنا بووی و چاوه پروانی ئه و قسه یه بووی، گوتی: «به لئ، نه وه ک به ره ی مرؤف بکه ویته مه ترسییه وه و له نیو بچی! به رگری کردن له زور بوونی حه شیمه ت ئه گه ر زگ له وه راندنی لورده ئینگلیزییه کان مسوگه ر بکات هیچ کیشه یه کی نییه. راهینان بو به رگری کردن له زاوژی بو دابین بوونی چیژی زیاتر باش و به جیه. به لام وه ره زمانت بگه پئ و به ناوی په وشت به رزی، سه باره ت به ددان به خوداگرتن و به رگری کردن له زاوژی وشه یه ک ده رپه... جا ئه و کاته ده بینی چون هاواریان لی بلیند ده بی. ئه گه ر ده، یان بیست که سیش نه یانه هوئ وه ک به راز بژین، پیان وایه به ره ی مرؤف ده که ویته مه ترسیی له نیو چوونه وه.» پاشان ئاماژه ی بو چرای شاگوئه که ی کرد و گوتی: «بیوره، ئه و شوقه ئازارم ده دا. به یارمه تیتان دایده پوشم.»

گوتم بۆ من هیچ جیلاوازییه کی نییه و ئەو وهک هه موو کارهکان به په له چووه سهر کورسییهک و سه رپۆشی په شمینیهی چراکهی داکیشا.

گوتم: «باشه بیر له وه ناکه یه وه، ئەگەر بریار بی هه موو خه لکی به ناوی رهوشته به رزییه وه ئەو ریگیاه بگرنه بهر، به رهی مروّف دهکه ویتته مه ترسیی له نیو چوونه وه؟»

ئەو له وه لامدا توژی بیدهنگ بوو. پاشان دیسان به ره وپووی من دانیشته و هه دوو لاقی لیک بلاو کرد و هه نیشکی نایه سهر ئەژنۆکانی، بۆ پیشه وه داهاته وه و گوتی: «به رهی مروّف دهکه ویتته مه ترسیی له نیوچوونه وه؟ دهی چش! به ردهوام بوونه کهی به که لکی چی دی؟»

«به که لکی چی دی» یانی چی؟ ئەگەر به ردهوام نه بووايه ئیمهش نه ده بووین.

«دهی چیه! بوونی ئیمه چ که لکی هه یه؟»

«یانی چی؟ که لکه کهی ئەوه یه زیندووین.»

«بۆچی زیندووین؟ ئەگەر له ژیاندا هیچ ئامانجیکمان نه بی؟ ئەگەر ژیان ته نیا بۆ زیندوو بوون به ئیمه درابی، زیندوو بوون هیچ مانایه کی نییه. که وایه که سانیکی وهک شوپنهاویر و هارتمان و هه موو پیروه و ههکانی بوودا هه قیانه. ئەگەر بۆ ژیانیش ئامانجیک هه بی، دیاره به گه یشتن به و ئامانجه ئیتر هیچ هۆکاریک بۆ دریزه پیدانی ژیان نییه.» به شله ژاوی و هه لچوونیک ئاشکراوه دریزه ی به قسهکانی دا: «به لئ، به و ئاکامه دهگه ین که هیچ هۆکاریک بۆ دریزه پیدانی ژیان نییه. ئەوه شتان له بیر نه چی، ئەگەر وای دانیین ئامانجی مروّفایه تی چاکه کاری و ویزدان و ئەشق. یان هه ر

ناويكى پىتان خۆشە لىيى بنين - بى، يان ئەو شتانەى كە
 پىغەمبەرەكان گوتوويانە، ئەگەر ئەو بى كە ھەموو خەلكى لە
 ئەشقادا بىن بە يەك و نيزەكان بىن بە داس، ئىتر چ شتىك دەبىتە
 لەمپەر لە بەر دەم ئامانجا؟ تەنيا لەمپەرى گەيشتن بەو ئامانجا
 ويست و ئاواتەكانى مروۋقە و توندترين و لەچەرتەين و
 بەدخيمترين ويست و ئاواتيش، ھەوہسە؛ يانى ئەشقى جەستەيى.
 بەو ھۆيەش ويستەكان، لەوانە بە تىنترينى ئەوان يانى ھەوہس و
 ئەشقى جەستەيى، ئەگەر لە نيو بچى، ئەوہى پىغەمبەرەكان بۇ
 خەلكيان ھىناوہ جى دەكەوئى و مروۋقەكان لە ئەشقادا بە يەك
 دەگەن و دەستيان بە يەكيتى رادەگا و مروۋقايتى بە ئامانجى
 ژيانى خۇى دەگات. ئەو ئامانجەش يەكبوون و يەكدلىيە و ئىتر
 ھىچ ھۆكارىك بۇ زىندوو بوون نامىنيتەوہ. ھەتا ئەو كاتەى
 مروۋقايتى زىندووہ، ئامانجىكى لە بەر دەمدايە كە ھەلبەت ئەوہ
 ئامانجى كەرويشك و بەرازەكان يانى زاوئى كردنى زور و بى
 برانەوہ و ھەر وەھا ئامانجى مەيموونەكان و خۆشرايوئىرەكانى
 پاريسى نىيە، كە دەستەبەركردنى خۆشترين و ناسكترين چىژى
 جنسى ھەول دەدەن. ئامانجى ئەو چاكەكارى و پارىزگارىيەكە لە
 ريگاي پاكى و خۇپارىزىدا بە دەست دئ. مروۋقەكان ھەمىشە
 ريگاي گەيشتن بە ئەم ئامانجەيان گرتوتە بەر و ھەوليان بۇ داوہ.
 جا بروانە ئاكامەكەشى چىيە بە كوئى دەگات!

ئاكامەكەى ئەوہيە، ئەشقى جەستەيى جوئىك دەرووى
 متمانەيە. ئەگەر مروۋقەكانى ئەم بەرەيە بەو ئامانجەى مروۋقايتى
 نەگەيشتوون، تەنيا ھۆيەكەى ئەوہيە وەدووى ئاوات و
 خولياكەيان كەوتوون كە ئەويش بە ھىزترين ھىزيانە، واتە

ھەوەس. ئاكامى گرتنە بەرى پىگاي ھەوەس ھاتنە ئاراي
 بەرھەكى نوئ دەبى، بەو ھىوايەى لەو بەرھەدا مرؤقايەتى بە
 ئامانجى خوى بگات. ئەگەر دواتریش لەو پىگايەدا سەر كەوتوو
 نەبى، درىژە پىدانى ئەو كارە بۆ بەرھەكانى دوايى دەمىنئەتەو و
 ئەو پىگايە ھەتا كاتى گەيشتن بە ئامانجە بەرزەكە، يان يەكئىتى
 مرؤقايەتى و بەرھەمى پىشووئىژىيەكانى پىغەمبەران، ھەروا
 درىژەى دەبى و بى رىبوار نامىنئەتەو. گریمان خودا مرؤقى بۆ
 گەيشتن بە ئامانجىك خولقاندوو. ئەگەر مرؤقى ئازاد
 بخولقاندبايە و لە بەندى ھەوەسدا نەبووايە، ئەم دنيا ئاكامەكەى
 چۆن دەبوو؟ ئاكامەكەى ئەمە دەبوو، ئەگەر مرؤقەكان لە ماوہى
 تەمەنى خوياندا بەو ئامانجە ديارى كراوہ نەگەيشتبايەن، دەمردن
 و خودا ناچار بوو بۆ وەديھاتنى مەبەستى خوى مرؤقى نوئ
 بخولقئىنى. ئەگەر بە پىچەوانەش نەمر و ھەرمان بىخولقاندبايەن،
 (ھەر چەند چاكسازى ھەلەكان و نزيك بوونەوہ لە كەمال بۆ ئەم
 مرؤقانە دژواتر دەبوو لە مرؤقە نوييەكان) دەكرئ بلىين
 دەيانتوانى دواى ھەزاران سال بە ئامانجى خويان بگەن. دواى
 گەيشتن بەو ئامانجە ئىتر ھىچ ھۆكارىكيان نەدەبوو بۆ
 درىژەپىدانى ژيان. ئەو كاتە خودا چىي لىدەكردن؟ كەوايە بەم
 شىئوہەى ئىستا زور باشترە... بەلام وىدەچى ئىوہ ئەم شىئوہ
 بەلگەھىنانەوہىەتان بە دل نەبى. رەنگە ئىوہ لايەنگرى گۆرپىن و
 گووران بن. لە وەھا كاتىكدا ئاكامەكە بە جۆرىكى تر دەبى. سەر
 تۆپى گيانلەبەران، يانى مرؤف، بۆ سەرکەوتن لە شەرى راگرتن و
 درىژەپىدانى ژيان لەگەل گيانلەبەرانى تر ناچار دەبوو وەك
 مئىشەنگوين پلورەيەك ساز بکەن و وەك بوونەوہرىكى تاك لە

داهاتوودا بژین، نهک وهک ئیمه به لیشاو زهوزوو بکهن. ههر وهها دهبوو وهک میشه‌نگوینه‌کان هه‌نگی خه‌ساو و وازهیتاو له غهریزه‌ی جنسی به‌دی بی‌نن؛ یانی ریگای خو پاریزی و ته‌رکه‌دنیا‌یی بگرنه‌ بهر، نهک ریگای هه‌وه‌س و داوینته‌ری، که سیسته‌می ئیستای ژیانی ئیمه له سه‌ر ئه‌و بئه‌مایه‌ دامه‌زراوه.

گتیکی گرت و دریزه‌ی پیدای: «ره‌گزی مروّف له نیو ده‌چی؟ به‌لام که‌سیک هه‌یه - ئه‌وه‌نده جیهانبین بی - گومانی له‌م قسه‌یه هه‌بی، یان ئه‌م مانایه‌ تووشی شک و درپوئگی بکات؟ ئه‌م مانایه به‌پاده‌ی مه‌رگ پوون و ئاشکرایه. به‌پیی هه‌موو وته و راهیتانه کلیساییه‌کان، دنیا فانییه و زانستیش جیهان به‌هه‌تا هه‌تایی نازانی و پیی وایه‌ پوژیک کو‌تایی پیدای. بو ده‌بی جیگای سه‌رسوورمان بی که راهیتانه ئه‌خلاقیه‌کانیش ئه‌وه ئاکامه‌که‌یان بی؟»

که ئه‌وه‌ی گوت ماوه‌یه‌کی زور بیده‌نگ بوو. دیسان چایی خوارده‌وه و جگه‌ره‌که‌ی کیشا و چه‌ند جگه‌ره‌ی دیکه‌شی له جانتاکه‌ی ده‌ره‌ینا و له نیو قوتووی کون و ژه‌نگاویی جگه‌ره‌که‌یدا ریزی کردن.

گوتم: «تیده‌گه‌م چون بیر ده‌که‌یته‌وه. له‌رزه‌کاران^{۱۱} یش باوه‌ریان به‌و جوّره قسانه هه‌یه.»

۱۱- Shakers تاقمیکی مه‌زه‌به‌بین خویان به «ئه‌نجومه‌نی به‌کگرتووی بروامه‌ندان به‌گه‌رانه‌وه‌ی دووباره‌ی عیسا» ده‌زانن و له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مدا له به‌ریتانیا سه‌ریان هه‌لدا و لایه‌نگری وازه‌ینانی یه‌کجاری له پیه‌ندی جینسین، چونکه له کاتی عیاده‌تا ده‌له‌رزن، به‌کویکه {Quaker} له‌رزه‌کار ناوبانگیان ده‌رکردوه.

گوتی: « به لئ، به لئ، وایه. هه واو هه وهس به هه ر شیوه یه ک بی به لایه کی ترسناکه و ده بی به دژی پاره ستین. نابئ بو ئه و کاره ی خومان ده یکه یین، بانگه شه بکه ن و خه لکی بو هان بده یین. که لامی ئینجیل ده لئ: "هه ر کهس به چاوی هه وه سه وه چا و له ژنیک بکات زیناحی له گه ل کردو وه" ته نیا مه به سستی ژنی بیگانه نییه، به لکو و مه به سستی زیاتر له ژنی خومانه.»

دوازده

«له دنيای ئيمه‌دا کاره‌کان هه‌موو به‌پيچه‌وانه‌ن: ئه‌گهر پياويک له کاتي ره‌به‌نيدا برّوای به‌خوپاريزی و وازهينان له پيوهنديی جنسی بوو بئ، دوای ژن هينان ئيتر خوپاريزی و ته‌رکه‌دنيایي به‌پيويست نازانئ. گه‌شت و سه‌يرانی دوای زه‌ماوه‌ند، پيکه‌وه بوونی بووک و زاوا به‌ئيجازه‌ی دايک و باوک، بؤ خويانی به‌ره‌وا ده‌زانن، ئه‌وه‌ش خوی جۆريک عه‌ياشی و داوين‌ته‌پرييه. به‌لام قانونی ئه‌خلاق به‌شيوه‌يه‌که ئه‌گهر له‌و کاره‌دا سه‌رپيچی بکه‌ی کاردانه‌وه‌ی خوی به‌دواوه‌ ده‌بئ. زۆرم هه‌ول دا له‌ مانگی هه‌نگويندا خۆشی و شيرينايی شياوی ئه‌و مانگه‌ بؤ ژنه‌که‌م دابين بکه‌م، به‌لام هه‌وله‌که‌م بئ ئاکام مایه‌وه. هه‌مووی قه‌باحه‌ت و شه‌رمه‌زاری و خه‌فته‌ بوو. زۆر زوو کاره‌که‌م لئ دژوار بوو و خه‌م و ئازار خوی له‌ ژيانم ئالاند. پوژی سيه‌هم و چواره‌م بوو هه‌ستم کرد ژنه‌که‌م مات و دلته‌نگه‌. باوه‌شم پيدا کرد و هۆکاره‌که‌م لئ پرسى، چونکه‌ پيم وابوو ته‌نيا خۆشه‌ويستی ده‌توانئ ژه‌نگی ئه‌و خه‌مه‌ی سه‌ر دلئ پاک بکاته‌وه. به‌لام ئه‌و خوی له‌ باوه‌شم ده‌رکيشا و ده‌ستی کرد به‌ گريان. ده‌گريا به‌لام نه‌یده‌توانئ هۆکاری دلته‌نگيه‌که‌ی خوی ده‌ربرئ. خه‌ميکی قورس له‌ سه‌ر دلئ بار بوو. ويده‌چوو دلله‌ ره‌نجاوه‌که‌ی خه‌ميکی تيدا بئ و پيوه‌ندييه‌ ره‌شه‌که‌مان ئه‌و داخه‌ی نايته‌ سه‌ر دلئ و نه‌توانئ ئه‌وه‌ی له‌ دلليدایه‌ بيدرکينئ. من زۆرم پرسيار ليکرد و ئه‌و منجه‌منج شتيکی گوت و بۆم ده‌رکه‌وت بييری دايکی کردووه. بۆم ده‌رکه‌وت له‌گه‌لمدا راست و يه‌کدل نيه‌ی. هه‌ولم دا دلخۆشیی بده‌مه‌وه به‌لام هيچ

ئامازەيەكم بە دايكى نەكرد. بۆم دەرنەكەوتبوو خەمۆكئەيەكەي
 ھۆكارئەي تەري ھەيە و دايكى كردۆتە بيانوو. ئەو لە سەر ئەوئەي
 باسي دايكىم نەكردبوو، لئەم تورا، ئەو پئەي وابوو باوەرەم بە قسەكەي
 نەكردوو. گوتى وا ھەست دەكات خۆشم ناوئەي و كاتئەك بۆ ئەو
 قسەيەي لۆمەم كرد و گوتەم بروبیانوو دەگرئەي، رەنگى تئەكچوو، لە
 ناكاو توورەيەي جئەكەي ھەمەكەي گرتەو و بە چەند وشەي رەق و
 ژەھراوئەي دەستى كرد بە سەرکۆنە كردنەم و بە پياوئەكەي دەرەق و
 خۆپەرەستى لە قەلەم دام. چاويەكم لە پوخسارى كرد و بۆم
 دەرکەوت ساردى و دوژمنايەتەي سەرتاپاي داگرتوو، تەننەت
 دەكرئەي بئەين رەق و قينئەي. لە بئەرمە بە دئەتئەي ئەو دئەمەنە چ تەرسئەك
 دئەي داگرتەم. لە دئەي خۆمدا گوتەم: "ئەو ھە چئەيوو، بۆ وئەي لئەتات؟ ئەو
 ئەشق و خۆشەويستئەي نئەوانمان چئەي لئەتات؟ ئەو رەق و بئەزارئەيە لە
 كوئەھات؟ چۆن شتئەي وا دەبئەي؟ خۆدائە ئەو ژنە كوا ژنەكەي
 پئەشوو!" ھەولم دا دئەي نەرم بەكم و ئاشتئەي بەكمەو بەلام لەگەل
 دئەوارئەكەي پۆلايئەي و پئەكھاتوو لە دوژمنايەتئەيەكەي ژەھراوئەي بەرەورەو
 بووم و نەمتوانئەي ئەو ساردوسرئەيە تامل بەكم. مئەيش بئە ئئەختئەر رەق
 ھەستا و ھەر دووكمان يەكترئەمان جئەيوباران كرد. ئەو يەكەم شەر
 و كئەشە بوو لە نئەوانماندا و كارئەيگەريئەكەي زۆر خراپئەي لە سەر مەن
 ھەبوو. مەن ئەو ھەم بە شەر زانئەي بەلام شەر نەبوو، خۆ نواندئەي
 گئەژاويكەي تەرسناك بوو لە نئەوانماندا و كئەشەيەكەي حاشاھەلنەگرئەيش
 بوو. خۆشەويستئەيەكەم مان دواي دامرکانئەي گري ھەوئەس سارد
 بووبوو. لە ھەمبەر يەكتردا پراوئەستا بووئەي پئەوئەندئەيەكەم
 رەووكارى پاستەقئەنە و دزئەيوئەي خۆي دەرختئەبوو. دوو مەرؤف بووئەي
 لئەورئەيژ لە خۆپەرەستئەي و تەنئەي ھەستئەي دلمان ھەزئەي چئەژوەرگرتئەي لە

پادبه‌دەر له جهسته‌ی یه‌ک بوو. من ئەو کیشە‌ی نیوانمانم به‌ شه‌ر
ده‌زانی، به‌لام شه‌ر نه‌بوو. ئاکامی دامرکانی گ‌ری هه‌وه‌س بوو که
سه‌رپۆشی درۆیی خۆشه‌ویستی له‌ سه‌ر پێوه‌ندییه‌که‌مان هه‌لدابوو.
من نه‌مزانی ئەم دوژمنایه‌تییه‌ زۆر زوو له‌ پشت گ‌ری هه‌وه‌سیکه‌وه
که‌ دیسان ب‌لیسه‌ ده‌ستی خۆی ده‌شاریته‌وه.

پیم وابوو شه‌رپکه‌ به‌ ئاشتی کۆتایی دیت و ئیتر دوویات نابیته‌وه.
به‌لام له‌م یه‌که‌م مانگه‌ی ژبانی هاوبه‌شیماندا که‌ مانگی هه‌نگوین بوو،
زۆر زوو هه‌میسان ده‌ورانی تیری به‌ سه‌رداهات و دیسان هه‌ستی
نیازمان به‌ یه‌کتر سارد بۆوه و هه‌میسان شه‌ر ده‌ستی پیکرده‌وه. ئەم
دووه‌مین شه‌ره‌ بۆ من زۆر تال و به‌ژانتر بوو له‌ شه‌ره‌که‌ی یه‌که‌م.
له‌ دلای خۆمدا ده‌مگوت که‌ وایه‌ یه‌که‌مین شه‌ر به‌ هه‌لکه‌وت نه‌بوو،
ناچاری بوو و هه‌میسان دوویات ده‌بیته‌وه. ئەم دووه‌مییه‌ به‌تایبه‌ت
له‌ و لایه‌نه‌وه‌ شوینی له‌ سه‌ر دانام که‌ بیانوویه‌کی زۆر گه‌وره‌ی
پیکرتبووم. کیشه‌که‌ له‌ سه‌ر پاره‌ بوو. پارهی‌ه‌ک که‌ من هیچ کات گویم
پینه‌دابوو، به‌تایبه‌ت کاتی‌ک که‌ بۆ ژنه‌که‌م ب‌ی. شتیکی زۆر دوور له
زه‌ین و ب‌ی مانا و پ‌ر سووکایه‌تی بوو. ئەوه، نه‌ له‌ من ده‌وه‌شایه‌وه و
نه‌شایانی ئەو بوو. به‌ بیستنی ئەو بوختانه‌ ر‌قم هه‌ستا و بۆ
لۆمه‌کردنی قسه‌ی نه‌شیاوم به‌ ده‌مدا هات. ئەویش ده‌ستی له‌ سه‌ر
ده‌ستی دانه‌نا و ئەوی به‌ ده‌میدا هات پ‌یی گوتم و دیسان شه‌ر
ده‌ستی پ‌یکرده‌وه. ئەو وشانه‌ی به‌ ده‌میدا ده‌هات و هه‌ر وه‌ها
روخساری و چاوانی ئەو ساردی و ر‌ق و قینه‌ی تیدا به‌دی ده‌کرا که
جاری یه‌که‌م تووشی سه‌رسوورمانی کرد بووم. له‌ بیرمه‌ له‌ گه‌ل
براکه‌م و هاو‌پ‌یکانم و ته‌نانه‌ت باوکیشم ده‌مق‌ره‌ و ده‌مه‌قالیم زۆر ل‌ی
به‌یدا بووبوو، به‌لام هیچ کات شه‌ر و کیشه‌یه‌کی ئاوا توند و تیژ و پ‌ر

له رق له نيوانماندا پرووی نه دابوو. ماوه يهک تپه پری و ئەم رقه دوو لایه نه یه له ژیر په رده ی خوشه ویستیدا شاردرایه وه، هه لبت ئەوهش ته نیا سه رپوشی رهنگینی هه وهس بوو. من دیسان دلم به وه خوش بوو که ئەم کیشه یه به هوی کالفامی و خاووخلیچکی ئیمه وه بووه و بو ئەوه ده بی قه ره بوو بکریتته وه. به لام بو جاری سیته م و چواره میش به شه پرهاتین و من بوم دهرکه وت ئەم کیشه و دهمقرانه به هه لکه وت نییه و وهک خووخده ی لیها توه، بویه لیم روون بوو دواتریش ئەم کیشه و دهمه قالیانه هه ر ده بن و ترس شکابوو ه گیانم. هه ر له و کاته دا ئەم بیره ره شه ئازاری دهدام و به خومم دهگوت ته نیا منم پیوه ندیم له گه ل ژنه که م به پیچه وانه ی چاوه پروانییه کانمه و ژيانی ژن و میردایه تی بو خه لکی هه ر ئەوه یه و بهس. من ئەو کاته هیشتا نه مده زانی ئەو چاره نووسه چاوه پروانی هه موو ژن و میرده کانه و هه مووان پینان وایه تایبه تی خو یانه و ئەم ناکامی و دهمله پووش مانه وه یان نهک هه ر له خه لکی به لکوو له خو شیان دهشارنه وه و ئاشکرای ناکهن.

ئەم حاله هه ر له یه که م رۆژه کانه وه دهستی پیکرد و به رده وام هه بوو و قورستر و دژوارتر ده بوو. له ناخی دلمه وه هه ر چه وتوو ی یه که م هه ستم کرد زایه بووم و زه ماوه نده که م ئەو جو ره ی چاوه پروانی بووم دهرنه هات، ژيانی هاو به شیشم نهک هه ر به خته وه رانه نییه، به لکوو زور تال و پرئازاریشه. به لام منیش وهک خه لکی نه مده ویست له لای خوم ددانی پیدا بنیم (ئهمرۆش ئەگه ر کاره که کوتایی پینه هاتبا یه ئاشکرام نه ده کرد) و ناکامی خوم نهک له خه لکی به لکوو له خو شم دهشارده وه. ئەمرو پیم سهیره چون له بارودوخی راسته قینه ی خوم نه ده گه یشتم. راستی بارودوخی ژيانی

من به وەدا دەردەکەوت کە سەرچاوەی کیشەکانی ئیمە هەمووی
 بەهانه بوو، بۆیە دواى ئاشتبوونەوه زۆر زوو لە بیرمان دەچوونەوه.
 زەینى ئیمە دەرفەتى ئه‌وهى نه‌بوو له‌وه‌خه‌ پر له‌ کیشه و
 هه‌رایه‌ماندا به‌هانه‌یه‌کی له‌بار بدۆزیته‌وه، به‌لام له‌وه‌ش سه‌یرتر ئه‌و
 بیانوانه‌ی بۆ ئاشتبوونەوه دەماندۆزینەوه که‌لکیان نه‌بوو. هیندی
 جار وشه‌گه‌لیکمان به‌ده‌مدا ده‌هات، بری روونکردنه‌وه و دەردەدل،
 ته‌نانه‌ت فرمیشکیش له‌ چاومان ده‌زا، به‌لام هیندی جاریش - په‌ککوو
 ئەم‌رۆ وه‌بیر هینانه‌وه‌ی چه‌ند شووره‌یه‌یه‌! - دواى کیشه و
 شه‌ره‌جیویکی زۆر بیدنگییه‌ک دایده‌گرتین، دواى ئه‌ویش له‌یه‌کتر
 روانین و پیکه‌نین و ماچ و یه‌کتر له‌ ئامیزگرتن... په‌ککوو له‌و کاره
 قیزه‌ون و دزیوه‌! نازانم بۆ چی ئه‌و کاته توانایی ئه‌وه‌م نه‌بوو بێر
 بکه‌مه‌وه و له‌و هه‌موو شووره‌یی و شه‌رمه‌زارییه‌ تیبگه‌م؟»

سینزده

دوو مسافیر سوار بوون و له سهر کورسییه کی دوور له ئیمه دانیشن. بیدهنگ بوو ههتا مسافیرهکان دانیشن، بهلام کاتیک ئهوان پالیان دایهوه و بیدهنگ بوون، دریژهی پیدایا. دیاربوو بو چرکهیهک ههوادای و تهکانی له دهست دهرنهچوو.

«له ههموو شتیک قیزهوتتر ئهوهیه کاتیک قسه دهکن ئهشق به شتیکی پیروژ و ئامانجدار دهزانن، کهچی لهراستیدا و له کردهودا ئهشقهکهیان شتیکی پیس و کریتته و تهنیا شیاوی بهرازهکانه، قسهکردن لهو بارهوه و وهبیرهینانهوهی بهراستی جارزکه و شوورهبییه. بیهۆ نییه سروشت ئهو کردهوانهی به کاریکی چهپهل و پر شههمزاری داناوه. ئهم شته له زهینی ئیمهشدا دهبی بهو شیوهیه رهنگ بداتهوه، کهچی ههمووان ئهو کاره چهپهل و دزیوانه به جوان و پیروژ دهزانن. یهکه م دیاردهی تیوهگلانی من و کهوتنه نیو گیژاوی ئهشقهوه چی بوو؟ ئهوه بوو خوّم دایه دهست شهپول و گیژی ویسته حیوانییهکان و نهک ئهو کاره م پی شوورهبی نهبوو بهلکوو لووتبهرزانه شانازیم به خوّمهوه دهکرد و خوّم نازانم بو ئهو کارانهم دهکرد؟ هیچ کات له بیرى ژیانی پاک و مروّقاندا نهبووم و له باری جهستهشییهوه خوّم لهو بواره نهدهدا. سهرم سوورمابوو، نهمدهزانی ئهم رق له یهک بوونهی ئیمه له کوپوه سههرچاوه دهگری، ئهگرچی مهسهلهکه روون و ئاشکرا بوو. ئهو نیوان ناخوشییهی ئیمه تهنیا نارهبزایهتییهکی ویستی ئینسانی بوو به دژی گری ههوهسی ههیوانی که به سهر ژیانمدا زال بووبوو.

ئەو رِق و قىنەى دژ بە يەك دلمانى داگرتبوو، توشى سەر سوورمانى دەکردم بەلام سەيرىش نەبوو. جگە لەوەش نەدەلوا. ئەم رِقە تەنیا نەفرەتتىكى دوو لايە نەبوو، يانى لەو چەشنە رِق و نەفرەتە نەبوو كە لە نىوان دوو كەسدا سەرھەلەدات وا لە جىنايەتتىدا بوونەتە ھاودەست. ئەوان ھەم يەكتريان بۆ ئەو جىنايەتە ھانداو ھەم لەوشيدا بەشدارىيان كەردوو. بەلام ئەو كارەى ئىمە ئاخىر چۆن دەكرى بە جىنايەتى نەزانى، لە كاتتىدا ئەو ژنە بەستەزمانە لە يەكەم مانگى ژيانى ھاوبەشىماندا زگى پىر بوو، لە كاتتىدا ھەلسوكەوتى ناحەز و كىشە و شەپەجنىوى ئىمە ھەروا بەردەوام بوو؟ ئىو پىتان وايە لە باسەكە كەلا دەبم؟ نا وانىيە. من دەمھەوى بۆتان باس بكەم چۆنم ژنەكەم كوشت. لە دادگا لىيان دەپرسىم چۆن و بە چى ژنەكەم كوشتوو. ئەو گەمژانە پىيان وايە من ئەوم لە رىكەوتى پىنجەمى ئۆكتۆبردا كوشتوو. نا، من ژنەكەم لەو رىكەوتەدا نەكوشت. زۆر پىشتر لەو ھەياتم لى برىوو. راست بەو شىوھەيە كە ھەمووان ئىستا ژنەكانيان دەكوژن. ھەمووان، ھەمووان...»

«يانى چى!»

«فەرموو! سەيرە ھىچكەس ئامادە نىيە شتىك كە ھەك پۆژ پوون و ئاشكرايە تىبى بگات. مەبەستم ئەو شتەيە كە پزىشكەكان دەبى بىزانن و فىرى خەلكى بكەن و لەو بارەو ھە بىدەنگ دەبن. مەبەستەكە زۆر سادەيە. مەرفىش ھەك ئاژەلان خولقاو. يانى دواى عىشقبازى، دووگىيانى و زايەمان و مندالە بەرى و شىر پىدان، يانى بارودۆخىك كە لەودا پىوھندى جىنسى بۆ ژنەكەش و مندالەكەش زيانبارە. رىژەى ژن و پىاو لە كۆمەلگادا يەكسانە. يانى بەرانبەرى ھەر پىاوئىك ژنىكە. ئاكامەكەى دەبى بەچى؟ پوون و ئاشكرايە. پىويست ناكات مەرفى»

ئەفلاتون بى بۆ ئەۋەدى بېينى ئاژەلەكان بە باشى ھەلسوكەوت دەكەن. يانى خۆ لە جووتگىرى دەپارىژن. زانست بە جىيەك گەشىتوۋە خرۆكەى سىپيان لە خوئندا دۆزىۋەتەۋە و لەو جۆرە شتە ھىچەكەۋپوۋچەكانە، بەلام ھىشتا بەو خالە نەگەشىتوۋن و لانىكەم يەككە لە بىرمەندان لەو بارەۋە ھىچى نەبىستوۋە و بۆى دەرنەكەوتوۋە.

لە ئاكامدا دوو رېگا بۆ ژن دەمىنئەتەۋە. يەكيان ئەۋەدى ۋەك دىۋ بكات، يانى تا ئەو جىيەى پىۋىستە و لە توانايدا ھەيە ھەستى ژن بوون و داىكاتى لە خۆيدا بكوۋژى، نەھىلى زگى پىر بىت و بە ھەموو توانايەۋە ھەول بەدات بۆ ئەۋەدى مېردەكەى ئاسوۋدە بى و ھىچ كات لە چىژى جىنسى بىبەش نەبىت؛ يان چارەيەكى تر بدۆزىتەۋە، كە ئەۋەيان ئىتر چارە نىيە بەلكوۋ سەرپىچى ئاشكرايە و لادانە لە رېگەى نامووس و شەرەف، ئەۋەش لە ھەموو بنەمالە بەناۋ شەرەفتمەندەكاندا باۋە؛ ئەۋىش ئەۋەيە كە ژن بە پىچەۋانەى وىستى خۆى زگى پىر بىت و شىر بەدات بە مندال و لەگەل ئەۋەشدا مېردەكەى پازى بكات و گرى ھەۋەسى دامركىنى. ئەۋەش كارىكە ھىچ ئاژەلېك لە توانايدا نىيە و ناتوانى قەبوۋلى بكات، ئەۋەش سەر چاۋەى ھىستى و نەخۆشىيە ەسەبىيە لە چىنى بالاي كۆمەلگادا و لە نىۋ خەلكى رەشۋكىشدا سەرۋىل لىھاتنى پىدەلېن. ئىۋە سەرنجتان داۋەتە كچان، يانى كچانى پاك، دىتوۋتانە ھىچ كات سەر و دلىان لى بىت؟ سەرۋىل لىھاتن تاييەتى ژنانە، ئەۋىش ئەۋ ژنانەى لەگەل مېردەكەيان دەژىن. لاي ئىمە باروۋدۇخەكە بەو شىۋەيە و لە ئەۋروپاش ھەروايە. نەخۆشخانەكانى فېداران پىرن لەو ژنانەى وا ياساى سىروشتىان

پیشیل کردووه. گهشکه داران و نهخۆشهکانی شارکو^{۱۲} ههموویان له نیو چوون، ئەو ژنانەش که دواى ئەو نهخۆشییه مجرۆ بوون له دنیا دا یه کجار زۆرن. بییری لیبکه نهوه چ کاریکی مهزن و پهرجۆئاسایی له ژنیکدا رووده دا که تازه دووگیان بووه یان مندالە به ره و شیرده دا به مندالە که ی. له وجودی ئەو ژنه دا شتیک سه ره هله ده دا و گه شه ده کات که درێژه به بوونی ئیمه ده دا و دواتر جیگای ئیمه ده گریتته وه، ئیمه ش ئەو کاره پیروژه زایه ده که یین - چۆن؟ بیر لیکردنه وه که شی ترسناکه. دین باسی ئازادی و مافی ئافرهت ده که ن. راست وهک ئەوه وایه مروڤخۆران یه خسیرهکانی خۆیان دا به ستن بو ئەوهی قه له و بن و هه ره له و کاته دا دلنایان بکه ن بیر له ماف و ئازادیان ده که نه وه و خه میان بو دهخۆن.»

ئەو قسانه ههموویان به لای منه وه تازه بوون و تووشی سه رسوورمانیان ده کردم.

گوتم: «که وایه ده بی چبکه یین؟ ئەگه ره وابی پیاو نابی زیاتر له جاریک له دوو سالدا له گه له ژنه که ی نزیکى بکات. له حالیکدا پیاوان...»

به له بزیکى ته وساو ی گو تی: «به لئى، پیاوان ناچارن. دیاره ئەو کاهینانه ی په رستگه ی زانستن ئەم یه قینه یان له زهینى ئیمه دا جیگیر کردووه. چه زم ده کرد ئەو جادوو بازانه ناچار بکه م ئەرکی ئەو ژنانه له ئەستو بگرن که به برۆای ئەوان ده بی له خزمه تی پیاواندا بن،

۱۲- Jean Martin Charcot (۱۸۹۳- ۱۸۲۵) پزیشکی ناودار فه ره نسى که له نهخۆشخانه ی سالپتیر فیدارهکانی چاره سه ره ده کرد و مژولیایشهکانی زۆر به ناوبانگن و دهرووناسانی گه وره ی وهک فرۆید له کۆرهکانیدا به شدارییان ده کرد.

بەلام نازانم ئەو كاتە چىيان دەگوت. بىتوو بە خەلكى بسەلمىنى
 خواردنهوہى قۇدكا و كىشانی جگەرە و تریاك بۆ خەلكى پىويستە
 ئەو شتانە بەلایانەوہە ھىندە شىرىن دەبى وەك نانى شەوئى چاوى
 لىدەكەن. ئەم قسەسەش وەك ئەوہە وایە بلئین خودا تىنەگەشتووہ چ
 شتىك بۆ مروؤف پىويستە و لەم پىاوانەش رىنوينى نەخواستووہ و
 مروؤقى چەوت و ناراست خولقاندووہ. بروانن قسە و دىعاىەى ئەو
 دىعاىەكارانە كوئى دەگرىتەوہ و چىيان لە ژىر سەردايە! دىعاىەكاران
 بۆيان دەركەوتووہ دامرکانى ھەوہس بۆ پىاوان پىويستە و ددان بە
 خوداگرتن بە ھىچ شىوہىەك رىگە پىندراو نىيە. بەلام لە دايكبوونى
 زارو و شىرپىدانى ئاكامى ھەوہسبازىي ئەوہ. كەوايە دەبى چبکہىن؟
 دەبى لەو جادووہبازانە بىرسى. ئەوان چارەى كارەكان باشتر دەزانن
 و دايان ھىناوہ. خودايە، كەنگى ئەوانە و فىل و تەلەكەكانيان لە سەر
 تەختى ئابروو دىنەخوارى و تاجى گەورەيى لە سەريان دادەگىرى.
 ئىتر كاتى ئەوہ ھاتووہ. كارەكە بە جىيەك گەيشتووہ خەلكى خەرىكە
 شىت دەبن، دەست بۆ خو كوژى دەبەن و سە چاوہى بى ھىوا
 بوونەكەشيان ھەر ئەوہىە و جگە لەوہ ھىچ شتىكى تر نىيە. ئاژەلەكان
 وىدەچى بزائن بەچكەكانيان ھۆكارى بەردەوام بوونى بەرە و
 رەگەزى خۆيانن، ھەر بۆيە لەو بواردە ھىندىك ياسا و رىسای تايبەت
 بە خۆيان لە بەر چاو دەگرن. تەنيا مروؤفە گرنگى بەو شتە نادات و
 نايەوئى لە بەرچاوى بگرى، جگە لە چىژ و ھەوہسش بىر لە ھىچ
 شتىكى تر ناكاتەوہ. بەلى چونكە مروؤف سولتانى سروشتە و
 ئەشرەفى مەخلووقاتە. خۆتان دەزانن ئاژەل تەنيا بۆ زاوئى و
 بەردەوام بوونى رەگەز جووتگىرى دەكەن، بەلام سولتانى چەپەلى
 سروشت لەو كارەدا راوہستانى نىيە و ھەر ئەوہندەى

چېژوهرگرتهكهى بهردهوام بى هيچ كاريكى تر به نارپهوا نازانى و
ئەم كارەى كه شياوى عەنتەر و مەيمونەكانە هەتا پلەى بالائى
مروارېى ژيان، يان ئەشق بەرز دەكاتەوہ. بە ناوى ئەو قەباحەتەوہ چ
شتىك لە نيو دەچى؟ نيوەى مروڤايەتى. ئەو ژنە لە نيو دەچى كه بو
پيشكەوتنى لايەنى راستى و خوشييهكانى ژيان دەبى ھاوړى بىت.
دیت بە دەستى خوئ دەيكاتە دوژمن و لەمپەرى سەر رېگای خوئ.
خو دیتووتانە ژنان لە ھەموو جىگايەك كۆسپ و لەمپەرى
پيشكەوتنى مروڤايەتىن. ھۆكارەكهى چيە؟ تەنيا ئەوہيە!» چەند جار
دووپاتى كردهوہ: «تەنيا ئەوہيە، تەنيا ئەوہيە... بەلى گەورەم!» پاشان
كەوتە جموجۆل و بو ئارام كردهوہى خوئ جگەريەكى دەرھيتنا.

چارده

ديسان به و له بزهي پيشووه و دريژهي پيدا: «منيش به و شيويه و وهك به راز ده ژيام. له هه موو شتيك خراپتر ئه وه بوو هر چهند ژيانم به هه رزي و خوږييه تي تيده پيري، پيم و ابوو چونكه ژناني ديكه فريو نادم ژيانيني بنه ماله يي پاك و بيگه ردم هه يه و ريساكاني رهوشت و كردار له بهر چاو ده گرم و هيج خه تايه كم نيه و نه گهر شه ر و كيشهش له نيوان ئيمه دا زوره، هه مووي تاواني ئه و و خه لكه خراپه كه ي ئه وه.

به لام دياره تاواني ئه و نه بوو. ژنه كه ي من وهك هه مووان و ابوو، وهك زوره بي ژنان. ئه و به پيي شوين و پيگه ي ژن له كو مه لگاي خو ماندا راهاتبوو، هر به و هو يه هه موو ژناني چيني سامانداري كو مه لگا به و شيويه راهاتوون و جگه له وه هيج چاره يه كي تريان نيه. هه مووان باسي فلان شيويه نويي په روه رده و راهينان ده كه ن. هه موو ئه و قسـانـه هيجه كه و پووچه كه و بي مانان! په روه رده و راهيناني ژناني ئيمه هر ئه وه يه وا به پيي برواي خو مان سه باره ت به ژنان له بهر چاو مان گرتووه، بروايه كي راسته قينه، نهك ئه وه ي ديعايه ي ده كه ين و خو ي پيوه راده نيين.

په روه رده كردن و راهيناني ژناني ئيمه هه ميشه هر ئه وه ده بي كه له گه ل بير و باوه ري پياوان سازگار بي. ئيمه هه موومان زور باش ده زانين پياوان به چ چاويك له ژنان

دەروانن: ^{۱۳}Wein weiber und Gesang. تەنانەت شاعیرانیش لە شەرەکانیاندا ئەو شتانەیان وەسف کردوو. ئەگەر ناسکی و جوانکاری شیعەر و دارشتنی فۆرمی شیعیری ئاشقانە و وەسف کردنی ڕووتی قینووس و فەرینە لای دامالی، بۆت دەرکەوی ژن هیچ شتیکی لای نامییتەو جگە لە کەرەسەیه ک بۆ چیژ وەرگرتن، جا لە ترۆبا و گراچۆفکاوه بگره هەتا دەگاتە کۆری رازاوهی سەما و هەلپەرکیی دەرباری. چاوا لە فیل و تەلەکە شەیتانیش بکەن: سەبارەت بە هەوەس و چیژی ش ئەو بزانن کە ژن لە جەستە شیری خۆیدا زۆر چیژ و خۆشی شارووتەو. لە سەرەتادا شاسواران بوون بە دلنایییەو دەیانگوت ژنان دەپەرستن (بەلای، ژنانیان دەپەرست و لەگەل ئەو شدا ئەوانیان بە کەرەسە چیژ وەرگرتن دەزانی). ئەمڕۆ بە ئیمە دەسەلمینن کە ریز لە ژنان دەگرن، لە کۆرەکان جیگای خۆیانیان پێدەدەن و دادینەو و دەسماالی ژنە لە سەر عەرزى هەلدەگرنەو و بەریز و کەرنۆشەو دەیدەنەو دەستی. تاقمیکی تر بە مافی ئەوی دەزانن هەر پۆست و پلەیه ک لە دەولەتدا وەرگری و زۆر شتی دیکە لەو شیۆیه. ئەو قسانە دەکەن بەلام بە چاوی رابردوو لیان دەروانن و ئەو بە کەرەسە چیژ و خۆشی دەزانن. جەستە ئەو سەرچاوهی چیژ و ژن خوی ئەو دەزانن، ئەو هەش لەگەل کویلهی هیچ جیاوازییه کی نییه.

۱۳- Phrine لە شفرۆشی شوخوشەنگ و مۆدیلی پەیکەرتاشی بەناوبانگی یۆنان، praxietl کە بە تۆمەتی داوین پیسی راپیچی دادگا کراو پارێزەرەکی بە ئاشکرا کردنی جوانییهکی فحیلی کرد.

مهگین کوئله یی چیه؟ کوئله داری هر ئه وه یه که لک له که سیك
 وهرگری و به شیوه ی ناچاری کاری لی بکیشی. پروخاندنی ئه و
 سیسته مهش ته نیا کاتیک ده لوی که خه لکی چه زیان له کاری به
 زوری و ده سته سه ری نه بی و به تاوانیکی گوره و کاریکی
 شوورهی بزانی. بو له نیو بردنی ئه م سیسته مه شکلی پرواله تی
 کوئله داری ده گوپ و به جوړیکی تر ده پرازینه وای ده نیووینن
 ئیتر کرین و فروشتنی کوئله برهوی نه ماوه، به خو شیانی
 ده سه لمینن و پتیان وایه کوئله یی بوونی نییه و نایبینن، یانی
 نایانه وئی بیبینن، له حالیکدا کوئله یی و کوئله داری هه روا ماوه
 و خه لکی که لک له هیز و وزه ی کاری ئه وانی تر وهرده گرن و
 ئه و کاره یان زور به دلله و به شتیکی باش و عادلانه ی ده زانی؛
 هه تا کاتیکیش ئه م بارودوخه به باش بزانی و پتیان وایی له
 پرووی ویزدانه وه یه، هه میسه که سانیکی به هیزتر و مه رای کار
 و دووزمانتر هه لده که ون ئه و ریگایه بگرنه بهر. ئازادیی ژنانیش
 راست به و شیوه یه. کوئله یی ژنان ته نیا ئه وه یه که پیاوان چه ز
 ده کهن وه ک که ره سه یه کی دامرکاندنی گری هه وه س که لک له
 ژنان وهرگرن و ئه وه ش به کاریکی باش و شیوا له قه له م
 ده دن. ژن له قه یه دوبه نده کانی رابردوو ئازاد ده کهن و هه موو
 مافیکی پیده دن و ئه و له گه ل پیاو به یه کسان ده زانی. به لام
 هه روا پتیان وایه که ره سه یه که بو دامرکاندنی گری هه وه سیان.
 له مندالییه وه ژن به و جوړه باردینن و بیر و باوه ری کوومه لگاش
 ئه و موړه به نیو چاوانییه وه ده لکینی، له ئاکامدا ژن ده بیته ئه و
 کوئله هه ژار و لیکه و ماوه و پیاویش ده بیته زالم و کوئله داریکی
 ماریز.

ژن ئازاد ده‌که‌ن، رېښه‌ی پېده‌ده‌ن بچېته زانکو و له دادگاکان له سهر کورسېی دادوهری دانیشی، به‌لام ئه‌و ههر وا به که‌ره‌سه‌ی دامرکاندنې ئاورې هه‌وه‌س ده‌زانن. ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌ه‌وئ ژن هه‌روا بوونه‌وه‌رېکی سووکوچروک و بئ نرخ بئ، که‌وايه فيري بکه‌ن ههر به‌و شيوه‌يه له خوئ بروانئ و له‌و دوخه‌دا بمینیته‌وه. يان به يارمه‌تیی پزیشکه خویری و به‌دزاته‌کان به‌رگری له دووگیان بوونی خوئ بکات؛ يانی بېته به‌ستوکه‌ی به‌تواو مانا و خوئ له قوناخی ئاژهل بوونیش نزمتر بکاته‌وه و وهک له‌یستوکیکی شکاوی لئ بئت، يان وهک شئیت و فيدار تووشی په‌رکه‌م بئت و وهک بوونه‌وه‌رېکی چاره‌په‌ش و ليقه‌وماو له هه‌موو خوئ و گه‌شه و نه‌شه‌يه‌کی ژيان بېه‌ش بئت.

« ئه‌م بارودوخه به چوونه قوتابخانه و زانکو گورانی به‌سه‌ردا نایه‌ت. ته‌نیا به گورانی روانگه‌ی پیاوان بو ژنان و شيوه‌ی چاوه‌روانی ژنان له خویان و خو به هيچ نه‌زانين و برّوا به خو‌بوون چاکسازیی بو ده‌کری. ئه‌م دوخه ناله‌باره کاتيک باش ده‌بئت که ژن بالاترين پله‌ی زينه‌ت و که‌سايه‌تی، له حه‌يا و پاکيدا ببينئ و وهک ئه‌م‌رۆ هه‌ست به شه‌رم و بئ ئابرووی نه‌کات. هه‌تا ئه‌و کاته‌ی به‌و پيگه و پله‌يه نه‌گه‌ن، ئاواتی هه‌موو کچیک، - راده‌ی خوینده‌واریی ههر چه‌نديش بئت - ته‌نیا ئه‌وه‌يه پیاوان و نيرينه‌ی زیاتر بو لای خوئ راکیشی و له نيوان ئه‌واندا به که‌يفی خوئ هه‌لبژاردنی هه‌بئ.

«ئه‌وه‌ی که ژنيک له ماتماتيکدا ماموستا بئ و بو ژه‌نينی هارپ په‌نجه ره‌نگين بئ، هيچ شتيک ناگورئ. له ئیستا دا ژن به‌خته‌وه‌رېيه‌که‌ی له‌وه دايه هه‌رچی ويستی له به‌ر ده‌ستيدا بئ و

به مه‌کر و جادووی خوئی پیاویک بخاته داوه‌وه. به‌م هۆیه‌وه گه‌وره‌ترین مه‌سه‌له که ژن له هه‌م‌به‌ر خۆیدا ده‌بیینی ئه‌وه‌یه پیاویک بدۆزیته‌وه و دیلی بکات. له رابردوودا به‌و شیوه‌یه بوو له داها‌تووشدا هه‌روا ده‌بی. ئه‌م بارودۆخه‌ش له کاتی کچیتیه‌وه ده‌ست پیده‌کات و هه‌تا دوای شوو کردن به‌رده‌وام ده‌بی‌ت. کاتی‌ک ژن هه‌شتا کچه ده‌بی ئه‌و کاره بکات بۆ فراوان کردنی بواری هه‌لبژاردن و کاتی‌ک می‌ردیشی کرد، بۆ زال بوون به‌سه‌ر می‌رده‌که‌یدا.

ته‌نیا شتی‌ک که ده‌بیته هۆی که‌م بوونه‌وه یان لانیکه‌م له نیو چوونی کاتی ئه‌و سوژ و خۆشه‌ویستییه مندا‌له، ئه‌ویش له کاتی‌ک‌دا‌یه که ژنیکی دیو سفته نه‌بی و شیر بدات به مندا‌له‌که‌ی. به‌لام لی‌زه‌دا دیسان پزیشه‌کان دینه‌گۆڕی.

هاوسه‌ره‌که‌ی من ده‌یویست شیر بدات به مندا‌له‌کانی، شیریی به چوار مندا‌لی دواییمان دا، له سه‌ر یه‌که‌م مندا‌له‌که‌مان نه‌خۆش که‌وت. پزیشه‌که به‌ری‌زه‌کان که بی شه‌رمانه جله‌کانیان له به‌ری داده‌که‌ند و ده‌ستیان به هه‌موو ئه‌ندامیدا ده‌هینا. ده‌یانویست من بۆ ئه‌و کاره‌یان سپاسیان لیبکه‌م و هه‌قه‌ده‌ستیشیان بده‌می. به‌لام ئه‌و پزیشه‌که دلۆڤان و خه‌مخۆرانه ته‌شخیس‌یان دا نابی هاوسه‌ره‌که‌م شیر به مندا‌ل بدات. یه‌که‌م زگی بوو که ئه‌ویان له تاقه‌ ریگی‌ی رزگاربوون له سه‌رنج راکیشان و دل‌رفاندنی پیاوان بی‌به‌ش کرد. مندا‌له نۆبه‌ره‌که‌مان دایه‌ن شیریی پێدا، یانی ئی‌مه سوودمان له ده‌ستکورتی و داماو‌ی و نه‌زانیی ژنی‌ک وه‌رگرت، ئه‌ومان ده‌سخه‌رپۆ کرد و له مندا‌له‌که‌یمان دابری و هینامان خزمه‌تی مندا‌له‌که‌ی ئی‌مه بکات، له به‌رانبه‌ریشدا له‌چکه‌یه‌کی

که لبه تون کر اومان دا به سهریدا. به لام ئیستا مهسه له که ئه وه نییه. مهسه له که ئه وه یه کاتیک ژنه که م دوو گیان نه بوو، ئه رکی شیر پیدانی له سهر شان نه بوو، ئه و وزه ی دلرفینی و دلبه رییه ژنانه ی که له ودا مت بوو بوو زور به توندی به خه بهر هات و دلپسی و خانه گومانیه کی به و راده یه ش له مندا سهری هه لدا. دلپسییه ک که له ته واوی ماوه ی ژیانی ژنومیردایه تیمدا به رده وام ئازاری داوم، به جوړیک که هیچ کام له میرده کانی تر که وه ک من له گه ل ژنه کانیان، یانی به پیچه وانه ی رپساکانی ره وشت ده ژین، له و چوارچیوه رزگار نه بوون.

پازده

«له ماوهی ژيانی ژن و ميږدايه تيذا قهت دلم پاك نه بوته وه و هميشه به ژانی خانه گومانييه وه نالاندوومه. به لام له قوناخيكي ژياندا ژاری دلپيسي وها کاری تيكردم، ئاراقارام لي هه لگيرا و ئيتر بوم تامل نه كرا. يه كيک له و قوناخانه كاتيک بوو كه پزيشكه كان دواي له دايك بووني منداله نوبه ره كه مان شير پيدانيان له هاوسه ره كه م قه دهغه كرد. له و كاته دا دلپيسييه كه م به وپه پي خوي گه يشتبوو. له لايه كه وه به هوي ئه وهی ژنه كه م تووشي خه م و په روشييه كي قورس بوو بوو كه تايبه تي دايكانه و به هوي ئالوزي و په ريشانيي بي هوي رهوتي سروشتي ژيانه وهيه و له لايه كي ديكه شه وه به هوي ئه وه وه بوو كاتيک دهمدي خوي له ئهركي پيروزي دايكايه تي ده بويرئ، به راستي و ئه گه رچي له روي بي ئاگايييه وه، به و ئاكامه گه يشتبووم كه زور به ئاساني واز له ئهركي هاوسه ريتيش دهيني، به تايبه ت دهمدي زور له شساغه و سه ره پاي مهنع كردني پزيشكه ميهره بانه كاني هه تا كاتي دياري كراو زور به باشي شيري به هر سي منداله كه ي ديكه مان دا.»

باش له بيرمه هه موو جاريك كه باسي پزيشكه كاني ده كرد، ئوناق و رقيك گه رووي ريك ده گوشي؛ روثيكي پيمگوت:»
وادياره رقت له پزيشكه كانه و لتيان بيزاري!»

«چون لییان بیزار نه بم! ئه وان ژیانیان لی تال کردم. ئه وانه ژیانیه هزاران و سهدان ههزار میزدیان زایه کرد و ئیستاش له سهر ئه و کاره ی خویمان بهر دهوامن، من ناتوانم هۆکار و به ره هۆ له یه کتر جیا بکه مه وه. من پیم وایه پزیشکه کان هه قیانه وه ک پاریزهران و کهسانی دیکه هه زیان لی بی پاره کوکه نه وه و گیرفانی لی بئاخن، ههر بویه ئاماده بووم به مه یلی خوم نیوه ی داها ته که م بکه مه مستیانه وه، چونکه ههر که سیکی دیکه ش وه ک من بوی دهر بکه وتایه ئه و به ریزانه چی ده که ن، به دل و به گیان ئاماده بوو نیوه ی سامانه که ی خو ی پزیشکه شی ئه وان بکات، به مهر جیک ئیتر خو له ژیانیه بنه ماله که ی هه لئه قوتینن و ئیتر کاریان به سه ریانه وه نه بی. هه لبه ت من به لگه م کو نه کردو ته وه، به لام ده یان که س ده ناسم . هه لبه ت زور له وه ش زیاتر . پزیشکه کان یان منداله که یان له زگی دایکیدا کوشتوو ه و به دلناییه وه گوتوو یانه ئه و ژنه ناتوانی منداله که به ساغی بینیته سهر دنیا و گیانی خو شی له مه ترسی دایه. له حالیکدا ههر ئه و ژنه دواتر به بی هیچ گرفتیک مندالی بووه. زور جاریش ژنه یان له ژیر نه شته رگه ریدا کوشتوو ه. هه لبه ت هیچ که س ئه و کاره ی ئه وان به مرو ف کوژی نازانی، ههروهک کوشت و کوشتاری پشکینه رانی بیر و باوه ر له سه ده کانی ناوه راستدا هیچ که س به قه تلی له قه له م نه ده دان، چونکه پییان وابوو ئه و کاره یان بو خیر و به رژه وه ندیی خه لک و مرو فایه تی کردوو ه. ئه و تاوانانه ی ئه مانه ئه نجامیان داوه هینده زوره له حیساب نایه. به لام ئه م تاوانانه زور چکو له و که م بایه خن له چاو ئه و فه ساد و بی ره وشتیانه ی به ناوی ماتریالیزمه وه ئه و به ریزانه هیناویانه ته

سەر دنیا و لە پڕیگە ی ژنانەووە پەرەیان پێداو؛ ئەوێش بە جیئ خۆی، ئەگەر بڕیار بێ ر‌اهێتانهکانی ئەوان لە کۆمەلگادا بەرپۆه بچیت، خراپه و پيساییهک ولات دادهگرئ، که مرۆفایهتی به جیئ ئەوهی ر‌وو له یهکیتی و یهگرتوویی بکات، وای لێدی خه‌لکی ناچار بن به پێی فەرمانی پزیشک به جیا و دوور له یه‌کتر دانیشن و ئامیری هه‌لم‌پژین و دەرمانی دژه چلک له خۆیان دوور نه‌خه‌نه‌وه و هه‌میشه به ده‌ستیانه‌وه بێ. (پزیشکه‌کان خۆشیان به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتوون که ئەم کاره‌ هه‌چ که‌لکی نییه‌). ئەمرۆ ئیتر ناتوانین ب‌لین: "تۆ ر‌یگاکه‌ت هه‌له‌یه! چاکسازی بۆ ژیانته‌ بکه‌!" ئەو قسه‌یه‌ نه‌ده‌توانین به‌ خۆمانی ب‌لین نه‌ به‌ خه‌لکیش. ئەمرۆ ده‌لین ئەگەر ژیانته‌ تال بێ هۆکاره‌که‌ی خراپیی میشک و هه‌سته‌ده‌ماره‌ و له‌و جووره‌ شتانه‌! ده‌بی بچین بۆ لای ئەو به‌رپزانه‌ و ئەوان دەرمانمان بۆ بنووسن، ئەو دەرمانانه‌ی بۆمانی دهنووسن به‌ سی و پینچ کۆپیک له‌ دەرمانخانه‌ ده‌یکری و ده‌یخۆی، نه‌ک چاکیش نابێ به‌لکوو خراپتریشته‌ ده‌کا و ناچاری دیسان بچی بۆ لای پزیشکی دیکه‌ و ده‌وا و دەرمانی دیکه‌! به‌راستی ده‌بی ب‌لین مالتان ئاوه‌دان بێ!

به‌لام ئیمه‌ قسه‌ له‌وه‌ ناکه‌ین. ده‌مگوت ژنه‌که‌م خۆی شیریی ده‌دا به‌ منداله‌کانی و ته‌نیا ئەو زگپری و شیرپیدانه‌ی بووه‌ هۆی ر‌زگار بوونی من له‌ ر‌هنج و ئازاری دلپسی. ئەگەر ئەوه‌ نه‌بووایه‌ کاره‌که‌ زۆر زوتر کۆتایی پێده‌هات. منداله‌کان ئەویشیان ر‌زگار ده‌کرد و منیش. له‌ ماوه‌ی هه‌شت سال ژيانی ژن ومیردایه‌تیدا ژنه‌که‌م پینچ مندالی بوو و جگه‌ له‌ یه‌که‌میان هه‌موویان خۆی شیریی پیدان.»

لیم پرسى: «ئىستا مندالەكانت له كوین؟»
به دەنگىكى پر له ترس و لەرزۆكه وه گوتى: «مندالەكان؟»
«داواى لیبوردن دەكەم، وهبیرھاتتە وهى ئەوانە حەتمەن
به لاتانە وه ناخۆشە، وانىیە؟»

«گرینگ نىیە، ژن برا و ژن خوشكەكەم ئەوانیان برد بۆ لای
خۆیان. مندالەكانیان پینەدامە وه. من ھەموو ملكەكانى خۆشم
پیشكەش كردن بەلام ئەوان مندالەكانیان پینەدامە وه. ئاخىر ئەوان
پىيان وابوو من شىت بووم. ئىستا له لای ئەوانە وه ھاتوومە وه.
چاوم پىيان كەوت بەلام نەیانھىشت بیانبەم بۆ لای خۆم. ئەگەر
بیانھىشتبايە جوړىكم باردەھىنان وەك دایك و باوكیان لى
نەیت. بەلام نا، مندالەكانم ناچارن وەك ئەوان بارىین. بەلام
ھىچىش ناكړى. دياره مندالەكانم پینادەنە وه. ھىچ كەس متمانە به
من ناكات. جگە لە وەش من نازانم توانایى پەروەردە كردن و
راھىنانى ئەوانم ھەيە يان نا. پىم وايە له توانامدا نىیە. من ئىتر
مروڤىكى له پىكە وتووم. پياووىكى نەقوستان و بى توانا! بەلام
يەك شتم ھەيە و لىشم روونە ھەمە! بەلى، ئەو وەش راستىيەكى
حاشا ھەلنەگرە. من شتىك دەزانم كە خەلكى ئىستاش نايزانن.

بەلى، مندالەكانى من زىندوون و گەورە دەبن و وەك
دەرو بەرىيەكانیان نابار و نا ئىنسان باردین. ئەوانم دىتوو. سى
جار چاوم پىيان كەوتوو. ناتوانم ھىچ يارمەتییەكيان بدم و
كارىكيان بۆ بكەم. ھىچم له دەست نايە، ئىستاش دەچم بۆ
باشوور، بۆ مالەكەى خۆم. لەوى مالىكى چكۆلە و باخچەيەكم
ھەيە.

بەلە، من ئەو دەی دەیزانم خەلکی ئیستاش نایزانن و بەم
زوانەش تینناگەن. ئەوان زۆر زوو بۆیان دەردەکەوئ خۆر و
ئەستیرەکان چ رادەیک ئاسن و چ جۆره کانزایەکیان تیدا هەیه.
بەلام ئەو پەردە لە سەر سیفەتی بەرازانە ئیمە هەلدەداتەو،
نا... تیگەیشتنی ئەو ئەستەمە. زۆر ئەستەم!...

هەر ئەو نەندە ئیو گویان بۆ من شل کردوو، زۆرتان

سپاس دەکەم!»

شازده

«ئىۋە باسى مندالەكانتان كرد. درۆ و دەلهسهى زۆر سهبارەت به مندالان دەكرى! دەلین مندال نىعمەتى خودايە. هۆى شادىيى دلەكانمانە. بەلام ئەوانە هەمووى درۆيە. ئەو قسانە كۆن و سواون! ئەمرۆ ئىتر ئەو شتانە نەماو. مندال هەر خەم و داخ و دىقە بۆ دايك و باوك. وانىيە؟ زۆر بەى دايكان هەستى پىدەكەن و هيندى جار بى ئىختيار دەريدەبەرن. لە دايكانى چىنى ئىمە و مانان يانى دەولەمەندان بېرسن، زۆر بەيان پىيان دەلین لە ترسى ئەوهى نەكا مندالەكەيان نەخۆش بكەوى و بمرى، حەزناكەن منداليان بىي و ئەگەر منداليشيان بوو شىرى پىنادەن، چونكە دەترسن هيندە خۆشەويست بى بەلايانەوه وەها ئالوودەى بن كاتىك دەمرى نەتوانن ئازارەكەى تامل بكەن. چىژىك كە شىرىنى و خۆشەويستى مندال، دەست و لاقە ناسكەكانى، قريشكە و گرگاڤ و پىكەنين و يارى كردنى پىيان دەبەخشى، لە چاو رەنج و ئازارى بى مندالى پووشىك ناژى. يانى بۆ ئەوهى خەمى لە دەست دانى مندالەكەيان نەچىژن واز لە ئەو هەموو شادى و چىژووخۆشىيە دەهينن. ئەوان چۆنەتتى مندال بوون يان نەبوون وەلادەنين و بۆيان دەرکەوتوو نەبوونى مندال بە قازانجيانە، هەر بۆيە حەز ناكەن منداليان بىي. ئەوان راشكاوانە و بە ئاشكرا ئەوه دەرەبەرن، چونكە پىيان وايە ئەو كارە يانى خۆشەويستى مندال. هەستىكى ناسك و مرۆف دۆستانە كە شانازى پىۋە دەكەن. لەوه تىناگەن ئەو جۆرە بەلگەهيناوہيە بۆ

خۆشه‌ويستى راست نكولى كردنه له ئەشق و تەنيا خۆ پەرەستىي
خۆيان دەسەلمىن. ئازارېك كە بە ھۆى ترسى لە دەستدانى منداڵەو
لە دلياندايە زۆر بە ھيزترە لە شيريني و خۆشه‌ويستى ئەو. ئەوان
منداليان خۆشناوى و چاوپۆشى لىدەكەن. خۆيان ناكەنە قوربانى
بوونەوھريكى چكۆلە و خۆشه‌ويست، بەلكوو بوونەوھريك كە
لەوانەيە بىتە خۆشه‌ويستيان دەيكەنە قوربانى خۆيان.

ديارە ئەوھش ئەشق نيە بەلكوو ئەوپەرى خۆپەرەستىيە. بەلام
كاتىك ئازارى تاقەتېرى ئەو دايكانەمان وھبىر دىتەوہ كە منداڵەكەيان
نەخۆش دەكەوى و بە ھۆى خۆتەوھردانى ئەو پزىشكانەوہ
ئازارەكەيان زياتر دەبى و برىنەكەيان تەشەنا دەبىتەوہ، دلمان
بروايى نادات سەركۆنەيان بكەين. تەنانەت ئەمرو، كاتىك ژيان و
بارودۆخى ھاوسەرەكەم لە سەرەتاي ژيانى ژن و ميژدايەتيماندا
وھبىر دىتەوہ كە سى - چوار مندالى سەرورپىچكەى ھەبوو، ترس دلەم
دادەگرى؛ كاتىك دىتەوہ بىرم لە تاوى منداڵەكانى ژان و ئازارەكانى
خۆى لە بىرچووېوہ و ئامادە بوو لە پىناوى ئەواندا سەر و گيانى
خۆى بكاتە قوربانى، لە ناخەوہ ھەلدەچۆقىم. ئىمە لەو كاتەدا
ژيانىكى زۆر تال و دژوارمان ھەبوو. خۆمان لە بەردەم
مەترسىيەكى گەورەدا دەدى و ھەولمان دەدا لەو چۆرتەم دەرباز
بين. ھىشتا كپەى مەترسىيە يەكەم دانەمركا بوو، ھەستمان بە نزىك
بوونەوہى مەترسىيەكى دىكە دەكرد، ديسان ھەولى ھىوابراوانە دەدا
بۆ رزگار بوون و لە ئاكامىشدا بى ھىوا دەماينەوہ. وھلحاسل
بەردەوام خۆمان لە سەر پاپۆرىكى سەر گەردان و دىلى لرفە و
شەپۆلان ھەست پىدەكرد. ھىندى جار پىم وابوو ئەم بارودۆخە بە
ئانقەست دىتە پىشى و ھاوسەرەكەم وا دەنوئى خەمى

مندالەکانیەتی و بەو جوۆرە دەیههوی بە سەر مندا زال بیّت. بەم شیۆهیه هەموو مەسەلەکان بە ئاسانی بە قازانجی هاوسەرەکم دەشکایەو. هیندی جار وام بە خەیاڵدا دەهات کە ئەوێ لەو بارهوه دەیکات یان دەیلی، بە ئانقەستە و مەبەستیکی لە پشتەوهیه! بەلام نا، ئەو خۆی بە راستی ئازاری دەکیشا و بەردەوام خەمی منداڵەکان و بارودۆخی نەخۆشی و تەندروستییان ئازاری دەدا. ئەو خەمی بۆ منیش دەخوارد، خەمەکە ی ئەو بوو نەیدەتوانی لەو بارودۆخدا بە من رابگات. خۆشەویستی دایک بۆ منداڵ و پێویستی ئاژەل ئاسایی بۆ شیر پیدان و لاواندنەوه و ئاگاداری لیکردن، بە لای زۆربە ی ژنانەوه سروشتییە، بەلام بە پێچەوانە ی ئاژەلان ئەمان خاوەنی ئاوەز و توانایی خەیاڵ و بیر کردنەوین. مریشک خەمی ئەوێ نییە بەلایەک لەوانەیه بە سەر جووچکەکانی بیّت، ئاگاشی لە گریمانە ی نەخۆشییەکانی ئەوان نییە و ئەو دەرمانانە ی ئییمە پیمان وایە لە نەخۆشی و مەرگمان رزگار دەکات ئەوان نایناسن و جووجەلەکانیش بۆ ئەو سەرچاوه ی خەم و ئازار نین. مریشک کاریک بۆ جووچکەکانی دەکات کە بەلایەوه سروشتییە و سەرچاوه ی چیژە؛ کاتیکیش جووچکیکی نەخۆش دەکەوی شیۆه ی پەرستارییەکە ی دیار و ئاشکرایە: دەیخاتە ژیر بالی خۆی و گەرمی دەکاتەوه، خواردنی پێدەدا و لەگەل ئەوهشدا دەزانێ دەبی کاریک بکات کە پێویستە. ئەگەر جووجەلەکەشی مرد، لە خۆی ناپرسی بۆ چی لە نیو چوو، یان چوو بۆ کوێ. هیندیك قود قود دەکات و دەگارکینی، پاشان هیور دەبیتهوه و وهک رابردوو درێژە بەژیانی خۆی دەدا. بەلام بۆ ژنانی چاره‌ره‌شی ئییمە و بۆ ژنەکە ی من بارودۆخەکە بەو شیۆهیه نەبوو. باسی نەخۆشی و رێگە ی عیلاج و

چاره سهره كانيان ناكه م. سه بارهت به پهروه ده كړدنى مندانان و شيوه ي راهينانې ئه وان به رده وام له هه مو ولايه كه وه نه ريت و ريوشويني جوړاوجوړي ده بيست و ده خوينده وه، كه به رده واميش گورانان به سهردا ده هات. يه كيك ده يگوت مندانل ده بې ئاوا به خيو بكرى و خواردينكى له و شيوه يه ي پيديرى. ئيمه هه ر دوو كمان و به تاييهت ئه و، سه بارهت به جلو به رگ و خواردن و خواردنه وه و شيوه ي شوړدن و پاكو خاويني و خه وانندن و بوچوونه سهيران هه لمژيني هه واي تازه، هه ر هه وتووي ريوشونيكى نويمان ده بيست. ده تگوت له دايك بووني مندانل شتيكى تازه يه و روژي رابردوو سه ري هه لداوه. ده يانگوت شيوه ي به خيو كړدن و پاكو خاوينيه كه ي به جي و له كاتي خويدا نه بووه، هه ر ئه وهش بوته هو ي نه خو ش كه وتنى منداله كه و هه موو تاوانه كه ي له ئه ستوى هاوسه ره كه م بوو، بو چى ئاواي كړدوو و ئاواي نه كړدوو.»

«ئوانه هه مووي له كاتي ته ندروستيدا بوو، له گه ل ئه وه شدا بو ئيمه مايه ي خه م و ئازار بوو. به لام ئه و كاتانه ي منداله كه نه خو ش ده كه وت ئيتر هه ر باسى مه كه. ئه و كاته ئيتر ژيانمان لي ده بوو به دو زخ. وامان دادنا كه نه خو شيه كه چاره سه ر ده كريت و زانستيك هه يه به ناوي پزيشكى و كه سانيكيش هه ن به ناوي پزيشك و هه موو شتيك ده زانن، هه ل بهت نه ك هه موو پزيشكه كان، به لكوو تا قميكيان كه زور باش و هه كيمن. كاتي ك مندانل نه خو ش ده كه وي ده بې باشترين پزيشك بدو زينه وه، پزيشكى ليزان و شفابه خش، بو ئه وه ي منداله كه چاره سه ر بكات و ئه گه ر ئه و پزيشكه نه دو زيه وه و ئه گه ر له و پزيشكه شيفابه خشه دوور بى و زانسته كه ي به فريات نه گات، رو له كه ت له ده ست ده چى. ئه وه برواي ژنه كه ي من بوو.»

ھەموو ژنانى دەوروبەرى ئەو بەو شىۋەيە بېريان دەكردەوہ و ئەو بەردەوام لە ھەموو لايەكەوہ دەبىيىست: "يەكاترينا سىمۆنۇفنا دوو مندالى لە دەست دا، چونكە نەيتوانى لە كاتى خۇيدا ئىقان زاخارىچ ببات بۇ چارەسەر كوردنى نەخۆشەكەى. بەلام ماریا ئىقانۇفنا توانى ئىقان زاخارىچ ببات بۇ چارەسەر كوردنى كچە گەورەكەى و نەخۆشییەكە ماریجە كرا. بنەمالەى پیتروۇف لە سەر داواى پزىشك مندالەكانیان لە يەك جیا كردهوہ و ھەر كامەیان نارد بۇ ھوتیلیك و مندالەكان زیندوو مانەوہ و ئەگەر لە يەكیان جیا نەكردایەنەوہ ھەموویان دەمردن. فلان خاتوون مندالىكى لاواز و نەخۆشى ھەبوو لە سەر داواى پزىشك مندالەكەى برد بۇ باشوور و لە مەرگ رزگارى بوو." چۆن دەكرى دايكىك ھەموو ماوہى تەمەنى ئازار نەكیشى و تىك نەچى لە كاتىكدا مەرگ و ژيانى جگەرگۆشەكانى بەوہ بەندەكە لە بىروپاى ئىقان زاخارىچ ئاگادار بى. ئىستا ئىقان زاخارىچ چى دەزانى و چى دەلى، ھىچكەس نازانى و خۆشى لە ھەمووان كەمتر. چونكە خۆى باش دەزانى ھىچ نازانى و ھىچ يارمەتییەكیشى لە دەست نایە، تەنیا دەيھەوى بە فىل و تەلەكە و لاریكەوہ و مەپریژە خەلكى ھەلخەلەتینى، بۇ ئەوہى ھەروا جىى متمانە بى و خەلكى باوہرى پىبەكەن. ئەگەر ژنەكەى من بەراستى ئاژەل بووايە، ئاوا ئازارى نەدەكیشا. ئەگەر بە تەواوى مروۇف بووايە و ئىمانى بە خودا بووبووايە، وەك ژنانى ئىماندار بىرى دەكردەوہ و دەيگوت: "ژيان خودا داويەتى و خۆشى دەيستتییەوہ. كارى خوداش ھىچى لەگەل ناكرى". پىى وادەبوو ژيان و مردنى ھەموو مروۇفەكان و مندالەكانیان لە توانايى خۇيان بەدەرە و تەنیا بە دەستى خودايە، ئىتر لە دەست ئەم خەيالە بى بنەمايەش ئازارى

نه ده کیشا که دهیتوانی بهرگری له مهرگ و نهخوشی مندالله که ی بکات و نه یکردوه.

بارودوخه که به بر وای من بهم شیویه بوو: "بوونه وهری زور وردیله و بی هیز ده که ونه ژیر مه ترسیی به لا و ئاپوری له راده به دهر. ئه ویش دهره ق به و بوونه وهرانه دلی پر بوو له سوز و به زهیی. جگه له وهش ئه و بوونه وهره ناسک و وردیلانه به ئه و سپیردرا بوون و بو به دبختی ریگا و دهرتانی ئه وهی نه بوو بیانپاریزی، زوری حه ز ده کرد له و مه ترسییه پرگاریان بکات به لام له پشت دهرگایه کی داخراو بوون و کلیلی دهرگاکهش له دهستی که سانیکدا بوو که ته نیا بو پارهی زور و زه وند کاریان ده کرد و ئه ویش زور به ده گمن هله ده که وت کاریکیان له ده ست بیت."

ژیانی مندالله بهری سهر له بهری بو ژنه که م و له ئاکامدا بو خوشم بهری له شادی و دلخوشی و تهژی له خه م و ئازار بوو. چون ده کرا ئازار نه کیشی؟ به رده وام گری ئازار هه لیده چوقاند. هیندی جار هه لده که وت گری شه ر و کیشه یه ک که به هوی دلپسییه وه هه لاییسابوو، خه ریک بوو داده مرکا و ئیمه خه ریک بووین هه ناسه یه کی ئاسوده هه لکیشین و ده مانویست کتیبیک بخوینینه وه یان بیر بکه یینه وه، هیشتا ده ستمان به کاره دلخوازه که مان نه کردبوو له پر هه والیان ده هینا قاسیا دهرشیتته وه یان پیسی ماشا خوینی پیویه، یان ئاندروشا له شی لیرگی دهرکردوه و هه لزه پاوه. هه ر ئه وه بهس بوو بو ته فروتوونا بوونی هیمنایه تی و هه سانه وه مان. ئیتر ژیانمان ده شیوا. نه ماندزانی قوری کوئ بکه یین به سهر خو ماندا و په نا بو کامه پزیشک به رین؟ چون نه خوشه که له ئه وانی دیکه جیا بکه یینه وه؟ تاویاویکی زور توند بوو،

دەبوو رېخۆلەکانی پاک بکریڻهوه و پەنا بۆ ماجووم و عیلاجی پزیشک بەرین. هیشتا ئەو کیشەیه کوتایی نەهاتبوو پروداویکی تر هیمنایەتیی بنەمالەیی دەشیواند. هەر وەک باسەم کرد بەردەوام هەولمان دەدا بۆ چارەسەر کردنی مەترسییە راستەقینە یان خەیاڵییەکان. زۆربەیی بنەمالەکان تووشی ئەو بەلا و پەتایە بووبوون. بەلام لە بنەمالەیی ئیمەدا زۆر تووش و دژوار بوو، چونکە ژنەکەم لە رادەبەدەر مندال خۆشەویست بوو و رۆح و گیانی لەگەڵیان بوو، هیندەش خۆشباوەر بوو بە کەوچکە ئاویک دەکەوتە مەلە.

بەم شیۆهیه بوونی مندال نەک گرفت و دلەخورپەکانی سووک نەدەکردین بەلکوو تال و دژوارتریشی دەکرد. جگە لەوەش بوونی مندال بۆ ئیمە بیانوویەکی تازە بوو بۆ کیشە و دەمقەرە و شەرەجنیۆ. لەو کاتەوه بووین بە خاوەنی مندال، مندالەکان هەم هۆکاری کیشە بوون و هەم بیانوویەکی بوون بۆ شەر و دەمبەدەمە، هەر چی گەوهرتریش دەبوون زیاتر. بەلای مندالەکان هۆکاری کیشەکەمان بوون. راست وەک ئەوه وابوو مندالەکانمان بکەینه کەرەسەیی شەر و ئەوان بە سەرۆسە کوتی یەکتەردا بکیشین. هەر کام لە ئیمە لە نیو مندالەکاندا گۆلەجەرگەیه کمان هەبوو، هەر ئەو گۆلەجەرگەیهش بیانوویەکی بوو بۆ قەرە و هەرای بەردەوام. من لەگەڵ قاسیا بە شەر دەهاتم کە مندالی نۆبەرمان و گۆلەجەرگەیی ژنەکەم بوو، ژنەکەشم لەگەڵ لیزا تیکهه لدهچوو کە خۆشەویست و گۆلەجەرگەیی من بوو. جگە لەوەش کاتیک مندالەکان گەورەتر دەبوون و کەسایەتییان شکلی دەگرت، ئەوانمان دەکردە لایەنگر و هاودەستی خۆمان. ئەوان هاوپهیمانی ئیمە بوون لە شەردا. ئەو

مندالە بەستە زمانانە کیشە و دەمە قالی ئیمە زوری ئازار دەدان،
بەلام ئیمە وەها سەرقالی شەرۆقەرە و پلانی خۆمان بووین، گویمان
لە رەنج و ئازاری ئەوان نەبوو، نەپەرۆشی حالوبالی ئەوان بووین و
نە بیرمان لیدە کردنەو. کچۆلە کەمان لایەنگری من بوو، کورە
نۆبەرە کەشمان لایەنگری لە دایکی دەکرد. ئەو زوری شیوەی دایکی
دەدا، ئازیز و گولە جەرگەیی ئەو بوو؛ هەر بۆیە من زوری لە بیزار
بووم.»

حه فده

«به لئ، ژيانی ئيمه به و شيويه بوو. پيوه نديمان به رده وام تالتر و دوژمنانه تر ده بوو. تهنانهت كيشه كه مان به جييه ك گه يشت ئيتر جياوازي بيروپا نه بوو، كه پشكوي دوژمنايه تيبه كه ماي باوه شين ده كرد، به لكوو دژايه تيمان بوو بووه هوي جياوازي بيروپا مان. نه وهی ژنه كه م دهگوت هيشتا به ته واوي له ده می نه هاتبووه ده ري من دژايه تيم ده كرد و ئه ويش بو و ته و بيروپا كاني من كتومت به و شيويه بوو.

له سالي چواره می ژن و مي ردايه تيماندا ئيتر واي ليها تبوو هيچ كام له قسه ی يه كتر تينه ده گه يشتين و نه شمان ده وسيت تينگه ين، هر بويه بومان ده ركهوت به هيچ شيويه كه پيكه وه دانوومان ناكولي. ئيتر هه وليشمان نه ددها به جوريك نه و كيشه يه چاره سه ر بكه ين و نه رمی بنوينين. له سه ر سانا ترين مه سه له ی روظانه، به تاييه ت كاروباری منداله كان هر يه ك به شيويه كه سواری سه ري قسه ی خومان ده بووين و هيچ كام له كه لي شه يتان نه ده هاتينه خواري، ده مانويست به هر نرخيك بي قسه ی خومان بسه لمينين. به جوريك كه نه مرق و ده بيرم ديته وه نه و بير و باوه رانه ی پيداگريم له سه ر ده كرد و هه ردوو پيم له كه وشيك كر دبوو و به رگريم ليده كرد، خوشم ده مزانی وانيبه و نه وه ندهش به لامه وه گرنيگ و تاييه ت نه بوو كه نه توانم لي پاشگه ز بيمه وه. به لام ده مزانی هاوسه ره كه م بيروپاي

جیاوازه و ئەگەر له قسهی خۆم پاشگەز بوومایه‌ته‌وه به مانای ئەوه بوو به‌زیوم و چوومه‌ته ژێر باری قسه‌کانی و ته‌سلیمی بووم، ئەوه‌ش کاریک بوو من نه‌ده‌چوومه ژێر باری و ئەویش له من خراپتر له سه‌ر قسهی خۆی سوور بوو. ئەو هه‌میشه له هه‌مبەر مندا خۆی به هه‌قدار ده‌زانی و منیش به برۆای خۆم له لای ئەو پیاویکی قه‌دیس و تۆبه‌کار بووم. کاتیک پیکه‌وه ده‌بووین جگه له بیده‌نگی هیچ کاریکی ترمان نه‌بوو. ده‌تگوت قروقه‌پمان کردووه، جاروبار ئەگەر قسه‌یه‌کیشمان ده‌کرد هینده قوور و بی مانا بوو دلنیام ئەگەر ئاژه‌له‌کان زمانیان هه‌بوایه به‌و شیوه‌یه پیکه‌وه ده‌وان. "سه‌عات چه‌نده‌یه؟ کاتی خه‌وتن هاتووه! ئەمشه‌و بۆ شیو چیمان هه‌یه؟ بچین بۆ کوئ؟ رۆژنامه چیی نووسیوه؟ ده‌بی بنیرین به‌ دوا‌ی ده‌کتۆردا بیته بۆ ئێره! ماشا‌گه‌رووی ژان ده‌کا." هه‌ر ئەوه‌نده‌ی سه‌ره‌ ده‌رزیه‌ک له‌ و‌تووێژه ئاساییه‌کان لاما‌ن بدایه، له‌ نا‌کا‌و گری‌رق و تووره‌یی بلێسه‌ی ده‌کیشا و شه‌ره‌جینۆ ده‌ستی پیده‌کرد. ئالوگۆری بیرو‌را و باس‌کردنی باب‌ه‌تیکی بی‌بایه‌خی وه‌ک قاوه، سه‌رپۆشی میز، عاره‌بانه، یان هێرش له‌ یاری بریجا ده‌بووه هۆی کیشه و ده‌مه‌قالی؛ یانی کیشه‌که‌مان له‌ سه‌ر شتی‌ک بوو که بۆ هیچ لایه‌که‌مان که‌مترین گرن‌گایه‌تی نه‌بوو. له‌و جووره‌ کاتانه‌دا، من به‌شبه‌حالی خۆم، قین و تووره‌یی له‌ ناخدا بلێسه‌ی ده‌کیشا. کاتیک چایی تیده‌کرد یان لاقی ده‌جوولانده‌وه یان که‌وچکی ده‌برد بۆ ده‌می یان شه‌ربه‌تی هه‌له‌ده‌قوراند، چاو‌م لیده‌کرد و ئەو کارانه‌ی وه‌های بیزار ده‌کردم ده‌تگوت دزیوت‌ترین و قیزه‌وت‌ترین کاری ئەنجام داوه. من نه‌مدازانی خوله‌کانی رق و بیزاری من به‌ شیوه‌یه‌کی ریکوپی‌ک خۆی ده‌رده‌خات و دووپات ده‌بیته‌وه و له‌گه‌ل ئەو کاتانه‌ی خو‌شه‌ویستیمان پیده‌گوت

به ته‌واوی یه‌ک ده‌گریتته‌وه. ئەو دوو خوله‌ی ژیانمان یانی خولی گه‌رموگورپی ئەوین و خۆشه‌ویستی و دوا‌ی ئەویش خولی شه‌ر و توندوتیژی ده‌تگوت به‌ راستی ته‌واوکه‌ری یه‌کترین. به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌ر چه‌نده خۆشه‌وستییه‌که‌مان گه‌رموگور و ئاگرینتر بو‌وايه ماوه‌ی رق و توورپه‌یی و ده‌نگ داگورینمان زیاتری ده‌خایاند، به‌ پێچه‌وانه‌ش کاتیک تی‌که‌لی و هاوباو‌ه‌ش بو‌ونمان زۆر گه‌رم و به‌ سۆز نه‌بو‌وايه، ماوه‌ی رق و بیزارییه‌که‌شمان که‌م خایه‌نتر بو‌و. ئیمه‌ له‌و کاته‌دا تینه‌ده‌گه‌یشتین ئەو خۆشه‌ویستی و بیزارییه‌ جو‌ریک دوژداماوی ئاژه‌لانه‌یه، به‌لام که‌وتوته دوو جه‌مسه‌ری پێزه‌ی کاریگه‌رییه‌کانه‌وه. ئەگه‌ر ئیمه‌ له‌ بارودۆخی ژیان‌ی خۆمان بگه‌یشتبايه‌ین بو‌مان ده‌رده‌که‌وت له‌گه‌ل راستییه‌کی چه‌ند تال و ترسناک به‌ره‌و‌وو بو‌وین. به‌لام تینه‌ده‌گه‌یشتین و ئەو تالی و دژواریانه‌مان نه‌ده‌دی. مرۆف کاتیک له‌ نیو دزیویدا بژی و به‌ لاپیدا بروات ئاوینه‌ی زاتی خۆی لیل ده‌کات و ناتوانی چاره‌ره‌شییه‌کانی خۆی ببینی؛ ئەم بارودۆخه‌ ره‌شه‌ش دل‌دانه‌وه و سزادانی ئەوی لی ده‌که‌ویته‌وه.

بارودۆخی ژیان‌ی ئیمه‌ش به‌و شیوه‌یه‌ بو‌و. هاوسه‌ره‌که‌م هه‌ولی ده‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی باش کار و باری ماله‌که‌ به‌پێوه‌ببات و بپرازینیته‌وه، به‌ خۆی و منداله‌کان رابگات و بو‌ فیربوون و باره‌یتان و ته‌ندروستیان تیکۆشی، هینده‌ش جیددی و دل‌سۆزانه‌ ئەو کاره‌ی ده‌کرد به‌ ته‌واوی خۆی فه‌رامۆش کردبو‌و. منیش سه‌رگه‌رمی و رابواردنی خۆم هه‌بو‌و و له‌واندا بو‌ مه‌ستی و دل‌خۆشی ده‌گه‌رام، ئەویش به‌پێوه‌بردنی کاروباری ملکه‌که‌م و راو و قومار بو‌و. هه‌ر دوو‌کمان به‌رده‌وام سه‌رقال بو‌وین. هه‌ر دوو‌کمان هه‌ستمان ده‌کرد هه‌ر چه‌نده زیاتر خۆمان سه‌رقال بکه‌ین، ده‌ره‌ق به‌ یه‌کتر شه‌ردپرت

و توورپهتر ده‌بین. چاوم لیده‌کرد و له دلّی خۆمدا ده‌مگوت: "به‌لّی، چیت پیخۆشه بیکه! هه‌رچی ده‌که‌ی نۆبه‌خشت بی، به‌ خۆت و ئەو هه‌موو ئەدا و ئەتوارانه‌ته‌وه! دویشه‌و هینده‌م خه‌ونی هاشه‌وپاشه‌ به‌ خۆت و شه‌ر و ده‌مه‌قالیکانته‌وه دی، له‌ حه‌ببه‌تا خه‌وم زپا و هه‌تا به‌یانی خه‌و نه‌چووه چاوم، ئە‌مرۆش کۆیو‌نه‌وه‌م هه‌یه!" ئە‌و نه‌ک له‌ دلّی خۆیدا به‌زمانیش ده‌یگوت: "خۆ تۆ خه‌می هه‌چیت نییه‌ و وه‌ک دیو ده‌خه‌وی، به‌لام من هه‌تا به‌یانی ئە‌و مندالّه‌ نه‌یه‌هشتوووه چاوم لیک بنیم!"

ژیانی ئیمه‌ ئاوا بوو، ته‌متمو‌مانیکی چر ناخ و می‌شکی ته‌نیبووین و نه‌یده‌هیشته‌ له‌ حالّی خۆمان ئاگادار بین، ئە‌گه‌ر ئە‌و پرو‌داوه‌ نه‌قه‌ومایه‌ من هه‌روا له‌و بارودۆخه‌دا ده‌مامه‌وه، پیر ده‌بووم و هه‌تا کاتی مه‌رگ پیم واده‌بوو ژیانیکی باش و بی‌ عه‌یبه‌ هه‌یه. هه‌لبه‌ته‌ ئە‌و ژیا‌نه‌م به‌ باش و بی‌ وینه‌ نه‌ده‌زانی، به‌لام خراپیش نه‌بوو. وه‌ک ژیا‌نی هه‌مووان وابوو. ئە‌و تالی و گه‌ژاوه‌ پرچه‌رمه‌سه‌ری و کویزه‌وه‌رییه‌ و ئە‌و زه‌لکاوی درۆ و نه‌گه‌تیه‌ی له‌ نیویدا نو‌قم بو‌بووم، وه‌های به‌ر چاوم تاریک کردبوو نه‌مه‌ده‌زانی چبکه‌م و چۆن خۆمی لئ‌ی ده‌رباز بکه‌م.

«ئیمه‌ دوو دیلی به‌ند کراو و له‌ یه‌کتر بیزار بووین، هه‌ر دوو‌کمان زه‌نجیری‌کمان له‌ پیندا بوو، ژیا‌نمان له‌ یه‌کتر کردبووه ژقنه‌مووت و خۆمان له‌وه‌ ئاگادار نه‌بووین. من له‌و کاته‌دا نه‌مه‌ده‌زانی نه‌وه‌د و نو له‌ سه‌دی ژن و می‌رده‌کان له‌ دۆزه‌خیکی ئە‌وتودا ده‌ژین و بارودۆخی ژیا‌نیان هه‌ر ئە‌وه‌یه‌ و له‌وه‌ باشتر نابێ. من ئە‌و راستیه‌م نه‌ له‌ ژیا‌نی خۆمدا بۆ ده‌رکه‌وتبوو، نه‌ له‌ ژیا‌نی خه‌لکیدا.

سه‌رم له و هه‌لکه‌وت و پروداوه سه‌یر و سه‌مه‌رانه سوور‌مابوو، له ژيانی له‌بار و ته‌نانه‌ت ناله‌بارشیدا ده‌ستیان لی‌هه‌لنه‌ده‌گرتم! کاتیک دایک و باوک له یه‌ک بیزار ده‌بن و به‌نزی‌ک بوونه‌وه له یه‌کتر ئازار ده‌کیشن، پیکه‌وه ژیان مه‌حال ده‌بی و جگه له سیسته‌می ژيانی شارستانییانه بو راهینانی مندا‌ل هیچ ریگه‌چاره‌یه‌ک نامینی؛ هه‌ر بویه دایک و باوک خویان به‌ناچار ده‌زانن گوند به‌جی بهیلن و بچن بو شار.»

بی‌ده‌نگ بوو، یه‌ک دوو جار ده‌نگه سه‌یره‌که له گه‌رووی دایه‌ده‌ری، که ئیتر وه‌ک قولپه‌ی گریانیک وابوو له گه‌روودا قه‌تیس مابی.
پرسیی: «سه‌عات چه‌نده؟»

چاوم له کاتژمی‌ره‌که‌م کرد. سه‌عات دوو بوو.

پرسیی: «ئیه‌ماندوو بوون؟»

«نا،ئه‌ی تو؟»

«من خه‌ریکه ده‌خنکیم. ریگه‌م پی‌یده توژی پیاسه‌بکه‌م و ئاو

بخومه‌وه.»

به‌لاتراسکه به‌ستن پویش‌ت بو‌ئه‌و سه‌ری فاگونه‌که. من به‌ته‌نیا مامه‌وه و وته‌کانی ئه‌وم وه‌بیر خوم ده‌هینایه‌وه و وه‌ردم ده‌دایه‌وه، وه‌ها به‌گومی بیر و خه‌یالدا پوچوو‌بووم کاتیک له ده‌رگا‌که‌ی دیکه‌وه هاته‌وه ژوو‌ری ئاگام لینه‌بوو.

ههژده

ديسان دريژهي به قسهكاني دايهوه: «بهلئ، بهردهوام به دووی فكري تازهوه بووم و بيرورام دهگوردرا و دهمهويست ئهوهی له دلمدایه دهريبيرم؛ ئيسته ههروام. له گوند كوچمان كرد و بووين به شارنشين. ژيان له شار بو ناکام و داموان ئاسوودهتره. له شار مروڤ لهوانهيه سهه سال بژي و تينهگا له ميژه مردووه و پزيويشه. مروڤ له شار هيچ کات دهرهتي ئهوهی نيه به تهنيا دانيشي، بيير بکاتهوه و بهخويدا بچيتهوه، سهريکي ههيه و ههزار سهودا! کارو باري مال و دابين کردني بژيووی ژيان، سهردان و هاتوچووی خزم و کەس و کار، بارودوخی لهشساغی، کاروباري هونهري، تهنروستی مندالهکاني و پاهينان و پهورهدهکردنيان. له شار ناچاري ميوانداری له (قهلهوقوته بکهيت و بچيه سهرداني رهشورپوتان) هيندي جار دهبي چاوت به فلانی بکهوي و گوئی بو فيسارهکەس بگري. له شاري ههردەم کهسيکی ناودارت لی پهيدا دهبي و ناتواني گرینگی پینهدهی، جاري واش ههيه دوو - سئ کهس پیکهوه سهه و دلت دهگرن. هيندي جار دهبي به دووی چاري دهردي خوتهوه بي و پهستاری له فلان و فيساره کهس بکهی. پوژيک دهبي لهگهله ماموستای قوتابخانه تيوهبچي و پوژيک لهگهله ماموستای سهرمالي دهمبهدهمه بکهی. جاري وا ههيه دهبي سهول بدهی و پهستارهکان حالي بکهی، له حاليکدا ژيانتيکی تال و نالهبارت ههيه و ههژاري دهستی ناوته

بینه‌قاقت. ئیمه بهو شیوهیه له شار ده‌ژیاین و نه‌مانده‌توانی هه‌ست به دهر د و ئازاره‌کانی یه‌کتر بکه‌ین. جگه له‌وه‌ش سه‌ره‌تا سه‌رگه‌رمیی باشمان هه‌بوو، بۆ باشتر کردنی بژیو و بارودۆخی ژیان و جیگیر بوون له‌مالی تازه‌دا، پاشان گه‌روگرفته‌کانی سه‌فه‌ر له‌شاره‌وه‌ بۆ گوند و گه‌رانه‌وه له‌گونده‌وه بۆ شار.

بهو شیوهیه زستانیکمان رابوارد و له‌زستانی دووه‌مدا پرووداویک قه‌وما، ئه‌گه‌رچی به‌رواله‌ت گرینگی نه‌ده‌نواند و سه‌رنجی هه‌یچ که‌سی رانه‌کیشا و دواتر به‌وردی باسی ده‌که‌م، به‌لام بووه‌ هۆی قه‌ومانی پرووداویکی تر.

هاوسه‌ره‌که‌م نه‌خۆش بوو. پزیشکه ناباره‌کانیش گوتیان نابیی زگی پر بیته و رینگای به‌رگری کردن له‌مندالیان فیرکرد. ئه‌وه بۆ من زۆر ناخۆش و دژوار بوو. من دژایه‌تیم ده‌کرد و هه‌ولم ده‌دا به‌رگری له‌و کاره‌ بکه‌م؛ به‌لام ژنه‌که‌م پینداگری ده‌کرد و هه‌ردوو پیتی له‌که‌وشنیک کردبوو و ده‌یویست هه‌ر چۆنیکه قسه‌ی خۆی به‌ریتته سه‌ری، هه‌ر بۆیه من ته‌سلیم بووم. دوایین بیانوو بۆ پاکانه‌ی ژیانی به‌رازناسایی ئیمه، یانی بوونه‌ خاوه‌نی منداڵ، کوتایی بیهات، به‌لام ژیانمان زۆر له‌پیشوو تال و قیزه‌ونت‌ر بووبوو.

وه‌رزیر و کریکاران پیویستیان به‌منداله، ئه‌گه‌ر چی تیر کردنی زگی زۆر کاریکی دژواره‌ بۆیان. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پیویستیان پیه‌تی و هه‌ر به‌و هۆیه پیوه‌ندی ژن و میردایه‌تی به‌کاریکی باش و گونجاو ده‌زانن. به‌لام ئیمه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی مندالیشمان هه‌بوو، هه‌ستمان کرد پیوستمان به‌مندالی زیاتر هه‌یه. مندالی زیاتر بۆ ئیمه یانی دهرده‌سه‌ری زیاتر و خه‌رجی زیاتر و گه‌یره‌وکیشه‌ی زیاتر بۆ کاتی دابه‌شکردنی میرات و به‌شه‌مال، وه‌لحاسل یانی قورس کردنی باری

ژیان و رهنج و زهحه تی بی برانه وه. بهم شیوهیه ئیمه هیچ بیانویه کمان بۆ دریزه پیدانی ژیانی به رازناساییمان نه بوو. یان ده بوو خۆمان به شیوهی ناسروشتی له و درده سه ریبهی مندالداری پزگار بکهین، یان منداله که مان به یه لایه که ده زانی که به هوی که مترخه میبه وه تووشمان بووه. بۆ ئه وهش هیچ پاکانه یه کمان نه بوو. به لام ئیمه له بواری رهوشت و ئاکاردا هینده سووکوچرووک بوو بووین هه ستمان نه ده کرد پیوستمان به پاکانه یه. ئه مرۆ زۆربهی خه لکی خوینده واری دنیا به بی ئه وهی هه ست به که مترین ئازاری ویژدان بکهن، په نا بۆ هه رزهیی و سووکوچرووکی ده بهن.

بۆ ئازاری ویژدان هیچ هۆکاریک نییه، چونکه ویژدان له ژیانی ئیمه دا بوونی نییه، مه گین ئه وهی ئه گه ر بکرئ بیرورای گشتی یان یاسای مه دهنی به ویژدان بزانی. مندالداری نه زیان به بیرورای گشتی ده گه یینئ و نه ئه وهش به سه ریچی کردن له یاسای مه دهنی دیته ئه ژمار. ناکرئ له هه مبه ر بیرورای گشتیدا خۆت به تاوانبار بزانی و خه م داتبگرئ، چونکه هه مووان ده بنه خاوه نی مندال: ماریا ئیفانۆفناش و ئیفان زاخاریچیش.

بۆچی ده بی سوالکه ر په رووه ده بکهین یان خۆمان له هاموشۆ و میوانی و رابواردن بیبهش بکهین؟ له به رده م یاسای مه دهنیشدا پیویست ناکات خۆمان به خه تابار بزانی یان لئی بترسین. ژناتی سه لئیه یان ژنی سه ربازه کان که نایانه هوی زگیان پر بی و له پته یان درده چی، منداله که یان له نیو رووباردا نوقم ده کهن یان ده یخه ن نیو چالاره وه. به لام ئیمه کاره که ی ئه وان له کاتی خۆیدا و به شیوه یه کی پاک و خاوین جیبه جی ده کهین.

به و شیوهیه دوو سالی دیکه ژیاين. ئەو رېگایه‌ی پزیشکه نابار و دلرەشه‌کان فێری ژنه‌که‌یان کردبووم ئاکامیکی باشی لیکه‌وته‌وه. ژنه‌که‌م قه‌له‌و ده‌بوو، زۆر جوان، جوانیک له‌ کوتایي پرشکوی هاویندا. ئەو هه‌ستی به‌و گۆرانه‌ ده‌کرد و به‌ خۆی راده‌گه‌یشتم. جوانیه‌که‌ی زۆر هه‌وه‌س بزویڤ بوو، هۆش و ئیختیاری له‌ پیاوان بریبوو. ژنیکی جوان و دلرەفین بوو له‌ ته‌مه‌نی سی سالی‌دا، ئیتر مندالی نه‌ده‌بوو، به‌ که‌یفی دلی ده‌خوارد و رایده‌بوارد، بۆیه زۆر شو‌خوشه‌نگ و هه‌وه‌س بزویڤ بوو. هه‌ر کاتیک له‌ مال ده‌هاته‌ ده‌ری خه‌لکی ئالۆز ده‌کرد و هۆش و ئیختیاری له‌ پیاوان ده‌بری. کاتیک به‌ لای پیاواندا تیده‌په‌ری هه‌موو چاویان تیده‌بری و سه‌رنجیان به‌ داویدا ده‌خوشی. ده‌تگوت ماینیکی خۆش له‌وه‌ر و دابه‌ستراوه و له‌ ناکاو هه‌وساری پساندوو و له‌ یه‌خته‌رمه‌خانه‌ ده‌رپه‌ریوه. به‌ر به‌ره‌للا و هه‌وسار پساندوو، نه‌وه‌د و نو له‌ سه‌دی ژنانی ئیمه‌ به‌و شیوه‌یه‌ن. منیش هه‌ستم به‌و شوولی‌هه‌لکێشانه‌ی ده‌کرد و له‌ ئاکامی کاره‌که‌ ده‌ترسام.»

تۆزده

له ناکاو ههستا سه رپي و پشتی نا به لیواری په نجه ره که وه و بی ئه وهی قسه یه ک بکات سی خوله ک به و شیوه یه مایه وه. پاشان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و دیسان هات به ره و پوووی من دانیشه ته وه. رهنگی به ته وای گۆرابوو. چاوانی خه می تیزابوو، بزه یه کی سه یر نیشه تبه وه لیوی. گوتی: «هیندی ماندووم به لام دریشه ی پیده ده م. کاتمان زوره. هیشتا سپیده ولاتی زیوانان نه کردوه!» جگه ره یه کی کیشا و پاشان دریشه ی به قسه کانی دا: «به لی هاوری! له و کاته وه که ئیتر زگی نه ده کرد، قه له و بووبوو؛ نه خۆشییه که شی، یانی خه م و ده خورپه ی مندا له کان، خه ریک بو و رده و رده له بیری ده چۆوه. هه له به ت نا کرئ بلین به ته وای له بیری ده چۆوه، ده تگوت سه ر خۆشیکه و خه ریکه مه ستیه که ی له سه ری ده په ری. ده تگوت وه خۆ هاتۆته وه و دیتوویه تی دنیا به هه شتی خودایه و پرپر له چیژ و نیعمه ت و ئه و تا ئیستا له بیری نه بووه که لکی لیوه رگرئ و نه یو یستوه چیژ له و شیرنی و خۆشیانه وه رگرئ. دنیا یه ک که به ته وای لی دابرابوو و لی تینه ده گه یشت. پیم وابوو بیر ده کاته وه، یان وا باشته ر بلیم ههستی ده کرد "نابی ئه و ده رفه ته له کیس بده م. چونکه ته مه ن تیده په ری و ناگه رپینه وه". به لی، ئه و نه یده توانی جگه له وه هه ست بکات یان بیر بکاته وه. فیریان کردبوو له دنیا دا ته نیا یه ک شت هه یه، ئه ویش ئه شقه". به زه ماوه ند کردن

به شیک له و تامی ئەشقهی چیشتبوو، به لام ئەو ئەشقه نهک به شیکی زۆر چکۆله له و شته بوو که چاوه‌روانی دهکیشا و به به‌ئینی به خۆی دابوو، به‌لکوو له‌گه‌ل ئەودا زۆری ناکامی دیتبوو و په‌نج و ئازاری کیشابوو، ئیستاش ئەو ئازاره چاوه‌روان نه‌کراوه، یانی منداله‌کان له کۆلی که‌وتبوو!

ئهم ئازاره خه‌ریک بوو له نیوی ده‌برد. ئیستا له سایه‌ی پزیشکه‌ رۆحسووکه‌کانه‌وه بو‌ی ده‌رکه‌وتبوو ده‌توانی به‌رگری له مندال بوون بکات. دلخۆش بوو و ئەو رینگایه‌ی تاقی ده‌کرده‌وه و ژیا‌نی نویی بو ته‌نیا شتی‌ک که ده‌یناسی - یانی ئەشق - ده‌ست پیکردبوو. به‌لام ئەشقی می‌رده‌که‌ی که پاکییه‌که‌ی به‌ دزیوی و دلپییسی و شه‌ر و کیشه‌ی به‌رده‌وام رمووده بووبوو، ئیتر رازی نه‌ده‌کرد و دل‌ی پیی نه‌ده‌کرایه‌وه. ئەو خه‌یالی ئەشقی‌کی تری که‌وتبووه می‌شکه‌وه، ئەشقی‌کی گه‌رموگو‌ر و ته‌ر و تازه. لانیکه‌م من وام بیر ده‌کرده‌وه. وه‌ها وریای ده‌ورو به‌ری خۆی بوو ده‌نگوت چاوه‌روانی شتی‌کی زۆر گرینگه. من ئەو ئاکاره‌یم به‌ چاوی خۆم ده‌دی و نه‌مده‌توانی ددان به‌ خۆما بگرم. زۆر جار که‌سی‌ک ناو‌بژیوانی ده‌کرد و له‌گه‌لم ئاشتی ده‌بووه، ئەویش نه‌ک به‌ ته‌واوی ئاشتی بی‌ته‌وه و واز له‌ رق و بی‌زاری به‌ینی. قسه‌ی ده‌کرد به‌لام له‌گه‌ل منی نه‌بوو؛ بووکی له‌گه‌ل تۆمه‌ گویت لی بی خه‌سوو. ده‌یگوت کاری دایکان زۆر دژوار و پرده‌رده‌سه‌رییه و کۆتایی نایه. وه‌ک ئەوه وایه‌ ئاو به‌ بیژنگ بکیشی. به‌راستی حه‌یفه‌ پیاو ژیا‌نی خۆی بو مندال بفه‌وتینی، به‌تایبه‌ت کاتی‌ک که‌ گه‌نجی و ده‌توانی چیژ له‌ ژیا‌ن وه‌رگری و به‌ دل‌ی خۆت راییویری. به‌بی له‌ روودامان ئەو قسانه‌ی ده‌کرد و گوئی له‌وه نه‌بوو سه‌عاتیک له‌مه‌وبه‌ر به‌ پیچه‌وانه‌ی ئەوه قسه‌ی ده‌کرد. زۆر که‌م

گرینگیی به مندا له کان دهدا و ئیتر وهک رابردوو به وردی نهیده خستنه ژیر چاوه دیری و خه میان بو بخوات، زور به خوئی راده گه یشت، ئەگەر چی ئەو کاره ی به نهینی دهکرد، خوئی له گول دهدا و خه ریکی که یف و رابواردنی خوئی بوو؛ ته نانهت خوئی به کاروباری هونه ریشه وه خه ریک دهکرد. دیسان هوگری ژه نینی پیانو بووبوو، له حالیکدا له میژبوو وازی لئ هیئا بوو، رووداوه که ش لیروه دهستی پیکرد.»

دیسان چاوی ماندووی بو لای په نجه ره که گیرا، به لام هه میسان خوئی ناچار کرد دریژه به قسه کانی بدات و ئەوه له رواله تیدا به ئاشکرا دیار بوو.

«به لئی، له و کاته دا بوو ئەو پیاوه سه ری هه لدا!»

توزی شله ژا و تووشی دوودلی بوو، هه میسان چه ند جار دهنه گه سه ی ره که ی له گه رووی دایه ده ری. دیتم هیئانی ناوی ئەو که سه و وه بیر هاتنه وه ی و باس کردنی زوری ئازار دهدا. به لام هه ولی دهدا و ده گوت ده به وه ی به سه ر ئەو به ره سه ته ی سه ر ریگا که یدا زال بیت. لیبراوانه دریژه ی به قسه کانی دا:

«به بروای من و به پیی هه لسه نگاندنی خوم ئەو پیاوه که سیکی خویری و هه رزه بوو. ئەو قسه یه ش له بهر ئەوه ناکه م که بووبوو به رقیبم و پیی نابوو ژیانمه وه، به لکوو له بهر ئەوه بوو ده مزانی به راستی که سیکی خویرییه. هه لبه ته خویرییه تی ئەو ته نیا پیشانده ری ئەوه بوو ژنه که ی من گرینگیی به ژیانی خوئی نه دهدا و خه می ئابرووی خوئی نه بوو. خویرییه تی ئەو پیاوه گرینگ نه بوو، ئەگه ر ئەویش نه بووایه که سیکی تر هه ر ده بوو پیی بنیته ژیانمانه وه و ئەوه مان هه ر له پیش بوو.» دیسان توزی بیده نگ بوو. هه ناسه یه کی

هه‌لکینشا و دریزه‌ی پیدایه‌وه: «ئه‌و کابرایه ژهنیار بوو. کورپه ده‌وله‌مهند و ژهنیاری که‌مان و ئه‌هلی که‌یف و نه‌هنگ و رابواردن. باوکی پیاویکی مالیک و خانه‌دان بوو، ملکه‌که‌ی له‌ته‌نیشته‌ ملکی باوکه‌م هه‌لکه‌وتبوو. دوا‌ی مایه‌پوچه‌ بوونی باوکی، کورپه‌کانی (سی‌ کوری هه‌بوو) هه‌ر کام روویان له‌ کاریک کرد و ژیانی خو‌یان به‌ریوه‌ ده‌برد. به‌لام ئه‌م ئا‌غازاده‌ چکۆله‌یان چونکه‌ نازدار بوو، ژنیکی دانیشتووی پاریس بوو به‌ دایکه‌خو‌ی و بردی بو‌ لای خو‌ی. له‌وئ ناردیانه‌ یانه‌ی هونه‌ری مؤسیقا، چونکه‌ تۆزه‌ زه‌وقیکی هه‌بوو، له‌وئ بوو به‌ ژهنیار و له‌ کونسیرته‌کان که‌مانی ده‌ژهنی. که‌سیکی...»

دیار بوو ده‌یه‌ه‌وئ سفه‌تیکی خراپی بداته‌ پال به‌لام ددانی به‌ خو‌یدا گرت. تۆزئ خو‌ی ئه‌مباره‌و بار کرد و ده‌ستی پیکرده‌وه: «... من ئاگام له‌ پیشینه‌ی پاریسی نه‌بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم ئه‌و سا‌له‌ له‌ پاریس گه‌رایه‌وه‌ و پئی بو‌ مالی ئیمه‌ کرایه‌وه‌.

چاوانی بادامی و گه‌ش، لیوی سوور و به‌ بزه‌ و سمیلی قه‌یتانی. قژی به‌ نو‌یت‌رین مۆده‌ داده‌هینا. رو‌خساری جوان بوو به‌لام ره‌سه‌ن و سه‌رنج‌راکیش نه‌بوو، له‌وانه‌ بوو که‌ ژنان ده‌لین خراپ نییه‌». قه‌لافه‌تی له‌ بار نه‌بوو به‌لام ناتهرزیش نه‌بوو. به‌لام سمت و که‌فه‌لی خروپه‌ر بوو وه‌ک ده‌لین «ه‌وتین تۆته‌کانیش» به‌و شیوه‌یه‌ن. وه‌ک ده‌لین ئه‌وانیش هۆگری مؤسیقان. خو‌ی له‌ بنه‌ماله‌کان نزیک ده‌کرده‌وه‌ و هه‌تا ئه‌و جیه‌ی له‌ توانایدا هه‌بوو خو‌ی خو‌مانه‌ نیشان ده‌دا. به‌لام وریا و چاو‌کراوه‌ بوو، کاتی‌ک له‌گه‌ل که‌مترین به‌ربه‌ره‌کانی به‌ره‌ورپوو ده‌بوو خیرا پاشه‌کشه‌ی ده‌کرد و خو‌ی هیدی و خاکه‌را نیشان ده‌دا. پۆستالی دوگمه‌داری له‌ پی ده‌کرد و به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت خو‌ی به‌ پاپۆشی پاریسی و بو‌ینباخی تۆخ و سه‌ره‌نج‌راکیش

ده‌پازانده‌وه، به‌رگ و بۆن و ئارایشته‌که‌شی له‌و جوړانه بوو که بیانیه‌کان له پاریس ده‌یکړن. ئەو به خوږاگه‌یشتن و جلو‌به‌رگه نوئ و نائاسایییه‌ی سه‌رنجی ژنانی ږاده‌کیشا و دل‌ی ده‌ږفاندن. شادی و نه‌شه‌که‌شی ږواله‌تی و ناسروشتی بوو. قسه‌کردنی زیاتر به ئاماژه بوو، ږسته‌کانی به ته‌واوی ده‌رنه‌ده‌بړی، وه‌ک ئەوه‌ی به‌رده‌نگه‌که‌ی بیزانیت و به ئاماژه‌ی لیوی وه‌بیری بیته‌وه و ږسته‌ناته‌واوه‌کان ساغ بکاته‌وه.

به‌ل‌ی، ئەو به مؤسیقا‌که‌ی بوو به به‌ل‌ای گیانی ئیمه. له دادگا ږووداوه‌که‌یان جوړیک باس کرد، هه‌مووان پینیان وابوو ئەو کوشتنه به هوی دل‌پیس‌ی و خانه‌گومانیه‌وه بووه. به‌لام له راستیدا وانه‌بوو. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم ئەوه نییه که به هیچ شیوه‌یک وانه‌بووبی «واش بوو، واش نه‌بوو. به پپی بریاری دادگا، ژنه‌که خیانه‌تی پیکرد بووم و منیش کوشتبووم، چونکه ویستبووم پاریزگاری له شه‌ره‌ف و نامووسی خوّم بکه‌م و ئەو په‌له‌پر شووره‌یییه له سه‌ر ږووکاری ژیانم بسږمه‌وه. (ئوه قسه‌یه‌ک بوو له دادگا ده‌یانکرد.) بهو شیوه‌یه فحیلان کردم. من له دادگا هه‌ولم ده‌دا مه‌سه‌له‌که ږوون بکه‌مه‌وه به‌لام ئەوان پینیان وابوو بهو هه‌ول و پیداکرییه‌ی خوّم ده‌مه‌هوی ئابږووی ژنه‌که‌م بکږمه‌وه.

پپوه‌ندیی ژنه‌که‌م له‌گه‌ل ئەو کابرا که‌مان ژنه‌هه‌ر چیه‌ک بوو به‌ل‌ای منه‌وه هیچ گرنگیه‌کی نه‌بوو، بۆ ژنه‌که‌شم شتیکی بی مانا بوو. گرینگ ئەوه‌یه وا بۆ ئیوه‌م ږوون کرده‌وه. یانی پیسی و دل‌ږه‌شی به‌راز ئاسایی من. سه‌رچاوه‌ی ئەم ږووداوه به‌هوی ئەو که‌لینیه‌ گه‌وره‌یه‌وه بوو که که‌وتبووه نیوان من و ژنه‌که‌مه‌وه، که بۆم باس کردی. ئەو ناسازگاری و کیشه و ږقه‌سامناک و دوو لایه‌نه‌یه‌ی

بووه هوی ئه وهی پیوه ندییه که مان به و شیوهیه له بهریه ک هه لوه شی. شه و کیشه کانمان له م دوا یانه دا زور قورس و ترسناک بووبوو، به لام سهیره که ی له وه دا بوو هه موو شه ره کان تیکه لبوونیکه لیورپیژ له هه وه سی حیوانی و ئاگر نیان به دواوه بوو.

ئه گهر ئه و پیاوه لیمان نه بووا یه ته ئیسی نیو برین که سیکی تر هه ر ده بوو. ئه گهر بیانوی دلپیسیش نه هاتایه ته گوړی شتیکی تر هه ر ده بوو بو کیشه و ناسازگاری. من دلنیام هه موو ئه و میردانه ی ژیانان وه ک ژیانانی ئه و کاتی من وایه، یان ده بی ده ست بکه ن به رابواردن و عهیش و نۆش و داوین پیسی، یان له ژنه که یان جیا ببه وه یان خویان بکووژن، یان ئه و کاره بکه ن وا من کردم. ئه گهر بابه تیکی جگه له وه ش هه لکه وی زور ده گمه نه. من به ر له وه ی کاره که م به و جیه بگات که گه یشته، چه ند جار هه تا لیواری هه لدیری خو کوژی چوومه پیشی و ژنه که شم چه ند جار هه ولی ئه وه ی دابوو.»

بيست

«به لي، هه تا ماوه يهك پيش ئه و رووداوه ئيمه له و بارودوخدا بووين.

ئيمه له حاله تيكي وهك ئاوردا ده ژباين و هيچ هوكاريك نه بوو ئه و بارودوخه بشيويني. له ناكاو باسيك ده هاته گوڤي، بو وينه باسي سه گه ل. من ده مگوت: "له پيشانگاي سه گه لدا فلان سه گ ميدالياي وهرگرتووه." ئه ويش ده يگوت: "نا، ميدالياي وهرنه گرتووه، ته نيا ئيمتيازي وهرگرتووه!" ده مه قالي ده ستى پي ده كرد و ئه و كيشه يه كيشه يه كي ترى لي ده كه وته وه. ده ستمان ده كرد به شه ره جنيو و يه كتر بوغزاندن: "باشه، ئه وه هه ر كاري ئه مڤوت نيه، هه ميشه هه ر وابوووه... تو خوت گوتت..." - "نا، من هيچ كات قسه ي ئاوام نه كردوووه..." - "كه وايه من درۆ ده كه م!..." ده تدي شه ريكي قورس و ترسناك خه ريكه ده ست پي ده كات و له و شه ره دا پياو ده يه وه يان خوي بكووژي يان به رانبه ره كه ي. ده زاني زوري نه ماوه بته قيته وه و ترست لي ده نيشي و ده ته وه ي دان به خوتدا بگري به لام گري قين و تووره يي له ناخدا بليسه ده ستيني. ئه ويش ده كه وي ته ئه و بارودوخه وه، يان رهنگه زور دژوار تريش، هه ر قسه يه ك ده كه ي به ئانقه ست به ناراستي ليك ده داته وه و ماناي خراپي لي هه لده كرپيني. هه ر وشه يه ك به سه ر زمانيدا دي ژاراي بوغز و رقي پيوه يه. له هه ستيا رترين باري خولق و خووي من تي ده گات و به تيري زماني راست ئه و شوينه ده پيكي، ئه وه ش جار له گه ل جار خراپتر و هه ست رووشينتر ده بي. ده گوڤينم: "ده مت داخه!" يان شتيكي له و چه شنه. ئه و

له ژووره که در ده په پړئ و هه لدئ بؤ دیوی منداله کان. من هه ول
 ددهم بیگرمه وه، قسه ی له گه ل بکه م و پی ی بسه لمیتم به هه له
 تیگه یشتووه. دهستی ده گرم و نه واده نوینی ژانی پیگه یشتووه و پر
 به ژووره که ده قیژینئ: "منداله کان باوکتان لیم دده!" من دهنه پینم: "بؤ
 درؤ ده که ی؟" نه و توندتر ده قیژینئ: "بؤ نه وه یه که مجاره؟" یان شتیکی
 له و چه شنه. منداله کان هه لدین بؤ لای دایکیان و خوی پیوه
 هه لده واسن، نه و هه ول دده هیوریان بکاته وه. ده لیم: "ده ورم بؤ
 مه گیره!" نه و وه لام ده داته وه: "بؤ تو هه موو کاریک شانؤ و
 ده ورگتپرانه. تو خوینی پیاو ده پړیژی و پاشان ده لینی ده ورده گیری.
 نیستا ئیتر بؤم ده رکه و تووه، تو ته نیا ده ته وی من بمرم!" ده گورپینم:
 "سه د بریا مردبایه ی و له ده ستت ئاسوده بووایه م!" له بیرمه دوا ی
 ده ربړینی نه و قسه یه چه ترسیک گیانی داگرتم. قهت بیرم نه ده کرده وه
 وشه ی ئاوا رهش و قیناوی به سه ر زمانمدا بیته. له وه ی که نه و
 قسه یه به دهممدا هاتبوو له گه ل نه وه ی ترسم لینیشتبوو، تووشی
 سه رسامیش بوو بووم. به گوره گور نه و قسانه ده که م و هه لدیم بؤ
 ژووری کاره که م و جگه ری که داده گیریتم. گویم له ترپه ی پیته تی،
 ده چی بؤ دیوی جلان و خوی ئاماده ده کات به گالیسکه بروت بؤ
 ده ره وه. لئی ده پرسم بؤ کوئ ده چی؟ به لام نه و وه لامم ناداته وه. له
 دلئ خوئما ده لیم: "قیروسیا! بؤ کوئ ده چی با بچی!" ده گه ریتمه وه بؤ
 ژووری کاره که م و له سه ر قه نه فه که داده نیشم و جگه ره ده کیشم. بؤ
 تو له سه ندنه وه هه زاران پلان له می شکمدا داده ریتم. بیر ده که مه وه
 چبکه م بؤ نه وه ی نه جاتم بی له دهستی، یان ریگایه ک بدوزمه وه بؤ
 چاکسازی و چاره سازی ئاکار و هه لسوکه وتی. ئاو به ئاوردا بکه م.
 بیر له هه موو نه و شتانه ده که مه وه و له په ستا جگه ره ده کیشم.

دەمەھەوئى لە دەستى ڤابكەم و لە شوڤننېك خۆم بشارمەو. بچم بۆ ئەمريكا. بە جىيەك گەيشتوبوم ھەموو فيكر و خەيالم ڤزگار بوون لە دەستى ئەوبوو، ئەو ڤزگار بوونەش زۆر بەلامەو ھە شيرين بوو. زۆر خۆش بوو لە داوى ئەو ڤزگار بم و لەگەل ژنېكى تر زەماوئەند بكەم، ژنېكى شوخوشەنگ و نەرمونيان. لە دلې خۆمدا دەمگوت ھەر چۆنېك بئى خۆم لە دەستى ڤزگار دەكەم. ڤزگار بوونيشم لە دەستى يان بە مردنى مەيسەر دەبوو يان تەلاق دانى، بىرم دەكردەو ھەر چۆن ئەو خەونەم بىنمە دى. دەمزانى زۆر پەرۆش و ئالۆزم و ناتوانم بە باشى بىر بكەمەو، بۆ ئەوھى خۆم لە خەم و خەفەتەكانم بدزمەو، جگەرەم دەكيشا.

ژيان لە مالىدا بەردەوام بوو. پەرستار دەھات و دەپىرسى: "خانم لە كوئىھ؟ كەنگى دىتەو ھە بۆ مالى؟ پىشخزمەت دەپىرسى چاڤى بىنى؟ دەچم بۆ ژوورى نان خواردن. مندالەكان و بەتايبەت لىزاي كچم. كە ئىتر ھەموو شتېك تىدەگات و گەورە بوو، چاوى توورە و پىر لە پىرسىارم تىدەبىرئى. بئى ئەوھى پىكەو ھە قسە بکەين چاڤى دەخۆينەو. ژنەكەم ھىشتا نەھاتۆتەو. شەو ھە ھىشتا نەھاتۆتەو. دوو ھەستى جىاواز ئاراقارايان لىھەلگرتوم. يەكيان داخى ژنەكەم، بەو ئاكارە دزىو و نالەبارانەى خۆى تەنگى پىھەلچنىوم و مندالەكانىش ئازار دەدا، بۆيە ھىوادارم بگەرپتەو ھە ئەو ترسە لە دلماڤ بىرەوئىنى كە پىمان وایە ناگەرپتەو ھە يان بەلایەك بە سەر خۆى دىنى. دەمەھەوئى بچم بە دوایدا، بەلام كوئى بۆ بگەرپم؟ لە كوئى بىدۆزمەو؟ بچم بۆ مالى خوشكى؟ بەلام لە ڤووم ھەلنايە بچم بۆ ئەوئى و سۆراغى بگرم. بە قەرەقەمەر! چكارم پىئى داو. ئەو كە دەيھەوئى من ئازار بدات لىيگەرپى خۆشى دەرد بىئىنى. بەلام ئەو ھەر ئەوھى دەوئى. ئەگەر

گوی پیښه دم و لای بو شل بکه م له وهش زیاتر شوی لئ
 هه لده کیشی. به لام نه گهر له مالی خوشکی نه بی و بیهه وی به لایهک به
 سه ر خو ی بیئی؟ نه گهر ئیستا خو ی به کونیکه وه نابیت چی؟...
 سه عات له دوازه لای داوه. سه عات یه کی دوا ی نیوه شه وه. ده چم بو
 ژووری خه وه که م. چوونه نه و ژووره و له نیو پیخه فه که دا چاوه پروان
 مانه وه کاریکی گه وجانه یه. به لام ناتوانم له ژووری کاره که شم له
 سه ر قه نه فه وهر که وم. دهمهه وی خو م به شتیکه وه سه ر قال بکه م.
 نامه یه ک بنووسم، کتیبیک بخوینمه وه. به لام تا قه تی هیچیانم نییه. به
 ته نیا له ژووری کاره که م داده نیشم، له گه ل نه وه ی گری ئازاریکی
 تا قه تیر له ناخه وه هه لمده چوقیتی، چاوی چاوه پروانم له دهرگا که بریوه
 و گویم بو ته قه ی دهرگا و تریه ی پی شل کردووه. سه عات سی و
 چواریش تیده په ری و نه و هیشتا نه ها تو ته وه. به ری به یانی خه وم
 لیده که وی. دوا ی ماوه یه ک له خه و راده چه نم. هیشتا نه ها تو ته وه.
 له مالیدا هه موو شتیک به شیوه ی ئاسایی تیده په ری. به لام
 هه مووان خه مبار و مات و دل دوان و چاوی پر له لومه و پرسیاریان
 له من بریوه و به تاوانبارم ده زانن. شه ریکی قورس له دلما
 هه لگیرساوه، خه م و رق له سه ر دل م خه ریکی شه ر و ململانین: رقی
 نه وه ی ژنه که م به ئانقه ست ئازارم ده دات و خه می نه وه ی نه کا
 به لایهک به سه ر خو ی بیئی.

نزیک سه عات یازده خوشکی له لایه ن نه وه وه ده بیته نیو بیژیوان و
 دیت بو لام، دیسان نه و به زمه ی جارن ده ست پیده کاته وه. ده لی:
 "حالی زور خراپه. نه وه ژیان و گوزهران نییه نه وی تیدایه." ده لیم:
 "هیچ خه به ریکت لی نییه؟" ده ست ده که م به گل یی و بناشت و ده لیم

ئىتر ئەو بارودۇخەم بۇ تامل ناكرى. لە دەستی سكاللا دەكەم و دەلیم
لە گول كالترم پىنەگوتووه و نازانم بۇ چى زیز بووه.
خوشكى دەلى: "بەلام ناكرى بەو شىوہەلسوكەوت بكەن و ژيان
لە خۇتان بكەنە دۆزەخ."

من دەلیم: "ئەوہ كارىكە خۆى كردوویەتى و من هیچ خەتایەكم
نییە. من كەسێك نیم بوئاشت بوونەوہ پىشدهستی بكەم. ئەگەر
دەپههوى لیم جیا بیتەوہ من قسەم نییە و لە خودام دەوى لەو دەرە
سەرییە پزگارم بیت!" ژن خوشكم حەز ناكات باسى تەلاق و جیا
بوونەوہ بكەم.

بە دلساردى دەگەریتەوہ من بە شیوہیەكى راشكاوانە و
بەپروہەلمدراوییەوہ پیم گوتبوو بۇ ئاشت بوونەوہ من ھەنگاوی
یەكەم ھەلناھیتنمەوہ. بەلام كاتیک ئەو دەرۆات و من لە ژووری
میواندارى دیمە دەرى و چاوم بە مندالەكانم دەكەوى، ھەست دەكەم
دلتەنگ و شیواون و ترسیكى تال لە چاویاندا دەخوینمەوہ، ھەر بۆیە
لە قسەكەى خۆم پاشگەز دەبمەوہ و ئامادەم ھەنگاوی یەكەم
ھەلینمەوہ. دەمویست بە دل ئەو كارە بكەم و بۇ ئاشت بوونەوہ
پىشدهستی بكەم، بەلام نەمدەزانى چۆن؟! نەمدەتوانى قسەى خۆم
بخۆمەوہ و پەشیمانى دەربرم. دیسان دەست دەكەم بە گەران بە نیو
ژوورەكەدا و جگەرە بە جگەرە دادەگیرسیتیم. لە سەر فراوین قۇدكا
دەخۆمەوہ و تووشى حال و بارودۇخىك دەبم خۆشم نازانم چى
دەكەم و ئىتر دەردى بى دەرمان و سوکوچرووكى و بى ئابرووی
خۆم نابینم.

نزیك سەعات سى دوا نیوہرۆ ژنەكەم دەگەریتەوہ. كاتیک چاوی
پیم دەكەوى هیچ نالى. وا ھەست دەكەم لە كەرى شەیتان دابەزیوہ.

به سهریدا دیم و دهمههوی تیی بگهییئم که لومه و سه رکونه کردنه کانی ئەو منی ئاوا ئالەتی و ئیمان هەرده کردوو. ئەو هەروا به گرژی و دلرەنجاوییهوه و به له بزیککی بنه وه شییهوه دهلی نه هاتۆتهوه پاکانه بۆ خۆی بکات و به دواى ئاشت بوونه وهه بیت، یان بیههوی کاریک راسته و پاسته بکات. ته نیا بۆ ئەوه هاتۆتهوه منداله کان له گهل خۆی بیات، چونکه ژبانی هاوبهشی ئیتر مه حاله و به تهواوی ددانمان لیک سپی بۆتهوه. ده لیم من سووچم نییه و ئەو تووردهی کردووم و وای کردوو رهقم ههستی و له دین ده رچم. ئەو به له بزیککی سارد و جیددی و به نه رمی چاویکم لینه کات و دهلی: "ئیترا له سه ری مه پۆ، په شیمان ده بییه وه!"

من ده لیم ئیتر تاقه تی ئەو شانۆ و ده ورگی پان و خو فریودانه م نییه. ئەو ده قیزینی و شتیکی ده لی لینی تیناگه م. هه لدی بۆ ژووره که ی خووی و پشت به سستی ده رگا که ده خات. پال به ده رگا که وه ده نیم و داوای لینه که م بیکاته وه به لام نه ده رگا که ده کاته وه نه هه یچ ده لی. منیش رهقم هه لده ستی و ده چم بۆ ژووره که ی خۆم. نیو سه عات دواتر لیزا به گریان دئ بۆلام.

لیی ده پرسم: "چی بووه کچم؟ چی رووی داوه؟"

ده لی: "دایکم ده رگای ژووره که ی داخستوو وه وه لام ناداته وه." چووین بۆ بهر ده رگای ژووره که ی. به توندی پالم به ده رگا که وه نا... پشت به سستی ده رگا که باش نه چوو بووه جی و هه ر دوو تای ده رگا که کرایه وه. چوو بۆ لای ته خته که ی. ته نووره له به ردا و چه که مه له پیدا بی هۆش له سه ر چرپا که تخیل بوو بوو. شووشه یه کی مۆرفین له سه ر میزه چکۆله که بوو، چۆره ی لیپرابوو. هینامانه وه هۆش خۆی، دواى هیندی گریان و فرمیسک هه لوه راندن ئاشت بووینه وه. به لام چ

ناشتییهک! دلّمان لیورپژ بوو له و کۆنه رقهی جاران و توورپهیی ئەم
شهر و تۆرانهی دواییشی پیی زیاد بووبوو. هیچمان خه تاکه مان
نه دهگرته ئەستۆ و ههه کاممان ئەوی دیکه مان به تاوانبار دهزانی.
به لام دهبوو به شیوهیهک گری ئەو کیشیه دامرکینین. ژیان وهک
پیشوو دریزهیی پیدرا. به لام له م جووره شهر و کیشیه و خراپتریش
به دهوام له نیوانماندا هه لدهگیرسا. لانیکه م هه وتووی جاریک ئەو
به زمه مان ساز دهکرد. جاریک ته نانهت په ساپۆرتم وهرگرت برۆم بۆ
دهروهی ولات. کیشیه که مان دوو رۆژی ره به قی خایاندبوو، به لام
دیمان دهستمان کردهوه به قسه کردن و ئەگه ر چی گری
کیشیه که مان به ته وای نه کوژابوو، به لام بۆره ناشت بوونه وهیهک
هاته گۆری و من وازم له سه فه ره که م هینا.

بیست و یەك

«بەلێ، کاتیک ئەو پیاوێ پەیدا بوو، پێوەندی نیوان من و ژنەکەم ئاواي لیهات. ناوی ترو خاچفسکی^۴ بوو. لەگەڵ هاتنی بۆ مۆسکو هات بۆ مالی ئیمە. بەیانی بوو. من دەرگام لیکردە و خولکم کرد بۆ ژووری. ماوێهێک پیکەوێ هاورێ بووین و زۆر زۆریش خۆمانە پیکەوێ هەلسوکەوتمان دەکرد. بە جۆریک کە بە یەکترمان دەگوت "تۆ". ئەو سەرەتا دوو دل بوو لە نیوان "تۆ" و "ئێو" دا کامیان بلێ، بەلام لە کوتاییدا "تۆ"ی هەلبژارد، بەلام من راشکاوێهێ شیوێ خۆمانە و ئاسایاییم گرتە بەر و ئەو لەرێوێ خۆی هاورێنگ نیشان دا و پێرەویی لە من کرد. هەر لە سەرەتاوێ نەکەوتە بەر دل، چونکە بۆم دەرکەوت پیاویکی تۆلاز و داوین پیسە و تەنانەت بەر لەوێ چاوی بە ژنەکەم بکەوێ ئێرەیی و دلپێسی ناخی داگرتم. بەلام بە سەرھاتیکی سەیر بوو. وزەهێکی نەخس و پرنهینی وای لیکردم لە خۆمی نەتارینم و لە مالهێکەم وەدەری نەنیم، بەلکوو بە پێچەوانە لە خۆمی نزیک بکەمەوێ. چ شتیکی لەوێ ئاسانتر بوو پووی خۆشی نەدەمێ و بە شیوێهێکی ساردوسر هەلسوکەوتی لەگەڵ بکەم و نەهێلم چاوی بە ژنەکەم بکەوێ. بەلام نا، دەتگوت بە ئانقەست دەمەوێ بیکەمە هاورێی خۆم و باسی مۆسیقا و هونەر و ژەنیارییەکە ی ئەوم هینایە گۆرێ، گوتم بیستووێ کاری مۆسیقا و ژەنیی کەمانی وەلاناوێ و وازی لیهیناوێ. ئەو گوتی بە پێچەوانە زیاتر

له جاران هۆگری مۆسیقا و ژهنینی کهمانه و وهبیری هینامه وه له رابردوودا منیش ژهنیار بووم. گوتم ئەو پوژانە بەسەرچوون بەلام ژنه کهم به پینچهوانه ی من زۆر به باشی پیاووی دهژهنی.

سهیر ئەوه بوو پینوهندی من و ئەو له یه کهم پوژی ئاشنایه تیمانه وه به شیوه یه که بوو که دوا ی ئەو پوودا وه نه گبه تییه ش له وانه بوو ههر به و جۆره بی. پینوهندی به کهمان له گهل ئەو کیشه یه کی ئاشکرا بوو. له هه موو وته و وشه یه کی خۆم و ئەو ورد ده بوومه وه و گرینگیم پیده دا. ته می به لایه کی ترسناک له لایهن ئەو کابرایه وه له دلَم نیشتبوو، له گهل ئەوه شدا وزه یه که ناچار ی ده کردم له گهل ی به نه رمونیانی بجوولیمه وه.

ئەوم به ژنه کهم ناساند. له پینوه ده مه ته قن سه بارهت به مۆسیقا دهستی پیکرد. ئەو ئاماده یی خوی ده ربپی و گوته هاوکاری ژنه کهم ده کات. هاوسه ره کهم، له م دوا ییانه دا هه میشه خوی له گول دها و جوانی و رازاوه یی که ی زۆر دلرفین و سه رنجراکش بوو. دیار بوو ههر له یه کهم دیداره دا ئەو پیاوه ی که وتۆته به ردل. جگه له وهش خۆشحال بوو که سیکی دۆزیوه ته وه به کهمان هاوکاری ده کات و به دووقولی هه وایه که ده ژهنن. پیشتریش هزی ده کرد که سیک به کهمان هاوکاری بکات، ههر بۆیه کهمان ژهنیکی له شانوی شار ده هینا و ئەم پیاووی ده ژهنی و ئەویش به کهمان، هه وایه کی دووقولی یان لیده دا. له خۆشیی ئەو کابرایه گه شابۆوه و سوور هه لگه رابوو. به لام کاتیک چاوی به من کهوت له پینوه بۆی ده رکهوت چ هه ستیکم هه یه، بۆیه رهنگی تیکچوو، ئیتر رهنگ گورینی دوو لایه نه ی نیوان من و میوانه که دهستی پیکرد. من بزهی شیرینم له سه ر لیو بوو و وام ده نواند شاد و دلخۆشم، میوانه که ش چاوی له

ژنه کهم ده کرد و پرواینه کهی وهک پرواینی هه موو میبازه تۆلاز و داوین ته په کان بۆ ژنی جوان، ناپاک و پیس بوو به لام وای دهنواند ته نیا بیرری له لای باس و ئاخافتنه که یانه، به لام ئه وهی ئه و بیرری له ئه ده کرده وه باسوخواسه که یان بوو. ژنه کهم هه ولای دها خۆی ئاسایی و بی موبالات بنوینی، سه ره رای ئه وهی له بزهی رواله تیی من و ژيله مۆی شاراهوی ئیره ییم له ژیریدا ئاگادار بوو، که چی پرواینی ناپاک و هه وه ساویی ئه و کابرا تۆلازه گهرمی داهینابوو. ههر له سه ره تاوه بۆم ده کهوت چاوی ژنه کهم ترووسکه یه کی نانا سایی پیوه دیاره و ویده چوو غیره تی راپه پیوی من له نیوان ئه وندا وزه یه کی له چه شنی کاره بای دامه زرانده بی، ئه وهش وهک ئاویتته بوونی حاله تی روخسار و پرواین و زهرده خه نه خۆی دهنواند. کاتی که ژنه کهم سوور هه لده گه را، کابراش رهنگی ده گۆرا؛ ژنه کهم زهرده له لیوی دهنیشت ئه ویش ده گرژیی وه. باسی شاری پاریس و موسیقاییان ده کرد و هه موو قسه و باسه که یان تووریکی ته ره نه ده ژیا. له کوتاییدا میوانه که هه ستا بروات، دم به پیکه نین راوه ستابوو و کلاوه که ی به ته نیشت رانییه وه گرتبوو، هه لیده سووران و ده یروانی، ده تگوت چاوه پروانه بزانی ئیمه چی ده که یین. من ئه و ساته م باش له بیره، چونکه له و کاته دا ده متوانی بانگه یشتنی نه که م و ئه گه ر بانگه یشتنم نه کردایه ئه و رووداوه نه ده قه وما. به لام من چاویکم له ئه و و پاشان له ژنه که م کرد و له دلای خۆمدا به ژنه که م گوت: "تۆ ئه گه ر پیت وایه غیره ت و ئیره یی گری له ناخم به رداوه، به هه له چووی؟" له خه یالی خۆمدا به کابراشم ده گوت: "تۆ پیت وایه لیت ده ترسم؟" پروم تیکرد و گوتم شه ویک که مانه که ت بینه و له گه ل ژنه که م به پیاو هه وایه کی دووقولی لیده ن. ژنه که م به سه رسوورمانه وه چاویکی لیکردم و سووره له گه را.

وهك ئه‌وه‌ی ترسی لئ نیشته‌یی، دهستی كرد به عوزرمایی خواستن كه ناتوانی به باشی پیانۆ بژهنی. ئه‌و قسه‌یه‌ی زیاتری هان دام و به پیدانگرییه‌وه داوا له كاپرا كرد شه‌ویکی تر بیته‌وه. ئه‌و هه‌سته سه‌یروسه‌مه‌ره‌یه‌ی خۆم هه‌ر له بیره، كاتیك چاوم له پشته‌سه‌ری میوانه‌كه‌م ده‌كرد و دژوازی نیوان پشته‌ملی سپی و قژه ره‌شه‌كه‌م ده‌دی كه به دوو لادا شانیه‌ی كردبوو، له به‌ر ده‌تگوت مریشه‌كه به له‌ره‌له‌ریکی قۆره‌ده‌ماخانه‌وه له ده‌رگای ژووره‌كه ده‌چیته‌ ده‌ری؛ به‌راستی ناتوانم حاشای لیبكه‌م چه‌نده‌م رق لیبوو و دیتنی ئه‌و قه‌لافه‌ت و ئه‌داوئه‌تواره ساخته‌یه‌ی ئازاری ده‌دام. له دلی خۆمدا ده‌مگوت: "ده‌توانم کاریك بكه‌م ئیتر چاوم پیی نه‌كه‌ویته‌وه." به‌لام ئه‌وه نیشانده‌ری ئه‌وه بوو دانی پیدابنیم لئی ده‌ترسم. نا، من لئی نه‌ده‌ترسام. له دلی خۆمدا ده‌مگوت: "ئه‌و ددان پیدانانه به‌راستی شووره‌یی و پر سووكایه‌تییه بۆم." هه‌ر له‌وی، له دیوی جلان، چونكه ده‌مزانی ژنه‌كه‌م ده‌نگم ده‌بیستی، به پیدانگرییه‌وه داوام لیکرد هه‌ر ئه‌و شه‌وه بیته‌وه و كه‌مانه‌كه‌شی له‌گه‌ل خۆی به‌ییتی. ئه‌ویش به‌لینی دا بیته و پاشان خودا‌حافیزی كرد.

«ئه‌و شه‌وه به كه‌مانه‌كه‌یه‌وه هات له‌گه‌ل ژنه‌كه‌م ده‌ستیان كرد به ژهنینی دووقۆلی. به‌لام هه‌تا ماوه‌یه‌ك نه‌یان‌توانی له‌گه‌ل یه‌ك هه‌ماهه‌نگ بن. ئه‌و ئۆتانه‌ی پیوستیان بوو له به‌ر ده‌ستدا نه‌بوو، ئه‌وه‌ی هه‌شبوو ژنه‌كه‌م نه‌یده‌توانی به‌بی پرۆقه‌ی پيشووتر به باشی بیژهنی. من زۆرم چه‌ز له مۆسیقا بوو، كاتیك هه‌وایه‌کیان به باشی ده‌ژهنی زۆرم چیژ لئ‌وه‌رده‌گرت و سیپه‌کی ئۆتم بۆ میوانه‌كه‌م ئاماده ده‌كرد و ده‌فته‌ری ئۆته‌كه‌م بۆ هه‌لده‌دایه‌وه. چه‌ند هه‌وايان لیدا، چه‌ند گۆرانی و به‌سته و سۆناتایه‌کی كورتی مۆسارت. میوانه‌كه‌ زۆر

مامۆستایانه دهیژهنی. په نجهی نهرم و به توانای هونهری لیدهباری و پر بوو ناسکی و په سه نایه تی، زوریش له گه ل خووخدهی دژوان بوو. ژهنیندا هیچ کیشه یه کی نه بوو. هر که دهستی کرد به ژهنین حاله تی پوخساری گۆردرا، پوخساریکی جیددی و دلگرو مامۆستایانه.

هه لبه ت زور له ژنه که م شاره زاتر بوو. یارمه تیی ئه وی ددها و له گه ل ئه وه شدا زور به ئه دهبانه تاریفی ده کرد. هه ل سوکه وتی زور باش بوو. ژنه که ی من ده تگوت جگه له ژهنینه که ی بیر له هیچ شتیکی تر ناکاته وه و په فتاری زور ساده و سروشتی بوو. به لام من، ئه گه ر چی وام دهنواند هوگری ئاهه نگ و ژهنینه که یانم، به لام هه تا به یانی چزووی ئیره یی و دلپسی دلی ئاژن ئاژن کردم و چاوم لیک نه نا.

هر له سه ره تا وه کاتیکی چاوی ژنه که م له گه ل چاوی ئه و تیک به زین، دیتم ده عباکه ی ناخی دلیان بی ئه وه ی گوئی به بارودوخی کو مه لایه تیی ئه وان و داب و نه ریتی ریزدارانه ی خانه دانه کان بدات پرسیی: "ده کری؟" خو شی وه لامی دایه وه: "به لئ، بو ناکری!" باش تیده گه یشتم ئه و پیا وه قهت چا وه پروانی ئه وه نه بوو ژنه که م، که خاتو نیکی مؤسکو یی بوو، هه تا ئه و راده یه جوان و دلره فین بی، هر بو یه له خو شیانا پیی وه عه رز نه ده که وت. چونکه دلنیا بوو ژنه که ی من به با وه شی ئاواله وه پیشوازیی لیده کات و بو هیچ شتیکی دلی ناشکینی. ته نیا گرفت و کیشه ی ئه وان ئه وه بوو که چبکه ن هه تا ئه و میرده نه فره تیبیه له سه ر ریگای خو یان لابه ن و به ئازادی ئاویته ی یه ک بن. ئه گه ر خو م پیاویکی پاک بووا یه م قهت له وه هه ل سوکه وته یان تینه ده گه یشتم، به لام بهر له زه ما وه ند کردن وه ک

زۆر بەی پیاوان بەو چاوه له ژيانم دەپوانی و هەر بۆیه به وردی
 بیر و خەیاڵیم دەخویندە و دەمزانی چی له میشکی دایە. تەنیا ئەو
 داخە ناخی دەکۆلیم کە بە ئاشکرا دەمدی ژنەکەم ریزەیه ک
 خۆشەویستی و سۆزی بۆ من نییە و تەنانهت رقیشی لیمە، جاروبار
 نەبێ بە نزیکێ کردنیکی هەوەساوی کە بە لایەو ئەساییی بوو، تۆزێ
 گری پق و توورەبییە کە ی دادەمرکا. بە لام ئەو پیاو، بە روخسار و
 روالەتی سەرنجراکیش و رازاوێیە و بە هۆی دیوناس نەبوونییەو،
 لە هەمووشی گرنیگتر بە هۆی پەنجەرەنگینی و شارەزایی زۆری لە
 بواری ژەنینی کەماندا هەروەها بە هۆی پۆحسووکی و هاوکاری
 کردنی بۆ ژەنینی مۆسیقای دووقولی کە مۆسیقا و بە تابیەت کەمان
 قووتی پۆحە و دل دەلاوینییەو، بە جاری ژنەکەمی شەیدای خۆی
 کردبوو و دەمزانی خستووێتە داوی خۆیەو. دەمزانی وەک میو لە
 دەستی دەگری و بە هەر بارێک دلی بخوازی دەریدینی و دەیکاتە
 وەویکە و یاریی دەستی خۆی، منیش ئەو دیمەنەم بە چاوی خۆم
 دەدی و نەمدەتوانی دەست لە سەر دەست دانیم و خۆم بخۆمەو.
 سەرەپای ئەو داخ و ئازارە ی دەمکیشا، وزەیه کی ناوکی بە دژی
 ویست و ئیرادە ی خۆم هانی دەدام نەک زۆر بە ریزەو
 هەلسوکهوتی لە گەل بکەم، بە لکوو لە گەلی زۆر میهرەبان و
 نەرمونیانیش بێ. من نازانم ئەو کارەم لە بەر ژنەکەم دەکرد یان لە
 بەر خۆی، یان دەمویت بیسەلمینم کە لێی ناترسم، یان بۆ ئەو ی
 بوو خۆم فریو بدەم. هەر ئەو ئەند دەزانم لە سەرەتاو نەمدەتوانی
 بە شێوێه کی ئەساییی و سروشتی هەلسوکهوتی لە گەل بکەم. بۆ
 ئەو ی غیرەتم بە سەرمدا زال نەبیت و هانم نەدا بۆ کوشتنی، بە
 ناچاری ریزم بۆ دادەنا و بە میهرەبانییەو لە گەلی دەجوولامەو.

کاتی شیوخواردن شه‌رابی گرانباييم دهرخوارد دها و تاریفی هونه‌ر و ده‌ست و په‌نجه ره‌نگینییه‌که‌یم ده‌کرد. کاتی ئاخافتن به رووخۆشی له‌گه‌لی ده‌دوام و به زه‌رده‌خه‌نه‌وه گویم بۆ شل ده‌کرد. بۆ یه‌کشه‌ممه‌ی داهاتوو بانگه‌یشتنم کرد و داوام لی‌کرد بۆ شیو بیت و له‌گه‌ل ژنه‌که‌م به دووقۆلی ئاهه‌نگیکی خو‌ش بگێرن. گوتم چه‌ند که‌س له‌ خزم و دۆستانیشم بانگه‌یشتن کردوه بۆ ئه‌وه‌ی گوئ بۆ هونه‌رکه‌ی بگرن. دیداری ئه‌و رۆژه به‌و شیوه‌یه کۆتایی پنهات.»

پۆزدنیشۆف دیار بوو زۆر شله‌ژاوه. خو‌ی ئه‌مباره‌وبار کرد و ده‌نگه تایبه‌ته‌که‌ی له‌ گه‌رووی دایه‌ ده‌ری. دیار بوو هه‌ول ده‌دات ددان به‌ خویدا بگري. دوا‌ی تاویک دیسان ده‌ستی پیکرده‌وه:

«چیرۆکیکی سه‌یر بوو! دیتنی ئه‌و کابرایه شوینیکی سه‌یری له‌ سه‌ر دانا‌بووم. یه‌ک «دوو رۆژ دواتر له‌ پیشانگا‌که‌وه هاتمه‌وه بۆ مالئ. هه‌ر پیم نایه‌ دیوی جلان هه‌ستیکی تال خو‌ی له‌ ناخ و دل‌م وه‌ره‌یتنا. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ردیک له‌ سه‌ر دل‌م دابنن. به‌لام نه‌متوانی له‌ هو‌کاری ئه‌و هه‌سته تاله‌ تییگه‌م. ئه‌ویش داخیک بوو کاتی تیپه‌رین به‌ ژووری جلاندا خو‌ی ئاوقای دل‌م کرد و ئه‌وی وه‌بیر هی‌نامه‌وه، کاتی‌ک گه‌یشتمه‌ ژووری کاره‌که‌م بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌و شته‌ چیه‌. گه‌رامه‌وه بۆ دیوی جلان بۆ ئه‌وه‌ی دل‌نیا‌بم باشی بۆ چووم یان نا! به‌لئ، به‌هه‌له‌ نه‌چووبووم. پالتوی ئه‌و بوو. پالتویه‌کی زۆر جوان و مۆده‌ی رۆژ. (هه‌ر شتی‌ک پیوه‌ندی به‌ ئه‌وه‌وه بووایه‌ بی ئه‌وه‌ی خو‌م تیگه‌م شوینی له‌ سه‌ر هه‌ست و رۆحم داده‌نا.) پرسیارم کرد و بۆم ده‌رکه‌وت به‌لئ خو‌یه‌تی و له‌ ژوورییه‌. له‌ ده‌رگای ژووری میواندارییه‌وه نه‌چوومه ژووری و به‌ ده‌رگای ژووری کاری منداله‌کاندا چووم بۆ هو‌لی سه‌ما. لیزای کچم دانیشتبوو کتیبی

دهخویندهوه و دایه نه که شی منداله چکوله که مانی له باوه شدا بوو و له پشت میزه که دانیش تبوو، سه ره قوتوویه کی وهک فریره هه لده سووراند. درگای هولی سه ما داخرا بوو و دهنگی یه که هابی ئارپژی^{۱۰} دهات، له گه لئه ویشدا دهنگی له سه ره خوئی کابرا و نار هزایه تی و خو به دهسته وه نه دانی ژنه که م. پیم وابوو ژنه که م دهلی: "نا، وامه که!" چهند وشه ی دیکه ش که لیی حالی نه ده بووم. وهک ئه وه وابوو که سیک دهست به ده می یه کیکه وه بگری و نه هیلی دهنگی هه لبرئ. په ککوو، چ فیکر و خه یالیک خوئی له ههست و ناخم پیچا و گری له دل م بهردا! گویم شل کرد به لام نه متوانی له قسه کانیا تیبگه م. دیار بوو دهنگی ئارپژی بو ئه وه یه هیچ که س گوئی له دهنگیان و شه ققه ی ماچومو وچیان نه بی. خودایه گیان، نازانی چو ن گری رق و ئیره یی له ناخم بهر بوو! کاتیک بیر له و درنده یه ده که مه وه که ئه و کاته له دلما نه عره ته ی ده کیشا و خوئی به دیواری سینگدا ددها، ترس سه رتا پام داده گری. له ناکاو دل م ریگ گوشرا. بو تاویک له لیدان کهوت و پاشان وهک کوتک خوئی کیشا به دیواری سینگدا. ههستی سه ره کیی من، وهک هه میشه کاتی رقم هه لدهستا به زه ییم به خو مدهات. له دلی خو مدهمگوت: "ده بیته هوئی ئابروو چوونم له لای دایه ن و منداله کان. رهنگه روخساریکی زور دزیو و ترسناکم هه بی." چونکه ته نانهت لیزای کچم به سه رسوورمانه وه چاوی لیده کردم. به خو مدهمگوت: "باشه ئیستا چیکه م؟ بچمه ژووری؟ ناتوانم! ئه گهر بچمه ژووری خودا

۱۰- هه وایه که کومه لیک نوته به جی ئه وه ی پیکه وه بژهنرین، تاک تاک و یهک له دوای یهک دین و دهبنه میلو دی.

دهزانی چی دهکه م! "به لām نه مده توانی له ویش برۆم. دایه ن جوریکم تیرامابوو ده تگوت له دهر د و ئازاری ناخم تیدهگا. به لām چۆن نه مده توانی بچمه ژووری! به پرتاو دهرگا که م کرده وه. کابرا له پشت پیانوکه دانیشنبوو و به قامکه باریک و سپییه کانی ئاریژی ده ژهنی. ژنه که م له ته نیشته پیانوکه راوه ستابوو، دانه وییوو و چاوی له دهفته ری نوته که ده کرد. سه ره تا ئه و چاوی پیم که وت، پیم وابی شه قه ی دهرگا که و ته په ی پیمی بیست و سه ری هه لبری. به دیتنم زهنده قی چوو به لām وای نیشان دا نه ترساوه یان به راستی نه ترسابوو، ههر چۆنیک بی نه داچله کی و نه له جیی خۆی جووله ی کرد. ته نیا سوور هه لگه را، ئه ویش نه که دهسته و به جی.

به له بزیک کی که تایبه تی ئه و کاتانه نه بوو وا پیکه وه بووین، گوتی: "چ کاریک کی باشت کرد هاتییه وه! ئیمه نه مانده توانی بریار بدهین که بۆ یه کشه ممه چ ئاوازیک هه لبریین." ههر به و له بزهی که خۆی و ئه وی به «ئیمه» ناو برد ئه وهنده ی تر ئازاری دام و گری له ناخم به ردا. من بی ئه وه ی هیچ بلیم رووم له کابرا کرد و سه رم له قاند.

ئه و دهستی گوشیم و به بزه یه ک که به برۆی من ته و سه بزهی کی ئاشکرا بوو دهستی کرد به پوونکردنه وه و گوتی هیندیک نوته ی هیناوه تا کوو بۆ به رنامه که ی یه کشه ممه پرۆقه ی بکه ن و ئیستاش تیاماون کامیان باشته ره هه لبریین، نازانن پارچه یه کی کلاسیک بۆ وینه یه کی که له سۆناتا کانی بیتهو قین بۆ که مان هه لبریین یان چه ند هه وای ساده و چکۆله. له گه ل ئه وه شدا دلنیا بووم ئه و قسانه دوور له راستییه و ئه وان پیکه وه دهستیان دابوو دهستی یه ک بۆ ئه وه ی فریوم بدهن.

دياره يه كيك له ناخوشترين و پر نازارترين بونه كان بو ميړدى
 خانه گومان (دهبى بزنانين ژيانى كومه لايه تىي نيمه جوړيكه هم مو
 ميړده كان دلپيس و خانه گومانن) هينديك له و بارو دوخه
 كومه لايه تيانه يه كه نزيكى له راده به دهر و مه ترسيدار له نيوان ژن
 و پياودا به رهوا ده زانى. نه گهر بته هوئ له كوړى سه ما و
 هه لپه ركيدا ريگرى له ژنه كهت بكه ي و نه هيلى له گه ل پياوانى بيگانه
 سه ما بكات، يان نه هيلى پزيشك هم مو شوينيكى له شى ژنه كهت
 بپشكنى، يان نه هيلى ژن و پياو له بوارى هونر و وينه گهرى و
 په يكه رتاشى و به تاييهت موسيقادا له يه ك نزيك ببنه وه، له رپوه
 قامكى تانه له چاوت روده كهن و ده بيته گالته جارى خه لكى. دو
 كه س موسيقا ده ژهنن كه به رزترين و په سه نترين هونره له نيو
 هونره كانى ديكه دا. له و كارهدا دووره پريزى ناگونجى و به هيچ
 شيويه كيش شياوى لومه و سه ركونه نييه، ته نيا ميړديكى
 به رچاوتنگ و دلپيس له وانه يه نه و كاره به كارىكي ناپه سه ند و بى
 ره وه شتى بزانى. سه ره راي نه وه ش هم مووان ده زانن كه به شىكي
 گه وره له پيوهنديى نارپه واي ژن و پياو له كومه لگاي نيمه دا له
 ريگاي هونره جوانه كان و به تاييهت موسيقاوه بووه. ماوه يه كى
 دريژ نه متوانى هيچ بلنم. له به تلنكى سه ره ونخوون كراو ده چووم كه
 به هوى پر بوونيه وه نارژى. ده مويست جنيو به و كابرا غه واره يه
 بدهم و له ماله كه م وه دهرى بنيم، به لام ديسان هه ستم كرد ده بى
 رووخوش و ميهره بان بم و ريزى لى بگرم. وام نواند كه
 قسه كانيانم به دل و ديسان له رووى نه و هه سته سه يره وه كه واي
 ليده كردم هر چه ند چاوم به رايى نه ددها بيبنم به لام به روويه كى
 خوشه وه له گه لى به ره وروو بم، گوتم متمانم به هونره و شاره زايى

ئەو ھەيە و داوا لە ژنەكەشم دەكەم را و نەزەرى ئەو پەسند بكات. ئەو ماوەيەك كە بە پيوسى دەزانى ماوە تەكوو ئەو كاردانەوہ ناخۆشەى بە ھۆى خۆ بە ژووریدا كەردنى لە ناكاوى من و حالەتى تۆسنانە و بیدەنگيم ھاتبووہ ئاراوہ، كۆتايى پى بيت، پاشان رۆيشت و واى نواند ئىستا بريار دراوہ رۆژى دوايى چ ھەوايەك بژەنن. بەلام من دلنيا بووم مەوزووعى ھەلبژاردنى پارچە مۆسيقا ھيچ گرنگيەكى نەبوو بەلكوو تەنيا ھۆكارىك بوو بۆ ئەوہى ئەوان پيەكەوہ بن.

بەويەرى ريزەوہ ھەتا ديوى جلان بەرپم كەرد و (چۆن دەكرى كەسيك كە ھاتووہ مال و ھيمنىائەتيت بشيويى و بەختەوہرييەكەت لى زاىە بكات، ريزى لينەگرى و بەرپى نەكەى!) دەستە نەرم سپى و ناسكەكەيم بە گەرمى گوشى.»

بیست و دو

«ئەو پۆژە ھەتا شەوئ قسەم لەگەڵ ژنەكەم نەکرد. نەمدەتوانی. نزیك بوونەوہ لئی گری رقیكى لە دلمدا ھەلدەگیرساند كە خوشم لئی دەترسام. كاتی نان خواردنی نیوہرۆ لە لای منداڵەكان لئی پرسیم كەنگی دەرۆم بۆ سەفەر؟ بریار بوو ھەوتووی داھاتوو بۆ بەشداری كردن لە كۆریكدا بچم بۆ ناوھندی قەزا. پینم گوت كەنگی دەرۆم. پرسیی بۆ سەفەر ھیچم پئیویست نییە؟ من وەلامم نەدایەوہ و بیدەنگ بووم، پاشان بی ئەوہی قسەیەك بكەم رۆیشتم بۆ ژووری كارەكەم. ماوہیەك بوو ئیتر نەدەھات بۆ ژوورەكەم، بەتایبەت لەم دواییانەدا. لە ژووری كارەكەم لە سەر قەنەفەیەك وەرکەوتبووم. رق و توورپی لە ناخوہ ھەلیدەچۆقاندیم. لە ناكاو ترپەى پئی ھات و بیرىكى رەش و دزیو لە مێشكەدا سەرى ھەلدا، لە دلى خۆمدا گوتم دەیھەوئ ئو تاوانە بشاریتەوہ كە تیوہگلاوہ و ھەر بۆیە بەو ناوہختە دیت بۆ لام. كاتیك ترپەى پئی نزیك بۆوہ لە دلى خۆمدا گوتم: "ھەر بەراستی دى بۆ لای من؟ ئەگەر بیئ بۆ ئیرە دەردەكەوئ كە بۆ چوونەكەم راست بووہ." قینیكى لە وتن نەھاتوو دلى داگرتم. ترپەى پئی نزیك و نزیكتر بۆوہ. ویدەچوو بە بەر دەرگای ژوورەكەى مندا تپەپەئ و بچیت بۆ ھۆلەكە. بەلام نا، تەقەى دەرگاكە ھات و بەژن و بالای جوان و لە بارى لە نیو دەرگانەكەدا دەركەوت. چاو و رۆخسارى پر لە ھەیا و مەیلی دلنواى بوو كە ھەولى دەدا بیشاریتەوہ بەلام نەیدەتوانى ھیچ شتیك لە من بشاریتەوہ و من ھەموو شتیكم دەزانى و لەو سەرى دەھاتمەوہ. وەھا ھەناسەم لە سینگەدا كۆ كردهوہ لەوانە بوو بخنكىم.

ههروا چاوم له چاوی بریبوو. دهستم کیشا، جگهریه کم له سهر میزهکه هه لگرت و دامگیرساند.

له پال مندا له سهر قه نه فه که دانیشت، دهستی خسته سهر شانم و گوتی: "ئهوه چییه؟ من هاتووم بۆ لات و تۆش کاتت وه گیر هیناوه جگهره داده گیرسینی؟" من خۆم کیشایه دواوه بۆ ئه وهی لیم نه که وئ. گوتی: "وادیاره هه زناکه ی رۆژی یه کشه ممه پیناؤ بژهنم!"

"نا، پیم ناخۆش نییه!"

"پیت وایه من کویرم؟ هه موو گیانت هاوار دهکات!"

"شوکر بۆ خودا کویر نیت! به لام من ههست به هیچ شتیک ناکه م. ته نیا شتیک که ده بیینم ئه وهیه وهک ژنیکی سووک و هه رزه رهفتار ده که ی..."

"باشه ئه گهر ده ته وهی وهک مه یته رهکان قسه م له گه ل بکه ی من ده پۆم."

"برۆ به خیر چی، به لام ئه وه بزانه ئه گهر ناو زرانی بنه ماله به لای تۆوه گرینگ نییه به لای منه وه زۆر گرینگه. تۆش ئیتر به لای منه وه هیچ بایه خیکت نییه. بۆ هه ر جیه که ده چی بچۆ، به ججه ندهم!"

"چۆن؟ ئه و قسانه چییه؟ گالته ده که ی!"

وای ده نواند که له مه به ستم تیناگا، یان هه ر به پراستی تینه ده گه یشت. وه لhasل تۆرا و به توورپه یی هه ستا سه ری. به لام نه چوه ده ری و چوو له نیوه پراستی ژووره که دا راوه ستا."

گوتی: "تۆ ئیتر له تامت ده رکردوه و ئه و بارودۆخه م بۆ تامل ناکرئ. به و ره وشت و ئاکاره جوانه ته وه فریشه شه له گه ل تۆ هه لئاکات." وهک هه میشه، بۆ ئه وهی زیاتر ئازارم بدات و چزووی رقی خۆی به دلما بکات، هه لسوکه وتی من له گه ل خوشکی وه بییر

هينامه وه. (ئەويش ئەو قسەو جنيوانە بوو كه له كاتى دەمه ته قيددا له گەل خوشكى خۆم پىر رانه گيرا و ئەوى بە دەمدا هات پىمگوت. ئەو دەيزانى وه بىر هاتنه وهى ئەو رووداوه، چ ژانىك به دلم ده گەيىنى، هەر بۆيه دەيوست به ئانقه ست تىرى ئەو تانه و توانجه له دلم هەلچە قىنى.) دواى ئەو رووداوه بۆم دەرکه وتوو هەموو كاريكت لى دەو شىتە وه!

له دلى خۆمدا گوتم: "بەلى، سووكايه تىم پىدەكات، تف له رووم دەكات. ديهه وئى له ژىر پىيدا پىپهستم بكات و خوى به هەقدارىش دەزانى، خوشكت ديهه وئى هەموو تاوانه كان بخاته ئەستوى من. "له ناکاو رقىكى ئەستور و ئاگرين له ناخدا سەرى هەلدا كه هەتا ئەو كاته پىم شك نايه ئاوا رقم هەستابى.

يه كه م جار بوو دەمويست رقى خۆم نهك به قسه بەلكوو به جهسته دەربرم. له جيى خۆم هەستام و ئاوقاى بووم. باشم له بىره لهو كاتهدا كه هەرام كردى له رق و توورپه يى خۆم ئاگادار بووم و به خۆم گوت يانى كاريكى باشه هەستىكى ئەوتۆ به سەرمدا زال بىت؟ له وهلامى ئەو پرسياره دا گوتم بەلى، كاريكى باشه، بهو كارە دەيترسىنم، هەر لهو كاتهدا به جيى ئەوهى به دژى رقه كهى خۆم راوهستم، توندوتىژتر بووم و لهو كارەى خۆشم رازى بووم چونكه دەمدى گرى ئەو رقه له ناخدا بلىسه دەستىنى.

هيزشم بۆ برد. دەستم گرت و گوراندم به سەريدا: "برۆ ون به له بهر چاوم، دهنه دهتكووژم. "له دەربرىنى ئەو هەره شهيه به ئاگادارىيه وه زياتر دهنگم بەرز دەرده وه و خۆم توورپه و تۆسنتر نيشان دهنه و رهنه لهو كاتهدا به راستى قه لافه تىكى ترسناكم بووبى.

چونکه وهها ترسابوو ئەژنۆی شكا و توانایی هەلاتنی نەبوو. له جیى خۆی ئەژنۆی فیچایه وه و گوتی: "قاسیا! بۆ وادهكەى؟ چى بووه؟" من توندتر نەپاندم: "برۆ ملت بشكینه و ون به له بهر چاوم. تو خەریكه شیتم دهكەى. من ئیتر ناتوانم له وه زیاتر ددان به خۆمدا بگرم!" هەوساری رِق و توورەهیم پساندبوو، وهها مهستی قین و رِق بووم دەمويست کاریكى نائاسایی بکه م بۆ ئەوهی نیشان بدهم چهنده توورە و رِق ههستاوم. زۆرم ههز دهکرد لیئدهم و خوینی بریژم، به لام دەمزانی کاریكى باش نییه و له من ناوهشیته وه. به لام بۆ ئەوهی رِق و درندهیی خۆم بنوینم سهنگی كاغه زگیره كه م له سهه میزه كه هه لگرت و دیسان نەپاندم: "برۆ له بهر چاوم ون به!" باشیش ئاگادار بووم و جوریکم به زه ویدا كیشا له لاقوقولی نەدری. دواى ئەوه رۆیشت بۆ لای دەرگاكه، به لام له نیو دەرگانه كه دا پارهستا، له كاتدا بۆ ئەوهی چاوی لیئى (قهستم ته نیا ئەوه بوو چاوی لیئى) دهستم به سهه میزه كه دا گیرا و ئەوی وه به ردهستم هات له شهمدان و شووشه ی مه ره كه ب و قه لهمدان و... هه موویم تیهه لکرد؛ له گه ل ئەوه شدا نەپاندم: "برۆ ملت بشكینه! ئەگه ر نه پۆی ده تكووژم و خوینت ده كه ویته گه ردى خۆت!"

ئەو رۆیشت و من خیرا هیور بوومه وه. سه عاتیک دواتر دایه نی منداله كان هات بۆ لام و گوتی ژنه كه م تووشی هیستهری بووه. چووم بۆ لای. زووره زوور ده گریا و قاقای ده كیشا. شیت بووبوو. نه یده توانی قسه بكات و سه رتاپای ده له رزی. ئەو حاله ته ی ساخته نه بوو. به پاستی تووشی ئالۆزی ده روونی بووبوو.

به ری به یانی هیور بۆوه و ئاشت بووینه وه، ئەویش ته نیا به هۆی هه ستیکه وه كه ناومان نابوو ئەوین.

به یانی دواى ناشت بوونه وه ددانم پيدا نا که به هوى ئيره یی و دلپيسى کردن له ترؤخاچفسكى خه ریک بوو شیت و خودار ده بووم. ژنه که شم بی ئه وه ی ههست به شه رمه زاری بکات به شیوه یه کی زور سروشتی دای له قاقای پیکه نین. گوتیشی بیزم له و خه یاله ی خوشم هه لدهستی ئه گهر رۆژیک پیم وابی دلم بو که سیکی ئاوا ده کورکینی. یان بیرى لى بکه مه وه.

ده یگوت: "یانی ژنیکی نه جیب و خانه دان ده کرئ جگه له چیرى مؤسیقا ههستیکی دیکه ی سه بارهت به پیاویکی ئاوا هه بی؟ ئه گهر تو به باشی ده زانی ئاماده م ئیتر چاوم به چاوی نه که وئ. میوانیه که ی یه کشه ممه ش هه لده وه شینینه وه. ئه گهر چی هه مووانمان بانگه یشتن کردوه! بو ی بنووسه من حال م باش نییه و ته واو. ئیتر بو خوت سه غلهت ده که ی. ئه وه ی به لای منه وه دژواره و بوم تامل ناکرئ ئه وه یه که سیک و به تاییهت ئه و پیی وابی له و بواره دا من هینده سووک و چرووکم ئابرووی خوم پیشیل ده که م. ئه گهر که سیک ئاوا له باره ی منه وه بیر بکاته وه به راستی ژان به دلم ده گات و شیت ده بم."

ئه و درۆی نه ده کرد. ئه وه ی ده یگوت باوه ری پیی هه بوو. به و قسانه ده یویست له دلی خویدا سووکایه تی ئه و جیگیر بکات و به و سووکایه تی پیکردنه ی ئه و به ره قانی له خوی بکات، به لام له و کاره دا سه رکه وتوو نه ده بوو. به و شیوه یه کیشه که دامرکا و رۆژی یه کشه ممه میوانه کان کو بوونه وه و ئه و دوو هونه رمه نده پارچه مؤسیقای دوو قۆلییان پیشکه ش کردن.

بېست و سى

«پېم وانىيە پېويست بى بلىم زور كه سىكى خوپه رست و له خوبايى بووم. ئەگەر پياو لەم ژيانە ئاساييەى ئىمەدا لە خوبايى نەبى بۆچى دەژى؟ بەلى، رۆژى يەكشەممە شىو و بەرنامەى مۇسقىام بە باشى و بەرپوچى بەرپووە برد. ئەوەى بۇ شىو پېويست بوو دابىنم كرد و ميوانەكانم بانگهيشتن كرد.

سەعات شەش ميوانەكان كۆبوونەووە و ئەويش هات. فراكى لە بەردا، دەگمەى سەر قۆلى ئەلماس بوون بەلام زور ناحەز و نارېك. لەگەل هەمووان بە شىوہيەكى ئاسايى دەدوا و هەلسوكەوتىكى خۆمانەى هەبوو، بە بزەيەكى تايبەتەوہ كه نيشاندەرى دلگەرمى و ليكتيگەيشتن بوو، لەرپوہ وەلامى پرسىارەكانى دەدايەوہ. بە لەبزىك كه ماناكەى ئەمە بوو: "ئىوہ هەر كارېك بكەن و هەر شتىك بلىن راستە و من هەر ئەو چاوەرپوانىيەم لىتان هەيە." ئىستا ئىتر بە وردى سەرنجى هەموو وتە و ئاكار و رەفتارەكانىم دەدا و هيندە سووكوچرووكم هاتە بەر چاو، بووہ هۆى دلخۆشىم و دلم حەسايەوہ، چونكە ديار بوو لە بەر چاوى ژنەكەم هيندە هەرزە و ناقابىلە، ئىتر خۆى گوتەنى قەت بە خەيالېشىدا نايە بىر لە كەسىكى ئاوا بكا تەوہ و دلى بۆى بكوركىنى. ئىستا ئىتر رېگەم بە خۆم نەدەدا ئىرەيى پى بەرم و دلپىسى لىبكەم. لە لاىەكەوہ ئەم گرى ئىرەيى و خانەگومانىيە تا ئەو كاتە زۆرى ئازار دابووم و ناخى هەلقراچاندبووم، ئىستاش ئىتر كاتى ئەوہ هاتبوو تۆزى بحەسىمەوہ و ئەو بىر و

خه یالّه پروپو و چانه له میثکم دهرکه م. له لایه کی دیکه شه وه چه زم ده کرد متمانه به ژنه که م بکه م و ئیتر ئه و دل کرمی بوونه م توور هه لده م و باوه ری پیبکه م. به لام سه ره رای ئه وه ی ئیتر ئیره ییم وه لا نابوو، نه مده توانی کاتی شیو خواردن و سه ر له ئیواری به ر له وه ی به رنامه ی مؤسیقا که یان ده ست پیبکه ن، به شیوه یه کی سروشتی و ئاسایی هه لسوکه وتیان له گه ل بکه م و به رده وام هه موو روانین و جوولان و ئاکاریانم خستبووه ژیر چاوه دیری.

شیو، وه ک هه موو شیوه کانی تر جارزکه ر بوو و ئه رک و زه حمه تیکی زوری له پیدا کیشرا بوو. به رنامه ی مؤسیقا زوو ده ستی پیکرد. هه موو بار و لایه نه کانی ئه و شه وه م به وردی له بیر ماوه! له بیرمه چۆن که مانه که ی دهره ینا. دهرگای جه عبه که ی کرده وه ئه و په رۆیه ی له سه رلادا که خاتوونیک بۆی گولدۆزی کرد بوو. پاشان که مانه که ی دهره ینا و ده ستی کرد به کۆک کردنی. له بیرمه ژنه که م چۆن له پشت پیانوکه دانیشتبوو، و اشی دهنواند خوینسارد و ئاساییه و شه رمه ونیی خوشی له ژیر سه رپۆشی ئه و خوینساردییه دا ده شارده وه، شه رمیونیه که شی به هۆی ناشاره زایی و له خۆرانه دیتن بوو، ده تگوت خۆی به هاوشانی ژهنیاره که ی هاوړی نازانی. به زه حمه تیکی زور و وه ک بیگاری پیبکه ن له پشت پیانوکه دانیشت و به شیوه ی ئاسایی چهنه جار نۆتی «لا» ی لیدا بو ئه وه ی که مان ژهنه که که مانه که ی کۆک بکات و چهنه جار به شیوه ی پیتسی کاتو ئارشه ی کیشا و ده فته ره کانی نۆته ی له به رده می راسته و پاسته کرد، هه ر وه ها له بیرمه چۆن سه رنجیان تیکبه زی و نیگیان ئالوگور کرد، چاوئیکیان له میوانه کانیش کرد که له سه ر کورسییه کان دانیشتبوو، پاشان شتیکیان به یه کتر گوت و ده ستیان کرد به ژهنین.

ژنه که م یه که م ئاکوردی ژهنی. روخساری کابرا حاله تیکی جیدی و وشک و دلگری به خووه گرت و گوئی بو دهنگی که مانه که ی خوئی شل کرد، قامکی به نهرمی و پاریزه وه له سهر تاره کان خسته سه ما و له گه ل هه وای پیانوکه هاوئا ههنگ بوو. ئاههنگه که دهستی پیکرد...» گئیکی گرت و چهند جار دهنگه تاییه ته که ی له گه رووی دایه ده ری. ده یویست دریزه به قسه کانی بدات به لام که وته منگه منگ و دیسان بیدهنگ بوو.

دوای چهند چرکه یه ک به هه یه جانه وه گوئی: «ئه وان سوئاتی کورؤیتیزیری بیتهؤقینان ژهنی. نازانم پرستو^{۱۱} ی ئه وتان بیستوه یان نا. ئه گه ر بیستیتت ده زانی ئه م سوئاتایه چهنده هه وایه کی ترسناکه. به تاییه ت ئه و به شه ی پرستوی. له سهر یه ک مؤسیقیایه کی زور جیاوازه. مؤسیقا چیه؟ من سهر م لئی دهرناچی. نازانم چی دهکن و چوون دهکن؟ ده لئین مؤسیقا روچی مروؤف ده باته به رزاییه کانی واتا. ئه و قسه یه زور بی بنه مایه. راست نییه. دیاره مؤسیقا له سهر روچی مروؤف کاریگه ریی هه یه و کاریگه ریییه که شه زور جیاوازه. من به شبه حالی خووم ده لئیم. مؤسیقا نه روچ ده باته به رزاییه کانی واتا و نه به ره و قوولایی کریتی و بی رهوشتی دایده کیشی. ته نیا تووشی ئالوزی دهکات. چوون بلئیم؟ مؤسیقا کاریک دهکات من خووم و بارو دوخی ژیانی راسته قینه م له بیر بچیته وه. مؤسیقا تووشی حالئیکم دهکات که حالی خووم نییه. له گه ل بیستنی مؤسیقا پئموایه هه ستیکم هه یه به لام له راستیدا نیمه. پئموایه له

۱۶- Presto به مانای تونده و له مؤسیقادا به شیکی دیاری ئاوازه که یه و ریتمیکی کرژی هه یه.

شتيک تېدهگه م که به راستي تېي ناگه م و ده توانم کاریک بکه م که له راستيدا له توانامدا نييه. من ئەو مهسه له يه ئاوا بۆ خۆم پروون ده که مه وه: مؤسقا وهک باويشک و پيکه نين کار يگه ري له سهر من هه يه. جاري وايه خه وم نايه به لام کاتيک که سيک ده بينم باويشک ده دا منيش باويشکم ديتي. يان هيج شتيکی پيکه نينم نه بيستوه به لام به بيستني پيکه نيني که سيک پيکه نينم دي.

مؤسقا ئەو حاله رۆحيه له مندا به دي ديني که ئاوازانهر کاتي داناني ئاوازه که بوويه تي. رۆحي من له گه ل رۆحي ئەو ئاويته ده بي و من له گه ل ئەو له حاله که وه ده که مه وه حاله کی تر. به لام بۆ ده که مه وه ئەو حاله وه؟ خوشم نازانم. هه له بهت که سيک ئاوازه که ي داناه. بۆ وي نه سوناتي کورۆيتزي ري بيته و فنين، ئەو به باشي زانيويه تي هوکاري ئەو حاله ته تاييه ته له کاتي داناني ئاوازه که دا چي بووه. ئەو حاله ته تاييه ته ههر چيه که بووبی ئەوي بۆ لاي کار يکی تاييه ت راکيشاوه و ههر به و هو يه وه ئەو حاله ته بۆ ئەو مانايه کی هه بووه. به لام بۆ من هيج مانايه کی نييه. بۆيه ده ليم مؤسقا پياو تووشي ئالۆزي ده کات، حاله بالي ده گور ي و به ئاکام يکی ناگه ييني. کاتيک مارش يکی سهر بازي ده ژهنن، سهر بازه کان به و هه وايه پي به زه ويدا ده کيشن و هه وای مارشه که ئەو ئاکامه تاييه ته ي هه يه که ده بي بي بي. سهر ده ميک هه وايه کی شاديان ده ژهنی و من سه مام ده کرد و به و شيويه ئەو ئاهه نگه کاري خۆي ده کرد و شويني خۆي داده نا. له کليسا کۆميژان بۆ رپوره سمی عيشاي ره بياني ئاوازي ئاييني ده خو يين، بۆ من که هوگري دؤعا و نزا و خه لوه ت له گه ل خودای خۆم، کار يگه ري هه يه. که وايه مؤسقا به و ئاکامه ده گا که ده بي پي بي بگات. به لام لي ره دا مؤسقا ته نيا تووشي ئالۆزيم ده کات. کار يک نه بوو

که ئەم شوپرشە دەروونییە بۆ بەرپۆەبردنی هانم بدات. ھۆکارەکەشی ئەوەیە موسیقا جاروبار کاریگەری نابەجی و تەنانەت ترسناکی لێ دەکەوێتە. لە چینی دابین کردنی چۆنیەتی موسیقا یەکیک لە ئەرکەکانی دەولەتە^{۱۷}. لە ھەموو شوپنیک دەبی بەو شیوەیە بی. یانی کاریکی باشە ھەر کەس ھەستا ئازاد بیت کەسیک یان گوروویک بە جادووی موسیقا بکاتە خەو و ھەرچی پێی خۆشە بیکات؟ لە ھەمووشی خراپتر ئەوەیە ھەموو ھەرزە و لارییەک دەتوانی دەستی بەو جادووە رابگات.

ھەر کەس حەزی لێبی دەتوانی ئەو کەرەسە ترسناکە بە دەستەوہ بگری. بۆ وینە چ مانایەکی ھەیە ئەم بەشە یەکەمی سۆناتای کورۆیتیزیر لە لە میوانییەکدا بۆ تاقمیک خاتونی نیوہرۆوت بژەن؟ ئەو ھەوایە دەرژەن و پاشان ھەمووان چەپلە لیدەدەن، دواي ئەویش دۆندرمە دەھینن و دەیخۆن، دواتریش دەست دەکەن بە غەیبەت کردنی ئەم و ئەو، دواي ئەویش حیلکوھۆریان پۆژەرپییەک دەروات و دوايین ریسوایی و ئابرووچوونەکانی شار دەکەنە بنیشتە خۆشکە. ئەم جۆرە ئاواز و موسیقایانە تەنیا دەبی لە بارودۆخیکی تاییەت و جیددی و گرینگدا بژەندرین. لە کاتیکیدا کە دەبی کاروباری گەورە و گونجاو لەگەڵ چۆنیەتی ئەو موسیقاییە ئەنجام بدری. دەبی موسیقا بژەنن و ئەو کارانە موسیقا پیتی تەلقین دەکات بیکە، دەنا ئەم سۆز و ھەستانە بیھوودە سەر ھەلدەدەن و ھیچ ئاکامیکیان نابی و

۱۷- ئاماژەییە بە راھینانەکانی کونفوسیۆس سەبارەت بە موسیقا. لە چینی کەونارا پاشاکان ھەولیان دەدا ئاوازگەلیک لە نیو خەلکدا پەرەپێدەن کە لە باری رەوشتییەوہ کاریگەری باشی ھەبی.

لهوانه يه زيانه خشيش بن. ئەم مۆسقا يه شوينئىكى ترسناكى له سەر من دانا. دهتگوت ههستيكي تازه له دلمدا سهرى هه لداوه و لهو تواناييه نوينا نهى خوم ئاگادارم كه هه تا ئەو كاته لئى بئى ئاگا بووم. دهتگوت هاوارئىك له ناخ و رۆحمدا ده لئى: "به لئى ده بئى بژئى و بئير بكه يته وه، نهك ئەو جوړه كه پيشتر خووت پيگرتبوو". ئئستا ئەم شئوه نوئيهى بئيركر د نه وه و ئەم تواناييانهى دۆزئيو م وه چى بوو؟ لئى ئاگادار نه بووم. به لام ئاگادار بوون لهو حاله ته نوئيه زۆر خووش و شادى هئنه ر بوو. هه موو روخساره كان له راستيدا هئچ گۆرانيكيان به سهردا نه هاتبوو، به تاييه ت روخسارى ژنه كه م و تروخاچقسكى له بهر چاوم دهتگوت كه وتوونه ته ژئير تيشكيكى تازه وه.

دواى پريستو پارچهى ئاندانتئى¹⁸ يان ژنى كه زۆر دل بلاوئىن بوو، به لام شتيكى نوئى پئنه بوو. له گه ل قارىاسۆنه دئمو ده و بئى نرخه كان و پارچهى سئيه م، كه دوايئىن به شى سۆناتا بوو، زۆر لاواز بوو. پاشان له سهر داواى ميوانه كان وايلو كئىك له بهر هه مه كانى ئئرنئست¹⁹ يان ژهنى و دواى ئەوئيش چهند پارچهى كوون و بئى بايه خى تر. ئەوانه هه موويان دل بزوئىن بوون به لام هئچكاميان له سه دا يه كى ئەو كاريگه ر بئيه يان نه بوو كه پريسو له سهر دلم هه ببوو. ئەو ئاوازانه له به ستيئىكه وه هه لده ستان كه ژهنئى به شى يه كه م ئامادهى كرد بوو. ئەو شه وه شاد و بئى خه م بووم. ژنه كه شم ئەو شه وه هئنده شاد بوو له ماوهى ژياني هاوبه شيماندا هئچكات بهو شئوه يه نه مدئبوو. كاتئىك قامكى له سهر جگى پئانو كه ده خسته سه ما چاوانى ترووسكهى

18- Andante يانى «رهوان» له مۆسقا دا به زه ربئىكى نه رمه ده گوتري كه شتيكه له نيوان ئادا جۆ (ئارام) و ئالكوف (كرژ و نه شه بزوين).

دهات و پوخساری نهرمی و خاکه پاییه کی قوولی پیوه دیار بوو، کاتییک دهستی له ژهنین هه لگرت، ده تگوت کوتوپر هه ول و زهمه ته که هی تواوه ته وه و سستی و ته پلوسی جیگای گرتوته وه؛ بزیه کی کال و شادییه کی قوول له نیگایدا خوئی نواند. من ئه وانم ده دی به لام و هرووی خوم نه ده هینا و مانایه کم بو دانه ده تاشی، ته نیا به و شته وه پیوه ندیم ده دا که له دلی خومدا هه ستم پیده کرد. پیمو ابوو ئه ویش جور هه ستییک ده دوزیته وه که له مه و بهر نه یناسیوه و به لایه وه نامویه، یان ده لئی شتیکی له بیر کراوی وه بیر هاتوته وه. شه وه که زور به خووشی تیپه ری و میوانه کان رویشتن.

تروخاچفسکی دهیزانی من دوو روژی تر ده بی بجم بو به شداری کردنی کو بوونه وهی ئه نجومه نی قهزا، ئه ویش ده بوو بگه ریته وه بو پاریس و سه فهری له بهر بوو، کاتی مائئاوایی گوتی هیواداره دواي گه رانه وه له و سه فهره شه ویکي تریش ئاوا له ده وری یه ک کو یان بکاته وه و شادییه کانی ئه و شه وه دوویات ببیته وه. من به و قسه یه یدا به و ئاکامه گه یشتم که ئه و له کاتی نه بوونی مندا بوئی ناگونجی بیت بو ماله که م و ئه وهش خووشی و شادیی له دلم گیرا. پیمو ابوو بهر له رویشتنی ئه و ناگه پیمه وه و ئیتر چاوم به چاوی ناکه وئی.

سه ره تا زور به ریزه وه ده ستم گوشی و سپاسم لی کرد که به و هونه ره ی خوئی ئه و شه وه ی بو پاراندینه وه و شادی و نه شه ی له دل گیراین. ئه ویش لیبراوانه خودا حافیزیی له ژنه که م کرد و پیم و ابوو مائئاواییه که یان زور سروشتی و ئاسایی بوو. هه موو شتییک به خیر و خووشی کوتایی پیهات و من و ژنه که م زور له و میوانییی ئه و شه وه رازی بووین و هه ستمان به شادییه کی زور ده کرد.

بیست و چوار

«دوو پوژ دواتر به دلئیکی شاد و خولق و خوویهکی خوشهوه مالئاواییم له ژنهکهه کرد و چووم بۆ ناوهندی قهزا. له ناوهندی قهزا هه‌میشه زۆرم کار به سه‌ردا ده‌رژا و ژیانم له‌وئ دۆخیککی تاییه‌تی له‌خۆده‌گرت. وه‌لحاسل ناوهندی قهزا دنیا‌یه‌کی چکۆله‌ بوو بۆ خۆی. دوو پوژ، پوژی ده‌سه‌عات له ده‌فته‌ری ناوهندی ده‌مامه‌وه. پوژی دووهم نامه‌یه‌کی ژنه‌کهه به‌ده‌ستم گه‌یشته. من هه‌ر له‌وئ نامه‌کهه خۆینده‌وه. له‌نامه‌کهه باسی منداڵه‌کان و خاڵمی کرد بوو، هه‌ر وه‌های باسی دایه‌ن و ئەو شتانه‌ی ک‌ریبووی، نووسیووشی ترۆخاچسکی چووه بۆ سه‌ردانی و ئەو نۆتانه‌ی بۆ بردووه که به‌لئینی پیندا بوو، پێش‌نیاریشی پیکردووه هیندیک له‌و نۆتانه‌ پیکه‌وه پ‌رۆقه بکه‌ن، ئەو باب‌ه‌ته‌شی جوړیک ده‌رب‌ریبوو وه‌ک ئەوه‌ی باسی مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر ئاسی بکات. من نه‌ده‌هاته بیرم ئەو کابرایه به‌لئینی نۆته‌ی پیندا‌ئیت. پیم وابوو ئەو شه‌وه‌ خودا حافی‌زییه‌که‌ی لی‌پ‌راوانه‌ بووه و هه‌ر بۆیه به‌بیستنی ئەو هه‌واله‌ تووشی سه‌رسوورمان بووم. هه‌والیککی زۆر ناخۆش بوو. به‌لام هینده‌م کار به‌ سه‌ردا پ‌ژابوو ده‌رفه‌تی ئەوه‌م نه‌بوو بی‌ری لی‌بکه‌مه‌وه، هه‌ر بۆیه کاتیک گه‌رامه‌وه بۆ ژووره‌که‌م، سه‌ر له‌ نوئ نامه‌که‌م خۆینده‌وه. جگه‌ له‌وه‌ی ترۆخاچسکی له‌ ماوه‌ی نه‌بوونی مندا دیسان چووبوو بۆ سه‌ردانی ژنه‌کهه و ئەو هه‌واله‌ش زۆر ناخۆش بوو، شیوه‌ی نووسینی نامه‌که‌ش به‌لامه‌وه زۆر نائاسایی ده‌نواند. د‌ر‌نده‌ی هاری ئیره‌یی له‌ هی‌لان‌ه‌که‌ی خۆیدا ده‌ستی کرد به‌ جینگل دان و نه‌عه‌ره‌ته‌کێشان، ده‌یویست ده‌رپه‌رێته‌ ده‌ری و قورگی ره‌قیبه‌که‌ی بگ‌ری و له‌ به‌ر یه‌ک هه‌لید‌ری، به‌لام من لی‌ی ده‌ترسام، له‌رپه‌وه ده‌رووی کونه‌کونه‌که‌یم گ‌رت. له‌ دل‌ی خۆمدا گوتم: "ئه‌م دل‌پ‌سی و ئیره‌یی

ههستیکی زۆر کریت و ناحهزه. لهوهش سروشتیتێر چیت دهوێ کاتیک ژنهکەت هیچت لی ناشاریتهوه و ههموو شتیکت بۆ دهنووسی.»

«له سههر پێخهفهکهم خۆم ڕاکیشا، له بییری ئەوه دابووم سبهینی چ کاریکم ههیه. ئاساییه کاتیک دههاتم بۆ ئەو ئەنجومهنه له ژووری تازه نامۆییم دهکرد و خهوم لی دهزرا. بهلام ئەو شهوه زۆر زوو خهوم لیکهوت؛ زۆر جار پیاو دادهچلهکی، وهک ئەوهی شوکی کارهبات لیدهن و له خهو ڕاچلهکیی. منیش بهو شیوهیه ڕاچلهکیم، بۆم دهركهوت فیکر و خهیالی ژنهکهه له خهوی ڕاچلهکاندووم؛ له بهر ئیش و نازاری ئەوینی جهستهییم بۆ ئەو و بیر و فیکری ترۆخاچفسکی و خهمی ئەوهی ئەو جووته ئایان له ئاورۆ دهکردی، داخ و توورهبی دلێ ڕیک دهگوشیم و لهوانه بوو ههناسهه ڕاوهستی. بهلام ههولم دا ژیرانه بیر بکههوه. له لایهکیشهوه به خۆم دهگوت: "ئەو خهیاله پروبووچانه چیه له مینشکاندا؟ ئەم گومان و دلپرسییهت زۆر قوڕ و بی بنهمایه. هیچ نهبووه و قهتیش هیچ پوونادا. چۆن دهتوانی بهو گومان و بۆچوونه ههله و دزیوانه خۆت و ژنهکەت تا ئەو رادهیه سووک بکهی؟ ئەو بۆرهپیاوه کهمان دهژهنی و ههقهدهستی خۆی وهردهگری، ههموانیش دهزانن کهسیکی پیس و خوێرییه. ئیتر چۆن خاتوونیکێ بهریز... و خاوهن ئابروو... دایکی مندالهکانت... ژنهکەت... ئەو خهیاله پووچ و بی بنهمایانه دهركه له سههرت!" له لایهکی دیکهشهوه ئەم فیکره دزهی دهکرده مینشکهوه و ئوقرهی لی ههلهدهگرتم: "ئەو جووته بیانیهوی کاریک بکهن، چ لهمپهڕیک ههیه بهرگریان لیکات؟" چۆن دهکرا شتیکی ئاوا ساده و ئاسایی بیته و ئەوان خۆی لی ببوین؟ ههر ئەو شتهی وا منی خسته سههر تهماح و زهماوهندم لهگهڵ کرد و بۆ چیژ وهرگرتنی جهستهی درێژهم به ژیرانی هاوبهش دا لهگهلی، ئەوهش تهنیا شتیکی بوو که له ئەوم دهویست، دیاره پیاوانی دیکهش و ئەو کهمانهژهنه بۆرهکهیهش ههر بهو نیازه خۆی لی نزیک

دەكەنەو. ئەو خويىپىيە پياويكى سەلتە و زۆرىش لەشساغە. (لە بىرمە كورۆژكەى گۆشتى پەراسووى چۆن دادەكورۆشت و لىوہسوورەكانى چەندە تامەزىوانە لىواری پەرداخى شەرابەكەى لە خو دەگرت!) ديارە زور باش لەوہپاوە و دەلىلى جوانەگای دابەستەيە، ديارە هېچ بەربەستىكى لە بەردەمدانىيە و تەنيا شتىك كە گرىنگى پىدەدات ئەوہيە كەلك لە ھەموو ھەلىك وەرگى و ھېچ چىژ و خۆشبيەك لە دەست نەدات، مۆسقاش بوۋتە پردىكى پىوہندى لە نىوانياندا و ناسكتىن و پرچىژترىن ھەوہسەكان دەبزوينى. ئىتر چى دەتوانى بىتە بەربەست لە بەر دەمى ئەو پياوہدا؟ ھېچ! ھەموو شتىك ئەو بۆ لای خوۋى رادەكىشى. ژنەكەشم؟... دەى ديارە، مەگىن ژنەكەم كىيە؟ چ جۆرە مروفىكە؟ ھەر لە سەرەتاوہ ناراست و فىلاوى بوو. ھىشتاش دەلىلى گورىسى نىو ھەنبانەيە. من ھىشتاش نەمناسىوہ. تەنيا لايەنى ھەيوانىيەكەى دەناسم و بەس. ھېچ شتىكىش نىيە ھەيوانىك لە ويست و كارەكەى بگىرئىتەوہ و ناشى بىگىرئىتەوہ.

دەكرى بلىم راست لەو كاتەدا بوو ھالەتى پوخسارى ئەوانم وەبىر ھاتەوہ، ئەو دەمەى دواى سۆناتاي كرۆبىتيزىر پارچەيەكى بى نرخ و پرگوروتىنيان پىشكەش كرد. لە بىرم نىيە ئاوازدانەرەكەى كى بوو. پارچەيەك بوو زور جلقانە و ھەوہس بزوين. كاتىك پوخسارىنم وەبىر ھاتەوہ لە دلى خۆمدا گوتم: "چۆن توانىم ئەوہندە گەمژە و كەمتەرخەم بم و ژنەكەم بەبى سەرپەرست بەجىبىلم و مالىكەى بۆ چۆل بكەم. چۆن بە روونى نەمدى ئەو شەوہ پردى پىوہندىيان دامەزراند و لەو كەينوبەينەيان تىنەگەيشتم؟ ئاخىر ھەك رۆژ روون بوو ئەو شەوہ نەك ھېچ سنورىك لە نىوانياندا نەمابوو، بەلكوو ھەر دووكيان و بەتايبەت ژنەكەى من دواى ئەوہى بۆى دەرکەوت من بە كەينوبەينەكەيانم زانىوہ، لە حاندم سەرى ھەلنەدەھات و ھەستى بە شەرمەزارى دەكرد."

له بیرمه کاتیڭ له پیاوکهی نزیك بوومه وه بزیه کی نهرم برینجهی
 خسته سهر لیوی و ده بوو ههر ئه و کاته بمزانیبایه ئه و شیله بزیهی
 نیشاندهری شیرین کامی و دلخوشییه کی شاراوویه و به ئارامی ئارهقهی
 سهر پوخساره رهنگ په ریوه کهی سرپی. له و کاته وه ئیتر خویان له
 چاوه برکی بوارد و ته نیا دوی شه و چه ره ی کۆتایی دانیشتنه که ئه و ئاوی
 کرده په رداخی ژنه که مه وه، چاویکیان له یه کتر کرد و بزیه کی کال نیشته
 سهر لیویان. ئه و روانین و بزه پر له رازه ی به هه لکه وت که و ته بهر چاوم،
 به لام ئیستاش کاتیک وه بیرم دیته وه داخ و رق ناخم داده گری. ئه و کاته
 دهنگیک له دلمدا دهیگوت: "به لی، ئه وان هیچ هیل و سنووریکیان له نیواندا
 نه هیشتوته وه." ههر له و کاته دا دهنگیکی تر دهیگوت: "مه گین شیت بووی؟
 ئه وه هه مووی فکر و خه یالی پروپووچه میشکی داگرتووی. ته لی شقارته م
 هه لگرد و ئه و ژووه چکۆله یه به دیواره زهرده کانییه وه ترسیکی جیددی
 خسته دلمه وه. جگه ریهم داگیرساند. وهک چۆن کاتیک ده که ویته باز نه ی فکر
 و خه یالی دژوانه وه و چه واشه و سه رلیشیواو دنیات لی ده بیته
 چه رمه چۆله که؛ منیش بی ئیختیار جگه رهم ده کیشا، جگه رهم داده گیرساند بو
 ئه وه ی سه ره گیژه بگرم و له چنگی ئه و بیر و خه یالانه خۆم ده رباز بکه م.
 هه تا به یانی خه و نه چوووه چاوم. سه عات پینج بۆم ده رکه وت له وه زیاتر
 ناتوانم ئه و خه م و دله راوکینه تامل بکه م و له ریوه ده بی برۆم، خزمه تکاری
 ماله که م له خه و هه ستاند و ناردم ئه سپیکم بو بی تی. نامه یه که م بو ئه نجومه ن
 نووسی که کاریکی زۆر خیرا و حه یاتیم بو هاتوته پیشی و داوایان لیکردووم
 بگه ریمه وه بو مؤسکو. داوام لیکردن یه کتیک له ئه ندامانی ئه نجومه ن بکه نه
 جیگری من و کاروباره کانی منی پی بسپیرن. سه عات هه شت سواری
 گالیسکه بووم و به ره و مؤسکو وه ری که وتم.»

بیست و پینج

پاسهوانی شهمه‌نده‌فر هاته ژووری و که دیتی مؤمه‌که هه‌تا بنه‌که‌ی سووتاره، کوژان‌دییه‌وه به‌لام مؤمیکی تازه‌ی له جیی دانه‌نا. هه‌وا خه‌ریک بوو رووناک ده‌بوو. پاز‌دنی‌شو‌ف هه‌تا ئه‌و کاته‌ی پاسهوانی شهمه‌نده‌فر که له‌وی بوو مته‌قی نه‌کرد و ته‌نیا هه‌ناسه‌ی قوولی هه‌ل‌ده‌کیشا، کاتی‌ک در‌یژه‌ی به‌قسه‌کانی دا که پاسهوانی شهمه‌نده‌فر له‌فا‌گونه‌که چوو‌ه ده‌ری و جگه‌له له‌رینه‌وه‌ی شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ی فا‌گونه‌که و پر‌خوه‌وری له‌په‌ستای نووسیار له‌پانتای نیوه‌تاریکی فا‌گونه‌که‌دا هیچ ده‌نگیکی تر نه‌ده‌هات. له‌تاری‌کو‌روونی به‌ره به‌ی‌اندا رو‌خساری به‌باشی نه‌ده‌بین‌درا. ته‌نیا گویم له‌ده‌نگی شه‌که‌تی ده‌بوو که به‌رده‌وام و پر‌هه‌یه‌جان‌تر ده‌بوو.

«سی و پینج فی‌رست ری‌گام به‌گالیسکه له‌به‌ر بوو، به‌شهمه‌نده‌فریش ده‌بوو هه‌شت سه‌عات به‌ری‌وه‌بم. سه‌فه‌ر به‌گالیسکه زور‌خو‌ش‌تر بوو. سه‌هۆ‌لبه‌ندان‌ی پایز و هه‌وا‌که‌ی تا‌ووسا‌و بوو. تایه‌ی گالیسکه به‌سه‌ر گه‌رداله‌ به‌فری لۆ‌که‌بی‌دا ده‌رو‌یش‌ت و شو‌ینی تایه‌که‌ی بری‌قه‌ی ده‌هات و ده‌ت‌گوت رو‌نی لید‌راوه. ری‌گاکه‌ ته‌خت و هه‌موار بوو. ئاسمان سامال و هه‌وای فینک زور‌نه‌شه‌بزو‌ین بوو. سه‌فه‌ر به‌گالیسکه چی‌ژیکی تاییه‌تی پیده‌به‌خشیم. کاتی‌ک هه‌وا روون بوو و من له‌ویست‌گه‌وه دیسان وه‌ری‌که‌وتم، چاو‌م له‌و ده‌شته و ئه‌سپ و مسافیره‌کان ده‌کرد و له‌بیرم چوو‌بو‌وه بو‌ کوئی ده‌چم. هیندی جار ده‌ت‌گوت هاتووم بو‌ سه‌یران و ئه‌وه‌ی بو‌ته‌ هوئی ئه‌و سه‌فه‌ر و ری‌گا برینه‌هر بوونیشی نییه. ئه‌و فه‌راموشییه‌ دلی شاد ده‌کردم، به‌لام کاتی‌ک وه‌بیرم ده‌هاته‌وه بو‌ کوئی ده‌چم، به‌خۆ‌م ده‌گوت: «کاتی‌ک گه‌یشتی بو‌ت ده‌رده‌که‌وی چی قه‌وما‌وه. ئیستا بیر‌ی لی»

مهكهوه! جگه له وهش له نيوهى ريگا رووداويك هاته پيشى، ماوهيهك مهحتلى كردم و وهها هوشى ليبريم و به خوويه وه سهرقالى كردم ههموو شتيكم له بير چووه و نهمدهزاني له كويم و بو كوئ دهچم. گاليسكه كه م خراپ بوو و ناچار بووم بیدهه به وهستايهك چاكى بكاتهوه. خراپ بوونى گاليسكه كه م زور باش و به قازانج بوو بوم. چونكه بووه هوى ئه وهى من نهك ئه و جوړهى حيسابم كردبوو سهعات پينج، بهلكوو نيوه شهو بگه مه وه مؤسكو و نزيكهى سهعات دوازه و يهك گهيشتمه وه مالى. گاليسكه كه م چاك نه كرايه وه و چونكه شه مه نده فهرى توندناژوم وه دهست نه كه وت، ناچار بووم سواری شه مه نده فهرى ئاسايى بم. سوار بوونى عاره بانه و چه نه ليدان له گه ل وه ستاي چاك كردنه وهى گاليسكه و چايى خوار دنه وه له مسافيرخانه و دهم ته قى له گه ل خاوه نه كهى، ههمووى بووه هوى ئه وهى بير له كاره كهى خوم نه كه مه وه. كاتيک له ويستگهى شه مه نده فهر دابه زيم و سواری فه يتوون بووم ئيواره و تاريكان بوو. سه فهر به شه ودا زور له روژ چيژبه خستره. رسره تاي مانگ بوو، مانگى سى شه وه له دم ئاسو روو له ئاوابوون بوو. سه هؤلبه ندان نه بوو. ريگا كهش سه غله ت و قور و زيلاقه نه بوو. بارگينه كان به نهرمى ده رويشتن و فاي توونه وانيش روو خووش و روحو سووك بوو، ههر بويه زورم چيژم له و سه فهره م وه رده گرت و ده كرى بليين به هيچ شيويه كه له بيرى ئه و رووداوه دا نه بووم كه چاوه روانى ده كردم. يان رهنگه به پيچه وانه به و هويه چيژم له و سه فهره م وه رده گرت چونكه ده مزاني چى چاوه روانمه و ده بوو مالئاوايى له ههموو شادييه كانى ژيان بكه م. به لام ئه م بى خه مى و هيمنايه تى و دامركاندنه وهى ههسته كانم به كو تايى هاتنى سه فهره كه م به فاي توون دوايى پى هات. ههر كه سواری شه مه نده فهر بووم هه ستيكى تر له دلما سه رى هه لدا و زور له گه ل هه سته كهى پيشووم جياواز بوو. ئه م سه فهره هه شت سه عاته يه به

شه‌مه‌نده‌فەر زۆر به‌لامه‌وه‌ دژوار و پر ئازار بوو. به‌ جوړیك كه هه‌تا
 كوټایي ته‌مه‌نم له‌ بیرم ناچیتته‌وه. جا نازانم‌ئو ئازاره‌ به‌و هۆیه‌ بوو كاتیک
 له‌ نیو فاگونه‌كه‌دا دانیشتم خۆم وهك كه‌سیکی زۆر گیانسه‌خت هاته‌ به‌ر
 چاو كه‌ گه‌یشتوومه‌ته‌وه‌ مالی، یان به‌ هۆی سه‌فه‌ر كردن به‌ شه‌مه‌نده‌فەر
 ئاوا حال و هه‌ستم شیواوو. هه‌ر چیه‌كه‌ بوو له‌ گه‌ل دانیشتم له‌ نیو
 فاگونه‌كه‌دا ئیتر نه‌متوانی وزه‌ی خه‌یال و فكري خۆم كوټروول بكه‌م و
 ئه‌مه‌ش توانای هینانه‌به‌ر چاوی ئه‌و دیمه‌نانه‌ بوو كه‌ یه‌ك له‌ دواي یه‌ك
 ده‌هاتته‌ به‌ر چاوم و یه‌ك له‌ یه‌كی پر شووری تر بوون، هینه‌ده‌ش به‌
 روونی خویان له‌ ئاویته‌ی خه‌یالم هه‌لده‌سوو، گری ئیره‌یی و غیره‌تی له‌
 ناخدا داده‌گیرساند. ئه‌م دیمه‌نانه‌ هه‌مووی پیوه‌ندی به‌و کارانه‌وه‌ بوو كه‌
 له‌ كاتی نه‌بوونی مندا له‌ ماله‌وه‌ رووی دابوو، ئه‌و دیمه‌نانه‌ی ژنه‌كه‌م
 خیانته‌تی پیده‌كردم. به‌ دیتی ئه‌و دیمه‌نانه‌ له‌ سه‌ر شووشه‌ی خه‌یالم گری
 نه‌فره‌ت و توورپه‌یی له‌ ناخدا بلیسه‌ی ده‌كیشا و له‌وانه‌ بوو سه‌رتاپام
 بسووتینی. ژانی ئه‌و شووره‌یه‌ تووشی جوړیك ئالۆزی و سه‌ره‌گیژه‌ی
 كردبووم، نه‌مده‌توانی به‌ هیچ شیوه‌یه‌ك خۆمی لی‌ ده‌رباز بكه‌م. نه‌
 ده‌متوانی روو له‌و دیمه‌نه‌ پیس و قه‌بیحه‌ وه‌رگیرم و له‌ سه‌ر زه‌ینم
 بیسپمه‌وه، نه‌ ئه‌وه‌ی خۆی لی‌ گیل بكه‌م و ئیتر بیري لی‌ نه‌كه‌مه‌وه. هه‌ر
 چه‌ند زیاتریش خۆم به‌و دیمه‌نه‌ خه‌یالیانه‌وه‌ خه‌ریك ده‌كرد زیاتر له‌و
 راستیه‌ دلنیا ده‌بووم و لیم وه‌راست ده‌گه‌را. ئه‌م دیمه‌نه‌ خه‌یالییه‌ وه‌ها له‌
 به‌ر چاوم روون و ئاشكرا بوو وهك وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ شوینی له‌ سه‌ر
 میشك و هه‌ستم داده‌نا. ده‌نگوت شه‌یتانیک به‌ پیچه‌وانه‌ی ویستی خۆم فكر
 و خه‌یالی پر شوورپه‌یی له‌ دلی ره‌شی هه‌لده‌قولینی و به‌ گوشار ده‌یكا به‌
 میشکی مندا. قسه‌یه‌کی كۆنی برای ئه‌و كه‌مان ژنه‌م وه‌بیر هاته‌وه‌ و له‌ گه‌ل

ترۆخاچفسکی و ژنه که م پیکه وه پیوه ندیم دهدان و ده تگوت به تامه زرویییه وه نووکی چه قو له زامی ناخم راده که م و دللی خوُم تووی تووی ده که م.

ئەم قسه یه هی سهرده میکی زور پیشوو بوو، له گه ل ئەو فکر و خه یالانه ئەویش له زهیندا زیندوو بوو بۆوه. وه بیرم هاته وه براهی ترۆخاچفسکی له وه لامی پرسیاره که ی مندا که ده چی بۆ خانه ی له شفرۆشان یان نا، گوتبووی مرۆقی خاوه ن شه رف و ئابروو قه ت بۆ ئەو جو ره جیگایانه ناچیت. ئەو شوینانه پرڤ له نه خو شتی و جگه له وه ش هینده پیسن پیاو قیزی هه لده شیوی. له کاتی که هه می شه ژنانی خانه دان و نه جییزاده بۆ ئەو کاره ده ست ده که ون و پیاو بیه هو ی قه ت په کی ناکه ویت. ئیستا ش ژنه که ی من بۆ براهی ئەو هه لکه و تبوو. راسته ژنه که ی من ئیتر جوان و جحیل نه بوو و ددانیکی قه راغی که و تبوو، ده موچا ویشی په نه میو و تاراده یه که هه لزه پاو بوو، به لام خوُم له جی ترۆخاچفسکی دانا و گوتم: "خراب نییه، پیاو شه ق له به ختی خوی هه لنه دا باشه! ئیستا که ئەوه ت بۆ هه لکه و تووه پی رازی به." به لی، ئەو جه نابه منه تیش به سهر ژنه که مده دکات و ههر وا سووک و ئاسان دللی پینادات. له دللی خوُمدا گوتم: "له گه ل ژنه که ی من ترسی نه خو شتی نییه. ژنه که ی من بی مه ترسییه!" ئەو خه یالانه خه ریک بوو شیتم بکه ن. دیسان له دللی خوُمدا گوتم: "نا، شتی وا نابی. ئەم خه یالانه چییه خو یان له می شکم ئالاندوو! نا، شتی وا نابی و ناگونجی. ته نانه ت ه یچ شتی که نییه بیته هو ی سهر هه لدانی ئەم فکر و خه یاله پرو پووچانه. مه گین ئەو خو ی به منی نه گوت ته نانه ت خه یالی ئیره یی و دلپسی بۆ ئەو سووکایه تی دینی و ههستی ده رووشینی؟" به لام هاوارم کرد: "ئەو درۆ ده کات. هه موو قسه کانی درۆیه!" دیسان خه یالی ره ش و ژاراوی به ره و ناخی می شکم لووزه ویان به ست... فاگونه که ته نیا دوو که سی تیدا بوو؛ پی ریژنیک و می رده که ی که مه قی نه ده کرد و ئەوانیش له یه کی که له

و یستگه کان دابه زین و من به ته نیا مامه وه. دهنگوت ئازهلکی درندهم و له قهفهز کراوم. هیندی جار له نا کاو له جیی خۆم هه لدهستام و هه لدهاتم بۆ بهر په نجه ره که، بری جاریش سه رم له گیزه وه دههات و لاتراسکه م ده به ست. ده مویست پال به شه مه نده فه ره که وه بنیم بۆ ئه وه ی خیراتر بروات به لام فاگونه که له ره وتی خۆی نه ده که وت و کیسه ل ئاسا بۆ پیشه وه ده خوشی، کورسی و په نجه ره کان ده له قین و شه قو کوتیان دههات...»

پۆز دنی شو ف هه ستا و هه ندیک به نیو فاگونه که دا گه را، دیسان دانیشه توه و دیژه ی به قسه کانی دا:

«ئاخ، نازانی من چه نده له فاگونه کان و شه مه نده فه ر و هیلاس ن ده ترسم. کاتی ک سواری شه مه نده فه ر ده بم ده لیی گیانم ده کیشن. زۆر ده ترسم! به خۆم گوت: "وا باشه بیر له شتیکی تر بکه مه وه؛ بۆ وینه بیر له خاوه نی ئه و مسافیرخانه یه بکه مه وه وا چاییم لی خوارده وه. به لام به جیی خاوه نی مسافیرخانه که ده رگاوانه که ی دههاته بهر چاوم به پیشیکی دریژه وه، نه وه که شی مندالی ک بوو هاوته مه نی قاسیای خۆم. له دلی خۆمدا ده مگوت: قاسیا گیان! ئه و چاوی لیه ئه و که مان ژهنه دایکی ماچ ده کات. به دیتنی ئه و دیمه نه هه ستی پاک و مندالانه ی ده رووشیت و بلیی چی له دلیدا رابیری. به لام دایکی کوا گوئی له منداله و خه می ئه و به سته زمانه یه تی؟ ئه و ئاشقه!..." دیسان خه یال به دوا ی خه یالدا گه ماروی می شک و هه ستیان ده دام! نا، نا!... بیر له شتیکی تر ده که مه وه. بیر له سه ردانی دوینی یی نه خۆشخانه ده که مه وه. په ککوو ئه و نه خۆشه چۆن له ده ست پزیشکه که سکا لای ده کرد! به لی، ئه و پزیشکه ی سمیلی له سمیلی تر وخاچفسکی ده چوو. بی حه یا و رووه لمال دراو!... هه ر دووکیان هه لیانخه له تاندم. ئه و گوتی ده روا ته وه بۆ پاريس که چی دروی کرد، ژنه که شم ئه وه ی ده زانی و

دياره پيلانيكيان بۆ ئەو كارە دارشتوو. ديسان كە وتەمەو نيو گيژاوى خەيال. بيرم لە ھەر شتيك دەكردەو بە شيوەيەك دەچوو و ھە سەر ئەوان. داخيتك لە دلمدا بوو خەريك بوو لە ناخەو ھەلیدەتە كاندم. ئەو ھەموو ئازارەشم ھۆكارەكەى ئەو بوو لە ھيچ شتيك ئاگادار نەبووم، گومان و ترس و دوودللى لە ناخدا ريشەى داکوتا بوو. نەمدەزانى ژنەكەمم خۆش بووى يان لىي بيزار بم. ئەو ئازارە و ھە تەنگى پى ھەلچنيووم دەمويست لە شەمەندەفەر دابەزم و لە سەر ھيلاسەنەكە خۆم راکيشم و دوایى بەو ژيانە پى مەينەت و ئازارەم بەينم. ئەو فکەر زۆر بەلامو ھە شيرين بوو، ئيتىر لە چنگ ئەو ھەموو خەم و دلەخورپەيە نەجاتم دەبوو. تەنيا شتيك كە لەو كارە پاشگەزى دەكردەو. ئەو بوو زۆرم بەزەيى بە خۆمدا دەھات. ئەم داسۆزيبەش ھەر لەرپۆھ گري رقى لە ناخدا دادەگيرساند. ھەستم بەرانبەر بە ترۆخاچفسكى زۆر ھەستيكي سەير بوو. قين و نەفەرت بوو لە ئەو و خويپيەتى و بى شەرەفيى خۆم، دەمزانى ئەو گورزى خوى گرتوو و لە كارەكەشيدا سەر كەوتوو بوو، قينى ژنەكەشم وەك خۆرە لە ناخەو ھەلاھەلای دەكردم. بە خۆم دەگوت: "ئابى خۆم لە نيو ببەم و بەريان لى بەرەللا بكەم بۆ ئەو ھى بە كەيفى دللى خويان رايپويىرن. بە باشم زانى ئەويش ھينديك ئازار بكيشى. لانیکەم با تيبگا چ بەلايەكى بە سەر من ھيتاوە. لە ھەموو ويستگەكان لە فاگۆنەكە دادەبەزيم بۆ ئەو ھى ئەو فيكر و خەيالانە لە خۆم بتارينم. لە يەكيتك لە ويستگەكان چوومە ناديبەك ديتم مسافيرەكان خەريكى مەى توشينن. منيش قودكام خواردەو. لە پال مندا كابرايەكى جوولەكە راوھستابوو، ئەويش قودكاي دەخواردەو. سەرى قسەى لەگەل من كردەو و بۆ ئەو ھى خۆم لەو فکەر و خەيالانە بدزمەو و بە تەنيا نەبم، چووم بۆ فاگۆنەكەى ئەو. فاگۆنەكەى ئەو نمرە سى بوو، زۆريش پيس و بۆگەن بوو. دووكەلى جگەرە وەك مژ تيدا راوھستا بوو،

ته‌رگی فاگونه‌کەش پێ بوو له زبلوزال و تیخوله هیلکه. له‌وئ شان به‌شانی
 دانیشتم. کابرای جووله‌کە دەمی شل نه‌ده‌بوو، چه‌نه‌ویرغه‌یه‌ک بوو فریا
 نه‌ده‌کەوتی به‌لێی بۆ بکە. من به‌ پ‌واله‌ت گویم بۆ گرتبوو به‌لام له‌ قسه‌کانی
 تینه‌ده‌گه‌یشتم، چونکه‌ گێژه‌لووکه‌ی خه‌یاله‌کانی خۆم تیکه‌وه‌ی پێچابووم.
 کابرای جووله‌کە بۆی ده‌رکه‌وت گوئی بۆ شل ناکه‌م و نار‌ه‌زایه‌تی ده‌رب‌ری.
 هه‌ستام و چوومه‌وه‌ بۆ فاگونه‌کە‌ی خۆم. له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت: "ده‌بی زۆر
 باش بیر بکه‌مه‌وه‌ و بزانه‌م ئه‌م فکر و خه‌یالانه‌ی من بنه‌مایه‌کیان هه‌یه‌ یان نا؟"
 دانیشتم بۆ ئه‌وه‌ی به‌ شینه‌یی و خوینساردی بیرى لێ بکه‌مه‌وه‌. به‌لام به‌
 جێی بیر کردنه‌وه‌. له‌ کاتی خوینساردی و ئاسووده‌بیدا، دیسان ئه‌و خه‌یاله‌
 ره‌شه‌ خۆی له‌ مێشکم په‌ستاوت و به‌ جێی ئه‌قل و ئاوه‌ز دیسان ئه‌و دیمه‌نه
 کریت و خه‌یاله‌ بوگه‌نانه‌ مێشکیان ته‌نیم. به‌ خۆم ده‌گوت: "ئه‌مه‌ چه‌نده‌مین
 جاره‌ ئه‌و خه‌یاله‌ پ‌روپوچ و بێ بنه‌مایانه‌ له‌ مێشکم ده‌خزینم و ئاوا خۆم
 ئازار ده‌ده‌م؟" (کیشه‌ی ئیره‌یی و خانه‌گومانیه‌کانی پێشووم وه‌بیر ده‌هاته‌وه‌)
 بۆم ده‌رده‌کەوت هه‌موو جارێک بیه‌ووده‌ خۆم ئازار داوه‌." ئه‌مجاره‌شیان
 له‌وانه‌یه‌ و ته‌نانه‌ت دلنیاشم کاتیک بگه‌مه‌وه‌ مالێ، ئه‌و زۆر به‌ ئاسووده‌یی له
 سه‌ر پێخه‌فه‌کە‌ی خه‌وتوو. هه‌له‌ده‌ستی و به‌ دیتنی من ده‌گه‌شینه‌وه‌، به‌ قسه
 کردن و روانینه‌کانیدا بۆم ده‌رده‌کەوتی هێچ شتیک پ‌رووی نه‌داوه‌ و هه‌موو
 خه‌یاله‌کانی من بیه‌ووده‌ بووه‌. به‌پ‌راستی خۆش ده‌بی ئه‌گه‌ر وابێ! به‌لام
 هاواریک له‌ دلدا ده‌یگوت: "به‌لام نا، کاره‌که‌ له‌ رابردوودا زیاتر به‌و شیوه‌یه
 بووه‌. ئه‌م جاره‌یان ئێتر ئاوا به‌ باشی کۆتایی نایه‌!" دیسان گێژه‌لووکه‌ی
 خه‌یاله‌ ره‌شه‌که‌ هه‌له‌ده‌گرت. به‌لێ، سزای داوین پیسی و مێبازی لێره‌دابوو.
 ئه‌گه‌ر بمویتسبایه‌ گه‌نجیک له‌ ئاکامی خراپی مێبازی پاشگه‌ز بکه‌مه‌وه‌ و
 به‌رگری لێبکه‌م ئه‌وم نه‌ده‌برد بۆ نه‌خۆشخانه‌ی تووشبووان به‌ نه‌خۆشیی
 ئاکله‌، به‌لکوو ده‌رگای دلێ خۆم بۆ ده‌کرده‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی چاوه‌ له‌ شه‌تیانانه

بکات وا خەریکن توئی توئی دەکەن. ئەو خالەیی بەراستی ترسناک و جییی داخیشە ئەوەیە من خۆم بە خاوەنی بی ئەملاوئەولای رۆح و جەستەیی ئەو دەزانی. وەک ئەوەی جەستەیی خۆم بی، بەلام لەو حالدا هەستم دەکرد ئەو جەستەییە لە دەست من دەرچوووە و لە کۆنترۆلی مندا نەماوە، ژنەکم ئاوی بی لەغاوی خواردۆتەووە و هەر کاریکی پییخۆشی دەیکات، جەستەیی خۆیەتی و خۆی بەپرسییەتی، دەتوانی کاریک بکەم که من حەزی پیناکەم و من نە دەتوانم بە دژی ژنەکم کاریک بکەم نە بە دژی ئاشقەکەیی. وەک قانکای کلیدار^{۲۰} لە پای سێدارەشدا بو ئەو ماچانەیی لە لیوی شیرینی یارەکەیی وەرگرتوووە و لەو جۆرە قسانە، گۆرانی دەلی و خۆی بە سەر کەوتوو دەزانی و پۆزم بە سەردا لێدەدا. دەسلاتم بە سەر ژنەکەمدا نەماوە و لە توانمدا نییە بە دژی ئاشقەکەشی راوەستم. ئەگەر هیشتا سەرە چەرمەکە ئاو نەبیردبی و بیهوئی بە دەم ئاویدا بدات - من دەزانم دەیهوئی بە دەم ئاویدا بدات - بارودۆخەکە لەوێش خراپتر دەبی. وا باشتەر بوو ئەو کاری کردبی و من پێی بزنام... بو ئەوەی لەو ئازاری بی ئاگایییە رزگارم بیت. نەمدەتوانی بلیم چیم دەوی. حەزم دەکرد ئەو شتەیی ئەو ناچار بوو بیهوئی، نەیهوئی. بەراستی ئەو پەری شیتی بوو.»

بیست و شەش

«لە ویستگەیی بەر لە کوتایی، کە پاسەوانی شەمەندەفەر هات بو وەرگرتنی بلیتەکان، من کەلوپەلەکانم کۆ کردەووە و چووومە بەر دەرگای پال ستۆپی ئاناسایی. ئاگاداری لە نزیک بوونەووەی شوینی کیشەکە بە جاری

۲۰- Vanka قارەمانی گۆرانی میلی که دلداری ژن یان کچی ئاغا یە و لە هەموو شوینیکی خۆی پیووە رادەنی، تا ئەوەی ژنیکی خزمەتکار شووقاری دەکات و ئاغا قانکا لە سێدارە دەدا، بەلام قانکا لە ژیر دارەکەشدا گۆرانی دەلی و گالتە بە ئاغا دەکات.

شله ژانډبوومی. سه رما شکایه گیانم، وهک میژوکه دهله رزیم و شهقه شهقی کاکیلکه م دههات. وهک ئه وهی به دم خه وهه برۆم له گه ل مسافیره کانی دیکه له ویستگه چوومه ده ری. عاره بانه یه کم گرت، سوار بووم و وه ری که وتم. عاره بانه ریگای ده بری و من چاوم له خه لکی بوو تاق و لوق به شه قامه کانداهه ریشتن. سهیری ده رگاوانی باله خه کان و سییه ری عاره بانه که م ده کرد که به هو ی شوقی چرای شه قامه کانه وه ده که وته سه ر زهوی و هیندی جار له پیشه وه و هیندی جاریش له دواوه، له گه ل ئیمه ریگای ده بری و بیرم له هیچ شتیک نه ده کرده وه. نزیکه ی نیو فی رست له ویستگه دوور که وتمه وه، لاقم ته زی. وه بیرم هاته وه له نیو فاگونه که دا گوره وییه میرزاییه کانم داکه ندبوو خستبوومه جانتاکه مه وه. جانتاکه م له کوی بوو؟ هینا بووم؟ به لئ، له نیو عاره بانه که دا بوو. ئه ی سندوقه سه وه چنه که م؟ بو م ده رکه وت له وئ له بیرم چووه. به لام چونکه قه بز ی بارخانه م پیبوو خاترجه م بووم ئه وه ندهش گر نیگ نه بوو بو وهرگر تنی بگه ریمه وه، هه ر بو یه در یژده م به ریگا که دا.

هیشتا هه رچه ندی هه ول ده دم هه ست و حال ی ئه و کاته م وه بیر نایه ته وه. تینا گه م بیرم له چی ده کرده وه و چیم ده ویست. ته نیا له بیرمه لیم روون بوو رووداویکی ترسناک خه ریکه ده قه ومئ و ئه و رووداوه له ژیان ی مندا گرنگایه تیبیه کی زوری هه یه. ئیستا ئه م کاره گر نیگه له بهر ئه وه رووده دا که من پیم وابوو رووده دا، یان ته نیا له دل ی دابووم، شتیکه بو م ناچیته وه سه ریه ک و تی ی ناگه م. ره نگه ئه م رووداوه ش به و هو یه وه بی ماوه یه ک له مه وه بهر له زه یندا رهنگی خه می لینیشتبوو. له پلیکانی چوونه ژووره وه ی مال ی نزیک بوومه وه. شه و زرینگا بووه. چه ند فه ی توون و عاره بانه له بهر ده رگای ده ری پاوه ستا بوون، دیار بوو چاوه روانی مسافیرن چونکه چه ند په نجه ره رووناک بوون، ئه م په نجه ره رووناکانه هی

باله خانه كهى ئيمه و په نجه رهى هولى سهما و ژوورى ميواندارى بوون. بى
 نه وهى بىرى لييكه مه وه رووناكايى هولى سهما له و نيوه شه ودا چ مانايه كى
 هه يه؟ هه روا كه چاوه پروانى رووداويكى رهش بووم به قالد مره كاندا وه سه ر
 كه وتم و له زهنگه كه م دا. يه گورى پيشخزمه تم كه پياويكى باش و به كار
 به لام هيندى گيلو كه بوو ده رگا كهى كرده وه. يه كه م شت كه له ژوورى
 جلان سه رنجى راكيشام پالتوى نهو بوو، له پال جله كانى تر به
 رهختاويزه كه دا هه لواسر ابوو. من ده بوو به ديتنى نهو پالتويه تووشى
 سه رسو و پمان بم، به لام سه رم سوور نه ما. ده تگوت نهو چاوه پروانيه م هه ر
 بووه. به خو م گوت: "ده مزانى. كاتيك له يه گورم پرسى كى هاتووه
 له وه لامدا گوتى تر و خاچ قسكى، ليم پرسى ميوانكي تريشى لينه يان نا،
 گوتى: "نا، گه وره م، هيچ كه سى ديكه ي لى نيه."

له بيرمه به راويژيك نهو قسه يه ي ده برى ده تگوت مزگنييه كم پنده دا.
 ده يو يست خه يالم ناسووده بى و نه گه ر ته مى گومان و در دونگيه ك له
 دلمايه، بره وى. گوتى: "نا، نا، گه وره م هيچ كه سى ديكه ي لى نيه!" ويده چو و
 له بهر خو مه وه گوتيتم: "نه ي مندا له كان!... چونكه گوتى: "شوكر بو خدا
 حاليان باشه. له ميژه خه وتوون!"

هه ناسه م سوار بوو بوو. شه ويكه م ده له رزى و ته قه ته قى دانم ده هات.
 "كه وايه نهو جو رهى بيرم لينده كرده وه وانه بوو." بهر له وه به رده وام بيرم
 ده كرده وه رووداويك ده قه ومى. به لام هه موو جاره كه به خيروخوشى ته واو
 ده بوو. به لام نه مجاره يان وهك رابردو و نه بوو، هه موو شتيك به و جو ره بوو
 كه له دلى دابووم. به خو م گوت: "نه وانه هه مووى خه ياله." به لام ئيستا
 ده مدى خه يال نه بووه. راستييه كى حاشا هه لنه گربوو. به لى، نه مجاره يان ئيتر...
 زورى نه ما بوو ده ست بكه م به گريان. شه يتان چرپاندى به گويمدا:
 "به لى، بگري. ده ست وه نه ژنو دانيشه كولو كووى دلت دامر كينه. بو نه وهى"

ئەوان لەو دەرفەتە کەلک وەرگرن و بە ئاسوودەیی لە یەک دوور بکەونەو و تو هیچ بەلگە یەکت دەست نەکەوئ. هەتا کوتایی تەمەنت دپدۆنگ بی و گپی گومان ناخت هەلقچینی! هەستی بەزەیی بەخۆدا هاتن لە پێو لە ناخدا رەوپیەو و هەستیکی سەیر جیگاکی گرتەو. بروام پیناکە، هەستیکی پەر لە شادی سەرتاپای داگرتم، دلم خۆشیوو کە ئازارەکانم کوتایی هاتوو و دەتوانم ژنەکەم سزا بدەم، دەتوانم نیری بەرپرسیایەتی لە ئەستۆم دامالم و ئەوی داخ و قینی لە دلمدا یە هەلیرێژم. بوومە ئازەلیکی دپندە، دپندەییکی دلرەش و فیله باز.

یەگۆر کە دەیوست بچیت بۆ ژووری میوانداری پیمگوت: "پێویست ناکا. پێویست ناکا. تۆ ئەو کارە بکە وا من پیت دەلیم. هانی ئەو پسوولە ی بارگەوبنەکە ی منە، خیرا سواری عارەبانە یە ک بە و برۆ بۆ ویستگە کەلوپەلەکانم بۆ بینەو. زووکە ی دە ی خۆت مەگنخیتە!"

یەگۆر چوو بۆ دالانە کە بالتۆکە ی لە بەر بکات. لە بەر ئەو ی ئەوان ئاگادار نەین لەگەڵیدا چووم بۆ دالانە کە و راوەستام هەتا جلەکانی لە بەرکرد. لە ژووری میواندارییەو تەقووکوتی چەتال و کارد و دەوری دەهات. خەریکی خواردن بوون و وەها بی خەم و خاتر جەم بوون ئاگیان لە دەنگی زەنگە کەش نەبوو. لە دلی خۆمدا گوتم: "خۆزگە ئیستا نەهاتبایەتتە دەری." یەگۆر بالته ملیوانە تیسکنەکە ی لە بەرکرد و رۆیشت. هەتا بەر دەرگا کە بەریم کرد و دەرگا کەم داخست. هەناسە یەکی قولم هەلکیشا و هەستم کرد تەنیا خۆم و دەبی دەستبەکار بم. بەلام چ دەستبەکار بوونیک؟ هیشتا نەمدەزانی چبکەم. تەنیا ئەو نەندەم دەزانی کارە کەم یە کلا یی بۆتەو و گومانم لە تاوانباری ئەو بۆرە پیاو نەبوو، لە پێو دەبوو سزای بدەم و ئیتر چاوم بە چاوی ئەو نایاوا نەکەوئیتەو.

بەر له‌وه هیشتا دوودل بووم. له دلی خوڤدا ده‌مگوت: "رهنگه ئه‌وه راست نه‌بی. رهنگه به هه‌له چووبیتم." به‌لام ئیستا دانیا بووم و گومانم لانه‌بوو. هه‌موو شتیکی روون و ئاشکرا بوو. زانیووی من له ماله‌وه نیم بۆیه ئه‌وه هه‌له‌ی قوستبووه و خو‌ی گه‌یانده‌بووه لای ژنه‌که‌م. ئه‌ویش له‌وه‌ش کاته‌ی شه‌ودا. ئه‌وه کاره‌ یانی هه‌موو شتیکی له‌ بیر بردۆته‌وه و له‌وه‌ش خراپتر به‌ ئانقه‌ست ویستبووی ئازایه‌تی و رووه‌لمال‌دراوی خو‌ی نیشان بدات. کاره‌که‌ی جینایه‌ته‌ و زور کاریکی گوستاخانه‌یه! رهنگه ویستیتی ئه‌م گوستاخیه‌ی خو‌ی وه‌ک بی تاوانی بینیته‌ ئه‌ژمار. هه‌موو شتیکی روون و حاشا هه‌له‌نگر بوو. ئیتر جیگای بۆ هه‌یج شک و گومانیک نه‌هیشتبۆوه. ته‌نیا له‌ شتیکی ده‌ترسام، ترسه‌که‌شم ئه‌وه بوو ده‌رفه‌ت بینن و به‌ خیرایی له‌ یه‌ک دوور بکه‌ونه‌وه. فیلیکی تازه‌ بدۆزنه‌وه و ئه‌وه به‌لگه‌ روون و ئاشکرایه‌م لی تیک بده‌ن. خام ببه‌ستن و ئیتر نه‌توانم سزایان بده‌م. بۆ ئه‌وه‌ی زووتر به‌ سه‌ریاندا بچم و بیانوویان لیبیرم، به‌ پیدزه‌ رویشتم بۆ ئه‌وه‌له‌ی ئه‌وانی لیبوو. به‌لام نه‌ک له‌ ده‌رگای ژووری میواندارییه‌وه، به‌لکوو له‌ دالانی ژووری منداله‌کانه‌وه.

له‌ ژووری یه‌که‌م منداله‌کان خه‌وتبوون. له‌ ژووری دووه‌میش دایه‌ن له‌ سه‌ر جیگا‌که‌ی که‌وته‌ جووله‌ جوول و خه‌ریک بوو خه‌به‌ری ده‌بووه. هه‌تنامه‌ به‌ر چاوم کاتیک له‌ رووداوه‌که‌ ئاگادار بی چی ده‌لی، هه‌ر بۆیه به‌وه‌ خه‌یاله‌ هه‌نده‌م به‌زه‌یی به‌ خوڤدا هات نه‌متوانی دان به‌ خوڤدا بگرم و بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌کان خه‌به‌ریان نه‌بیته‌وه‌ بی چرپه‌ خوڤم کرد به‌ ژووری کاره‌که‌مدا، له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک خوڤم راکیشا و دام له‌ قولپه‌ی گریان.

به‌ خوڤم گوت: "من پیاویکی به‌شه‌ره‌فم و له‌لای دایکم و باوکم سه‌ربه‌رزم... له‌ هه‌موو ماوه‌ی ته‌مه‌نمدا هه‌ولم داوه‌ سه‌ربه‌رزانه‌ بژیم... هه‌یچکات خیانه‌تم به‌ ژنه‌که‌م نه‌کردوه... ئیستاش ده‌بینم ژنه‌که‌م دای پینج

زگ، گری گرتووه و حەزی لە پاموسینی لیوی سووری ئەو کەمانژەنە خوێرییە و خیانەتم پێدەکات. نا، ئەو ژن نییە. ئەو ژیانە، دیلە سەگیکی گلاو. دیلە سەگیکی حەکەدار و بەبا. لە تەنیشت ژووری مندالەکان خەریکی عەیش و نەهەنگە و شەرم لە خۆی و ئەو مندالە پاک و فریشتە ئاسایانە ناکات. عومریکیشە بە درۆ و مەراییی وادەنوینی خۆشی دەوین. بەلام بۆم دەرکەوت هەموو مندالەکانی دەکاتە قوربانی ساتیک کەیف و رابواردن و داوین تەری. لە لایەکەووە نامە بۆ من دەنووسی و لە لایەکی دیکەشەووە بێ شەرمانە دەخزیتە باوەشی ئەو نیرەکەرە خوێری و بێ ویزدانەو. بەلێ، من گێژ و حەپۆل بووم و ئەو چەند سالاە بڕوام پیکرد و بە ژنیکی ژیر و داوین پاکم زانی، بەلام بۆم دەرکەوت زۆر ناپاک و ئابرووتکاوە و لەوانەیه هەمیشە هەروا بوو بێ. پەنگە ئەو مندالانەش کە من بە هی خۆمیان دەزانم، بەرەمی دەست تیکەل کردن لەگەڵ خزمەتکارەکان بن. ئەگەر من بە جیئ ئەمشەو سەبەینی بگەراییەو، زۆر پووھەلمالدرآوانە و بە سەرورقزی شانەکراو و بەژنی زراو و هەلسووکەوتی نەرمونیان و دلبزۆینەو، پیشوازیی لێدەکردم (مەگین من هەموو لایەنە جوانی و ئاکارە قیزەوونەکانیم نەدیو؟) و ئەم درپندە ئیرەیی و درپۆنگییە لە دالمدا دەهیشتەو بۆ ئەو هی ناخم لە بەر یەک هەلدی. دایەنی مندالەکان چۆن بێر دەکاتەو؟ یەگۆر چی دەلێ؟ ئەی لیزوچکا^{۲۱}ی وردیلە و بەستەزمان! ئەویش ئیستا دەبێ لەو ئاکارە قیزەوون و پڕ شوورەییە دایکی ئاگادار بووبی. بەلام ئەم پووھەلمالدرآوی و بێ شەرمییە، ئەم درۆ و ناپاکییە! ئەو هەووسە ئاگرین و حەیانییە من بە باشی لێی ئاگادارم."

۲۱- سووکەلە ناوی لیزا بۆ خۆشەویستی.

دهمویست ههستم بهلام نهمدهتوانی. دلّم وهها بهپرتاو لئیدهدا ئازای
 ئەندام دهلهرزی و نهمدهتوانی به پیوه خو بگرم. به خوّمم گوت: "ئەم
 زهبره پوچییه هئنده کاریگه ره دهزانم هه یام لئیدهبری. دهزانم ئەو ئازاره
 دهمکوژی. هه روا دهبی. بهلام چوّن؟ شتی وا دهگونجی؟ یانی ئەو من
 دهکوژی؟ نا، ئەوه بو ئەو زور خو ش دهبی و به ئاواتی دلی دهگات. من
 ناهلیم ئەو چیژ و شیرین کامییه باوهش له پوچی وهربینی. من لیره
 دانیشتووم و ئەوان له ژووری میوانداری دهلهوهرن و قاقا دهکیشن و ...
 بهلی، ژنه تیوه ئەگه رچی ئەو شوخوشهنگی و ناسکییهی سالانی نهماوه،
 بهلام بو ره پیاوی که مان ژهن وادیاره به دلّیهتی و چیژی لئوه ره دهگری. هه
 چیهک بی ژنیکی خانه دانه و سه ره ده میک جوان و دلرفین بووه. له
 هه مووشی گرینگتر پاک و خاوینه و له شساغی ئەو جه نابه ناخاته
 مه ترسییه وه." وه بیرم هاته وه هه وتووی رابردوو له ژووری کاره کهم ده رم
 کرد و هه موو که لوپه له کانی سه ره میژه کهم تیبه لکرد. له دلی خوّمدا گوتم:
 "بو هه ره ئەو کاته نه مخنکاند؟" به روونی وه بیرم هاته وه ئەو کاته له چ
 حالیکدا بووم و چوّن له ناخه وه هه لده چۆقام، نهک ئەو حاله م وه بیر هاته وه
 به لکوو ئەو هه ستهی که وای لئده کردم وهک شیت و هار هه زم له لئدان و
 کوتان بیت و ولات به یه کدا بدهم، دیسان می شکی داگرتم. له بیرمه چه ندهم
 هه ز لئوو کاریک بکه م. جگه له و کاره ی دهمویست بیکه م هه چ فکر و
 ئاوه زیک له سه رمدا نه ما بوو. وهک ئاژه لئیکی درنده یان مروّیکم لئها تیوو که
 هه ست به مه ترسییه کی زور دهکات و هه چ شتی که ده ره وه ستهی نایهت.
 جوړیک که مروّف به وردی و تییینیه وه ده ست به کار ده بیت و بی ئەوه ی
 په له بکات و بی ئەوه ی ته نانهت یه ک چرکه کات به فیرو بدات، هه موو بیر
 و فکری له لای ئامانجیکی دیاریکراوه و جگه له و ئامانجه هه چ شتیکی تر
 نابینی.»

بیست و حەوت

«یەكەم كارم ئەوه بوو چەكەكانم داكەند و بە گۆرەوییەوه چووم
بۆ لای دیواری پشت قەنەفەكان، ئەو شوینەیی تەفەنگ و دەمانچە و
خەنجەرەکانی لێ هەلۆاسرابوو. دەستم دا خەنجەرێکی دەم خواری
مشتوو زیوین کە تیغەکەیی وینەیی لە سەر هەلگەندرابوو، نووک تیژ و
تازە. خەنجەرەكەم لە كالان دەرکیشا. لە بیرمە كالانەكەیی کەوتە پشت
قەنەفەكان و گوتم دواتر هەلیدەگرم با ون نەبێ. پاشان پالتۆكەم کە
هێشتا لە بەرمدا بوو دامکەند و بەبێ دەنگی چووم بۆ ئەوێ.

بە پێدزە پێدزە چوومە پشت دەرگای ژووری میوانداری و بە
پرتاو دەرگاگەم کردەوه. حالەتی رەنگ و رۆخساریانم هەر لە بیرە.
چاکم لە بیرە چونکە شادییەکی رەش و ژاراویی لە ناخدا بەدی هێتا.
ترس لە رۆخساریاندا بلیسەیی دەکیشا. پیموایی ئەو بۆرەپیاوه لە
سەر میزەکە دانیشتبوو، بەلام لەگەڵ دیتن یان بیستنی تەقەیی
دەرگاگە هەستایە سەر پێ و پشتی کردە خەلۆتییەکە. رەنگێک
نیشتبوو سەر رۆخساری، بێ گومان ترس بوو. رۆخساری
ژنەكەشم ترسی لێدەباری، بەلام رۆخساری ئەو بۆرەكەییە جگە لە
ترس شتیکی دیکەشی پێوه دیار بوو. ئەگەر ئەو شتەیی دیکەیان
نەبووایە دلنایام ئەو رۆوداوه نەدەقەوما. بەلام لانیکەم لەگەڵ چوونە
ژوورەوه بەم جۆرەم هاتە بەر چاو، خەمێک بە رۆخسارییەوه دیار
بوو، بەداخەوه سەر خۆشیی ئەوین و شیرین کامییەکەیی لێ شیوا
بوو و نەیتوانیبوو بە دل چیژ لە گراوەکەیی وەرگری. دەتگوت لەو
ساتەدا هیچ ئاواتیکی نییە جگە لەوێ کەس نەبێتە لەمپەر لە سەر

رېځگای عه‌یش و نوښه‌که‌یدا. ئه‌و هه‌سته‌ش ته‌نیا بو ساتيک له
 روخساریدا دیار بوو. ترسه‌که‌ی روخساری له‌رېوه‌ ره‌وییه‌وه و
 جیگای خو‌ی دا به‌ حاله‌تیکي فیلاوی و دیار بوو له‌ بیري ئه‌وه‌دایه
 فیلیک بدو‌زیته‌وه و هه‌لم‌فریوینی. دیار بوو بیري له‌وه‌ ده‌کرده‌وه
 ده‌توانی هه‌لم‌خه‌له‌تینی یان نا، له‌ رېځگایه‌ک ده‌گه‌را بو‌ خاوبه‌ستنی من
 و ده‌یویست له‌رېوه‌ ده‌ست به‌ کار بی و ئه‌گه‌ر نه‌توانی فریوم بدات
 بیر له‌ رېځگه‌چاره‌یه‌کی تر بکاته‌وه. به‌لام چ رېځگه‌چاره‌یه‌ک؟ چاویکی پر
 له‌ پرساری له‌ ژنه‌که‌م کرد. داخ و که‌سه‌ر به‌ روخساری ژنه‌که‌مه‌وه
 دیار بوو، کاتیک چاوی له‌و بو‌ره‌پیاوه‌ خو‌یریه‌ ده‌کرد پی‌م و ابوو
 خه‌می بو‌ ده‌خوات و ده‌ترسی به‌لایه‌کی به‌سه‌ره‌به‌یتیم.

بو‌ چه‌ند ساتیک له‌ نیو‌ ده‌رگانه‌که‌دا راوه‌ستام خه‌نجه‌ره‌که‌م له
 پشته‌وه‌ شارده‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا بو‌ره‌پیاو زه‌رده‌یه‌کی گرت و به
 خو‌ینساریدییه‌کی قه‌شمه‌رانه‌وه‌ گو‌تی: "خه‌ریکی پرؤفه‌ کردن بو‌وین..."
 ژنه‌که‌م وره‌ی له‌ وته‌ و زه‌رده‌ی ئه‌و وه‌رگرت و گوتی:
 "چاوه‌روانی هاتنه‌وه‌ت نه‌بو‌وین..." به‌لام نه‌ ئه‌میان وته‌که‌ی ته‌واو کرد،
 نه‌ ئه‌ویان. رق و تووره‌ییه‌ شیتانه‌که‌ی هه‌وتووی را‌بردو‌و دل‌ی ریک
 گو‌شیم. دیسان هه‌ستم کرد ده‌بی داروبه‌رد به‌سه‌ریه‌کدا بده‌م و چیژ
 له‌و رق و تووره‌ییه‌ وه‌رگرم و ئاوری پر نیله‌نیلی ده‌روونم دامرکینم.
 ئه‌و شته‌ی دیکه‌ وا ئه‌و لینی ده‌ترسا و قسه‌که‌ی بی بریوون
 ده‌ستی پیکرد. من شالام بو‌ ژنه‌که‌م برد و خه‌نجه‌ره‌که‌م له‌ پشته‌وه
 شارده‌وه نه‌وه‌ک ئه‌و بو‌ره‌پیاوه‌ ده‌ستم بگری و نه‌هیل‌ی بیکه‌م
 به‌لاقه‌برغه‌ و بن مه‌مکید. من ئه‌و شوینه‌م هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هه‌لبژارد
 بوو. هه‌رکه‌ هیرشم برد بو‌ ژنه‌که‌م، ئه‌و بو‌ره‌که‌ی خو‌یریه‌ هاته
 پیشی و قولی گرتم، له‌و کاته‌شدا به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک چاوه‌روانی ئه‌وه‌م

لیی نه بوو. دهنګی هه لېرې: "ئه وه چیده که ی، مه گین شیت بووی؟ بیت وایه شتیک ... ئه ی هاوار... فریا که ون!"

من خوم راپسکاند و به توندی قولم له چنگی دهرکیشا و بی ئه وه ی قسه بکه م په لاماری خویم دا. که چاوی به چاوم که وت، له ناکاو رهنګی روخساری و تهنانهت لیویشی وهک چورې شیر سپی هه لګه را؛ چاوی به شیوه یه کی سهیر بریفه ی هات و خو ی کرد به که لینی نیوان دیوار و پیا نو که دا و له ویوه هه لات بولای دهرگا که. پی م وان ه بوو ئاوا هه لدی و خو ی دهر باز ده کا. هه لاتم به دوایدا به لام شتیک ی قورس خو ی به قولی چه په مدا هه لواسی. ژنه که م بوو. به توندی خوم راپسکاند و دهستی به ربوو، به لام سه رله نوی به هیز و قورساییه کی زیاتر هوه قولی گرتم و ئیتر وهک چه ققه پیوه م نووسا و به ری نه دام. ئه م به ربه سته چاوه پروان نه کراوه قورسایی ئه و بوو و ټیکه وتنی جه سته ی له گه ل ده ستم، زور به لامه وه پیس و قیزه وهن بوو. هه ر بویه گری رق و توور په ییه که ی بلایسه دارتر کردم. هه ستم ده کرد رق و توور په یی شیتی کردووم، خوین به ری چاوی گرتبووم و قه لافه تم ده بی له و کاته دا زور سامناک بووبی و ئه وهش زور به لامه وه خو ش و چیژ به خش بوو. قولی چه په م زور به توندی له چنگی دهرکیشا و هه نیشکم له پوومه تی درا. قیزاندی و قولی به رد ام. ویستم بکه ومه دووی ئه و بوره پیاوه به لام وه بیرم هاته وه که وشم له پیدا نییه و به و شیوه یه هه لاتن به دووی که له گای ژنه که مدا زور شوور په یی بوو، نه شمه ده ویست بیمه قه شمه ره چاری خه لکی. ده مو یست قه لافه تم له کاتی توله سه ندندا پر هه یبه ت و به سام بی. سه ره پای توور په ییه کی شیتانه که گری له دهر وونم به رد ابوو، ئاگام له وهش بوو ئاکارم چ کاریگه ربیه کی له سه ر خه لکی ده بی و تا چ راده یه ک

سهرنجیان رادهکیشم؛ هەر ئەو ههستهش بوو هانی دهدام و ههوساری ههست و ئاکارمی به دهستهوه بوو. گه‌رامه‌وه بو لای ژنه‌که‌م. له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که که‌وتبوو. به‌ر چاوی به زه‌بری هه‌نیشکم ماسیبوو. ده‌ستی به به‌ر چاوییه‌وه گرتبوو و تیی ده‌روانیم. روخساری ته‌ژی له ترس بوو، دل‌یشی لی‌ور‌یژ بوو له ر‌ق و قین ده‌ره‌ق به من؛ منی به دوژمنی خۆی ده‌زانی و ئەوه‌م له روخساریدا ده‌خوینده‌وه. ده‌موچاوی له مشک‌یک ده‌چوو که‌وت‌بیته ته‌له‌وه. لانیکه‌م من له روخساریدا شتی‌کم جگه‌ له ترس و ر‌ق ده‌ره‌ق به خۆم نه‌ده‌دی. ئەمه‌ش راست ئەو ترس و قینه‌ بوو که له خۆشه‌ویستی و ئەشقی که‌له‌گاکه‌یه‌وه سه‌رچاوه‌ی ده‌گرت. به‌لام ئەگه‌ر بی‌ده‌نگ بو‌وايه و بی‌ه‌یشت‌بایه تو‌ژی هی‌ور ببمه‌وه، له‌وانه‌یه ئەو کاره‌م نه‌کرادیه که کرد‌م. له ناکاو ده‌ستی کرد به ده‌مد‌ری‌ژی و ده‌سته راستی گرت‌م. ئەو ده‌سته‌ی گرت‌م که مشتووی خه‌نجه‌ره‌که‌ی ر‌یک ده‌گوشی. گوتی: "چی ده‌که‌ی؟ هۆشت له سه‌ر خۆته؟ بو ش‌یت بووی؟ خو هی‌چ شتی‌ک رووی نه‌داوه. ئی‌مه هی‌چ کاریک‌مان نه‌کردوو. هی‌چ، هی‌چ... سویندت بو ده‌خۆم!"

ه‌یشتا وی‌ده‌چوو ددان به خۆمدا بگرم و ئەو رووداوه نه‌قه‌وم‌ی. به‌لام ئەم دوایین قسه‌یه‌ی، واته سویند خوار‌دنه‌که‌ی بو من نیشاندهری هه‌موو شتی‌ک بوو. راست پی‌چه‌وانه‌ی قسه‌کانی بوو. ئەو سوینده‌ی پی‌ی ده‌گوت‌م: "هه‌موو شتی‌ک بووه و هی‌چ کاری‌ک نه‌ماوه نه‌مان‌کرد‌بی." هەر ئەوه‌ش گ‌ری له ناخ‌م به‌ردا و وای لی‌کرد‌م ئیمان‌ه‌رده‌ب‌م و ئەو ئیمان‌ه‌رده‌بو‌ونه‌شم ده‌بوو له‌گه‌ل ئەو حاله‌ بگونجی وای منی تیدابووم، یانی تو‌ور‌ه‌بییه‌ک که به‌رده‌وام کل‌په‌دارتر

دهبوو و دهبووايه بليسهكه‌ی به‌رزتر بيته‌وه، مه‌گين رڤ و توورپه‌ييش
ياسای تاييه‌ت به خوی نيهه؟

به دهنگيک که به هوی توورپه‌یی زوره‌وه له قيژه ده‌چوو دهنگم
هه‌لپری: ”درو مه‌که پورپه‌شی بی ئاپروو! به دهستی چه‌په‌م ده‌ستم
گرت. به‌لام نه‌و به توندی خوی راپسکاند و مه‌چه‌کی له ده‌ستم
ده‌رکيشا. ئيتر من بی نه‌وهی خه‌نجه‌ره‌که دانيم، به دهستی چه‌په‌م
قورگيم گرت و گوشيم. نه‌وکی زور رڤق بوو. نه‌و به هه‌ر دوو
دهستی، دهستی منی گرتبوو و ده‌يويست قورگی له چنگم ده‌ره‌يني،
منيش وه‌ک نه‌وهی چاوه‌روانی هه‌ليکی ئاوا بم به هه‌موو هيزی خوم
خه‌نجه‌ره‌که‌م له ژير مه‌مکی چه‌په‌ی راکرد.

کاتيک خه‌لکی ده‌لين وها توورپه‌یی شي‌تی کردبوون ئاگايان له
خويان نه‌بووه چييان کردووه، درو ده‌که‌ن، هه‌مووی قسه‌ی
هه‌لي‌ت‌وپليته. من هه‌موو شتيکم له بي‌ره و بو چرکه‌يه‌کيش ئاگام له
خوم نه‌برا. هه‌تا ئاگری قينم بليسه‌دار ده‌بوو نووری وريایی له
زه‌ينمدا روناک و پرشنگذارتر ده‌بوو. هه‌ر کاریکيشم ده‌کرد له
رووی وريایی و ئاگادارييه‌وه ده‌مکرد. سات به سات ده‌مزانى چى
ده‌که‌م. ناتوانم بليم له پيشدا ده‌مزانى چى ده‌که‌م. به‌لام له کاتى
کرده‌وه‌که‌مدا، ته‌نانه‌ت ده‌تگوت چهند چرکه به‌ر له نه‌ويش ده‌مزانى
چى ده‌که‌م. ده‌تگوت بو نه‌وهی ريگايه‌ک بو په‌ژيوان بوونه‌وه
بميينيته‌وه و بو نه‌وهی پاشان بتوانم بليم ده‌متوانى ددان به خومدا
بگرم. ده‌مزانى خه‌نجه‌ره‌که ده‌که‌م به‌ژير په‌راسوویدا و هه‌ستم ده‌کرد
خه‌نجه‌ره‌که‌ی تيراده‌چى. له‌و ساته‌دا که نه‌و کاره‌م ده‌کرد، ده‌مزانى
قورپيکی خه‌ست بو خوم ده‌گرمه‌وه. کاریک که هيج کات نه‌مکردبوو،
کاریک که ئاکامیکی زور تال و دژواری ليدکه‌وته‌وه. به‌لام نه‌و

ئاگادار بونە ۋەك بروسكە يەك ھات و كوژايەو ۋ دەستبەجى
 بەدوای ئەویشدا ئەو كارە پەش و سامناكەم ئەنجام دا. بە شىۋە يەكى
 زۆر تايبەت و جياواز دەمزانی چى دەكەم و ئاكامى ئەو كردهو يەم
 چى دەبى. باش لەبىرمە بۆ ساتىك ستىانەكەى و پەقىيەكى دىكەم لە
 ژىر نووكى خەنجەرەكەدا ھەست پىكرد، پاشان خەنجەرەكە لە شتىكى
 نەرم پۆچوو. ئەو بە دەستى دەمى خەنجەرەكەى گرتبوو بۆ ئەو ھى
 زياترى تىھەنە چەقى بەلام دەستى بىرى و خەنجەرەكە ھەتا بن
 مشتوو تىي ھەلچەقى.

من ماو ھەك دواتر لە بەندىخانە، دوای ئەو ھى گۆپانىكى بنەرتى
 بە سەر پەوشت و ئاكارمدا ھاتبوو، بىرم لەو ساتە دەكردەو ۋ ھەتا
 ئەو جىيەى بۆم دەلوا مووبەموو ھەموو شتەكانم ۋەبىر دەھاتەو ۋ
 لە سەريان ھەلو ھەستەم دەكرد. لە بىرمە بۆ ماو ھى ساتىك تەنيا
 ساتىك بەر لە پروداو ھەكە ئاگادارى ئەو كارە سامناكەى خۆم بووم،
 دەمزانی خەرىكم كەسىك دەكووژم، خەرىكم خوينى ژنىك دەپىژم،
 ژنىكم كوشت، خوينى ژنىكم پەشت، ژنىكى بى دەسەلات، ژنەكەى
 خۆم كوشت. ئەو ئاگادارىيە تال و نەگبە تىيەم ۋەبىر دىتەو ۋ بەو
 ئاكامە دەگەم و تەنانت بە شىۋە يەكى تەمومزاو ىش ۋەبىرم دىتەو
 كاتىك خەنجەرەكەم بە ژىر مەمكىدا كرد لەرپو ھەرمكىشا يەو ھە.
 دەمويست ئەو كارەى كروومە قەرەبووى بكەمەو ھە. بۆ چركە يەك بى
 جوولە پراو ھەستام و چاو ھەپوان مام بزنام چى لىدى و ئايا كارەكەم بۆ
 قەرەبوو كروندەو ھەبى يان نا. ژنەكەم ھەستايە سەر پى و قىژاندى:
 "ئەى دايە گيان، كوشتىمى!"

دايەنى مندالەكان كە بەو شەر ۋ ھەرايەى ئىمە خەبەرى بووبۆو ھە،
 لە نىو ھەرگانەكەدا پراو ھەستا بوو. من ھەروا لە جىي خۆم پراو ھەستا

بووم و چاوه‌روان بووم، بروام به چاوی خۆم نه‌ده‌کرد. به‌لام دیتم خوین له ژیر ستیانه‌که‌ی دیته‌ده‌رئ و به‌رزگی خووساندوو. ئەو کاته بۆم ده‌رکه‌وت کار له کارترازاوه و ئیتر قه‌ره‌بوو نا‌کریته‌وه و دیتم پیوستیش نییه. ئەوه شتیک بوو خۆم ویستبووم، کاریکه ده‌بوو ده‌نگ و زوو بکرایه. چاوه‌روان بووم هه‌تا ژنه‌که‌م که‌وت به‌زه‌ویدا و دایه‌ن قیزاندی: "خودایه، هاوار!" هه‌لات بۆ لای ته‌رمی له خوین شه‌لالی ژنه‌که‌م، منیش ئەو کاته وه‌خۆ هاتمه‌وه و خه‌نجه‌ره‌که‌م فریدا سووچیک و پۆیشتم بۆ لای ده‌رگا‌که.

بئ‌ئوه‌ی چاو له ژنه‌که‌م و دایه‌ن بکه‌م به‌ خۆم گوتم: "نابی ده‌ست و پێی خۆت ون بکه‌ی! ده‌بی بزانی چیت پێ‌ده‌کرئ!" دایه‌ن به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌گریا و بانگی خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌کرد. من له دالانه‌که تپه‌رپیم و خزمه‌تکاره‌که‌م نارده‌ بۆ لای و چووم بۆ ژووره‌که‌ی خۆم. به‌ خۆم گوت: "ئێستا ده‌بی چبکه‌م؟" هه‌ر له‌پێوه‌ش زانیم ده‌بی چبکه‌م. خۆم کرد به‌ ژووره‌که‌ی خۆمدا و راست پۆیشتم بۆ لای قه‌نه‌فه‌که و ده‌مانچه‌که‌م له دیواره‌که‌ کرده‌وه و ئەمباره‌وبارم کرد. پر بوو. له سه‌ر میزه‌که دامنا. پاشان کالانی خه‌نجه‌ره‌که‌م له پشت قه‌نه‌فه‌که ده‌ره‌ینایه‌وه و دانیشتم.

ماوه‌یه‌ک به‌و شیوه‌یه مامه‌وه و جووله‌م نه‌کرد. بئ‌ئوه‌ی بیریک بکه‌مه‌وه یان هه‌ول بده‌م شتیکم وه‌بیر بینه‌وه. ته‌پوکوتی که‌وش و هاتوچۆ و هات‌وه‌وارم ده‌بیست. پاشان ته‌فوکوتی تایه‌ی گالیسکه‌یه‌ک هات و که‌سیک دابه‌زی. دوا‌ی ئەویش که‌سیکی تر. به‌ دوا‌ی ئەویشدا تریه‌ی پێی یه‌گۆرم بیست، هاته‌ ژوورئ و سندوقه سه‌وه‌چنه‌که‌ی بۆ هینامه‌وه. ده‌تگوت ئیتر هه‌چ که‌س پیوستی پێی نییه.

به يه گۆرم گوت: "بيستوتوته چى روى داوه؟ برۆ به سهرايه داره كه بلئى بچيت پؤليس ئاگادار بكات." يه گۆر هيچى نه گوت و رؤيشت. من هه ستام و دهرگاي ژووره كه م داخست، جگه ريه كم داگيرساند و دهستم كرد به كيشانى. له پر خه ويك داگيرتم جگه ره كه م به نيوه چلئى هيشته وه. نزيكه ي دوو سهعات خه وتم. له بيرمه له خه ونمدا من و ژنه كه م هيچ كيشه و ناكوكييه كمان نه بوو. ده مقه ريه كمان بووه و ئاشت بوويته وه. به دهنگى ليدانى دهرگاكه خه به رم بووه. له دلئى خوڤدا گوتم: "پؤليس هاتووه. رهنگه كه سيكم كوشتبئى. يان ژنه كه مه و واديار هيچ شتيك نه قه وماوه و ئه وانه هه مووى خه ون بووه." ديسان له دهرگاكه يان دايه وه. وه لام نه دايه وه و هه روا سه رقالي ئه و بير و خه يالانه بووم: "روداويك قه وماوه يان نه قه وماوه؟ به لئى، قه وماوه." ئه وه م ده گوت و ده مزاني خوڤ ده كووژم. له گه ل ئه وه شدا هه ستام و ده مانچه كه م هه لگرت. به لام شتيكى سه ير بوو: وه بيرم هاته وه چه ند جار ويستبووم خوڤ له نيو به رم و ئه و رۆزه ش ته نانه ت كاتيک له شه مه نده فه ركه دا بووم، پيمو ابوو خوڤ كوژى زور كاريكى سانايه و بويه ش به لامه وه سانا بوو، ده مگوت به كوشتتى خوڤ داخ ده نيمه سه ر دلئى ژنه كه م. به لام ئيستا نه ك نه مده توانى خوڤ بكووژم به لكوو بير كردنه وه له و كاره ش ئازارى ده دام. ديسان له دهرگاكه يان دا. "به لئى، سه ره تا ده بئى بزائم كييه له دهرگا ده دا. پاشان كاتى زورم له به ر ده ست دايه." ده مانچه كه م له و لاوه دانا و به رۆژنامه يه ك دامپوشى. چووم بو لاي دهرگاكه و پشت به سته كه م لا برد. ژن خوشكه كه م بوو. بيوه ژنيكى ميهره بان و گه مژه!

گوتى: "فاسيا، چيت كردوو؟"

ئەو ژىئىكى دىئاسك و گرېنۆك بوو، دەستى كرد بە گريان و فرمىسك ھەلۈەراندن.

بە دەنگى بەرز گوتم: "چىت لە من دەوى؟"
دەمزانى نابى بە سەرىدا بگورېنم. پىئوستىش نەبوو دەنگم بەرز بگەمەوہ. بەلام نەمدەتوانى بە راوېژىكى تر لەگەلى بدویم.
"فاسيا، خوشكم خەرىكە دەمرى. ئىقان فىئودورۇقىچ دەلى
برىنەكەى كارىيە." (ئىقان فىئودورۇقىچ پزىشك بوو، پزىشك و راوېژكارى ئەو.)

"مەگىن ئەویش لىرەيە؟"

دىسان رق و داخى ژنەكەم دلى داگرتم. چاوم لە چاوى برى و گوتم: "دەى، ئىستا چىت لە من دەوى؟ چىكەم؟"

"فاسيا، برۆ بۆ لای. پەككوو، چ بەلایەك دەركى پىگرتووین!"
قسەكەى ئەوم لە دلى خۇمدا دووپات كردهوہ. "برۆ بۆ لای؟"
لەرپىوہ وەلامم داوہ: "بەلى، دەبى برۆم بۆ لای. رەنگە ئەوہ كارىكى پىئوست بى. رەنگە كاتىك مېردىكى وەك من ژنەكەى خوى دەكووژى، حەتمەن دەبى بچىت بۆ ژوورسەرى." بە خۇمم گوت:
"ئەگەر ھەمووان ئەو كارە دەكەن كەوايە دەبى منىش بىكەم. دەبى بچم. ئەگەر پىئوست بى بۆ ئەو كارە كاتىكى زۆرم لە بەر دەستدا ھەيە." مەبەستم خۇكوژىيەكە بوو. چووم بۆ لای.

لە دلى خۇمدا گوتم: "ئىستا قسەى جوان جوان دەكەن و ھەستى خۇيان بەگەرموگورپى دەردەبىرن و ئەدا و ئەتوار دەردىنن. بەلام من دەسەلاتى خۇم نادەمە دەست ئەوان." بە خوشكىم گوت: "راوہستە، ئاوا بە پىخاوسى ناكرى بىم، جوان نىيە. راوہستە با لانىكەم كەوشەكانم لە پى بگەم." «

بیست و هشت

«نه قلیکی سہیر بوو. له ژوورہ کهم ہاتمه دہری و کاتیک بہو ژوورانہ دا تیدہ پیریم کہ خووم پیگرتبون، دیسان ئہ و ہیواہ دلی داگرتم و ئاواتہ خواز بووم ہیچ رووداویک نہ قہ و مابئی. بہ لام بوگہ نی ئہ و کہ سافہ تانہ ی پزیشکہ کان، بوگہ نی یہ دو فورم و ئہ سیدفنیکی، لووت و گہرووی گرتم. بہ داخوہ وہ هیوا کہم نہ ہاتہ دی. ئہ و رووداوہ قہ و مابوو. کاتیک بہ دا لانہ کہ دا رویشتم و بہ بہر دہرگای ژووری مندالہ کاندای تپہ پیریم، چاوم بہ لیزانکا کہوت بہ رہنگی پیریو و خہ مناکہ وہ چاوی لیدہ کردم. تہ نانہت وام بہ خہ یالدا ہات ہر پینجیان لہوی ویستاون و لیم دہروانن. رویشتم بو لای دہرگا کہ کلفہ تہ کہمان دہرگا کہی بو کردمہ وہ و خوی ہاتہ دہری. یہ کہم شت کہ سہرنجی راکیشام کراسہ رہ ساسیہ کالہ کہی ئہ و بوو لہ سہر کورسیلہ یہ کہ و تیوو و لایہ کی بہ خوین رہش ہلگہ رابوو. ژنہ کہم لہ سہر چرپا دوو کہ سہیہ کہمان و لہ جیگا کہی من - چونکہ گہ یاندنی بو ئہوی سانا تر بوو - راکیشرا بوو. لاقی نووشتابووہ و ہر دوو ئہ ژنوی ہلدا بوو. چہند بالنجیان خستبووہ ژیر سہری و کراسہ کہیان ہلدا بووہ و دوگمہی فانیلہ کہی کرابوونہ وہ.

پہر پویہ کیان لہ سہر برینہ کہی دانا بوو. بوئی ئہ سیدفنیکی ژوورہ کہی داگرتبوو. بہر لہ ہہموو شتیک و زیاتر لہ ہہموو شتیک دہموچاوہ پہ نہ میوہ کہی سہرنجی راکیشام، لووتی و بہر چاوی شین ہلگہ رابوو. ئہ وہش جیگای زہبری ہہنیشکم بوو کاتیک دہیویست ہمگری و نہ ہیلی و دہووی کہ لہ گاکہی بکہوم. جوانیہ کہی ئاسہ واری

نه مابوو. به پیچه وانه دهموچاوی جوړیک بوو بیژم لیده کرد و زور له بهر چاوم قیزه ونی دهنواند. له بهر دهرگاکه دا راوه ستام.

خوشکی پیی گوتم: "برو، برو بو لای".

له دلې خوډا گوتم: "به لای، په ننگه بیهه وئ په شیمانی دهربرې، یانی دهبی چاوپووشی له تاوانه که ی بکه م؟ به لای، خه ریکه دهمرئ. ده توانم لئی ببورم."

هه ولام ددا گه وره یی بنوینم. چووم بو ژوور سه ری. زور به زحمه ت توانی چاوی هه لینی و لیم بروانی. چاویکی رهش و شین هه لگه را بوو. به هه ولیکی زور و به پته پت گوتی: "ئه و کاره ی ده تویست بیکه ی کردت. منت کوشت!..." له روخساریدا جگه له ئاسه واری ژانی جهسته ی و ترسی مه رگ، قینیکی کوئه و حه یوانیش وه بهرچاو ده که وت و بو من نامو نه بوو. "به لام منداله کان نادم به تو. ئه وان دهنیرمه لای ئه و." ئاماژه ی به خوشکی کرد. به لام ئه وه ی بو من له هه موو شتیک گرینگتر بوو، یانی سه باره ت به تاوان و خیانه ته که ی، هیچی نه گوت. یان ئه وه نده ی بایه خ پیته دا باسی بکات.

چاوی له لای دهرگاکه کرد و گوتی: "به لای بروانه، چاو له کاره جوان و کارستانه که ت بکه!" خوشکی و منداله کان له نیو دهرگاکه دا راوه ستابوون. "به لای، زور باش بروانه!"

چاویکم له منداله کان کرد و پاشان، چاوم له سه ر دهموچاوه ماسیو و رهش و شین هه لگه راوه که ی گیرسایه وه، سه ره تا خو م و مافی خو م و غیره تی خو م له بییر چووه و بو یه که م جار مروقم له سیمای ژنه که مدا دی، ته زوویه ک به سه رتاپای له شمدا هات و ته واری غیره ت و پیواه تیی خو م و هک په له پووشیک هاته بهر چاو، به پیچه وانه ش کرده وه چه په له کانی را بردووی خو م وه ها له بهر چاوم

زەق بوونەو، دەمويست لەبەر دەمیدا چۆک دادەم و سەرم بنیە
سەر قوولی و بلیم: "بمبوره!" بەلام غیرەت و توانای ئەو کارەم لە
خۆمدا شک نەدەبرد!

ئەو چاوی قووچاند و بیدەنگ بوو. دیار بوو توانای نییە درێژە بە
قسەکانی بدات. هەر لەو کاتەدا دەموچاوە شیواوەکەیی دەستی کرد بە
لەرزین و چرچولۆچی تیکەوت. بە دەستە بئ هیزەکەیی لەگەڵ ئەو
ئامازەیی دەکرد لێی دوور بکەومەو گوتی: "باشە ئەو هەموو کیشە و
شەر و ئالۆزییە بۆ چی بوو؟ ئاخ بۆ؟"
گوتم: "بمبوره!"

تۆزی شانی بەرز کردەو، چاوانی سوورەلگەرا و یاو تیزاوی
ترووسکەیی هات و لەگەڵ ئەو چاوی لە چاوم بپری، گوتی:
"بتبورم؟ ئەو هەموو قسەیی هەلیت و پلێتە... خۆزگە ریزەیهک هیوا
ژیانم هەبوایە و نەمردایەم... کاری خۆت کرد!... لیت بیزارم!... ئاخ!...
ئاخ!..." وەک ئەو هەیی لە شتیک بترسی قیژاندی: "وەرە، بمکووژە...
بمکووژە!... من لە تۆ ناترسم... بەلام ئەگەر پیاوی هەمووان بکووژە،
بەر لە هەمووان ئەو بکووژە... بۆ ناچی بیکووژی؟ ئەو رۆیشت و
دەرباز بوو... رۆیشت!..."

بەردەوام و پینەیی دەکرد. ئیتر هیچ کەسی نەدەناسییەو. هەر ئەو
رۆژە نزیک نیوەرۆ گیانی دەرچوو. بەر لەو سەعات هەشتی بەیانی
منیان برد بۆ پۆلیسخانە و لەوێوە بردیانم بۆ زیندان. لە بەندیخانە
ماوەی یازدە مانگ چاوەروانی لێتیچینیەو بووم و لەو ماوەیەدا بە
چروپری بیرم لە کار و کردەوکانی رابردووم کردەو و وردە وردە
خەریک بوو تیدەگەیشتم. رۆژی سیهەم بوو هاتە سەر ئەو
بەراستی تینگەم.»

دهیویست دريژهي پييدا به لام گريان ئه وكي گرتبوو و نه يده تواني بدوي. بيدهنگ بوو.

کاتیک هیور بووه دهريژهي پيدا: «پوژي سيهه م بوو خهريک بوو مهسه له که م بو پوون ده بووه. ئه ويش ئه و کاتهي ئه وم له نيوه داره مه يته که دا دی...» ديسان گريان ئه وكي گرت، هه ناسه يه كي قوولي هه لکيشا و به په له دريژهي پيدا يه وه: «ته نيا کاتيک ده موچاوي هه لبرکاو و مردوويم له نيو تابووته که دا دی، تيگه يشتم چ کاريکم کردوه. تيگه يشتم کوشتوومه. ياني ئاکامي کاره که ي من ئه مه بوو، ئه وه ي مروفيکي زيندووو، مروفيک که ده جوو لايه وه و دلي گه رم بوو، بيکووژم، ساردي بکه مه وه و کاريک بکه م وه ک په يکه ره يه كي سارد و سر له نيو داره مه يتدا راکشي. کاريکم کردبوو ئيتر له هيچ شوينيک و به هيچ شيوه يه ک قه ره بوو نه ده کرايه وه. که سيک که به لايه كي له و چه شنه ي به سه رنه هاتبي، ناتواني له و راستييه تيگات و ئه و درد و ئازاره قورسه هه ست پيکات. په ککوو... په ککوو... په ککوو...» به دهنگيکي به رز ئه وه ي گوت و بيدهنگ بوو.

ماوه يه ک هيچمان مه قمان نه کرد. ئه و به ره وروم دانيشتبوو و شاني هه لده ته کاند و له بنه وه ده کولا.

«ببووره!...»

پشتي تيکردم، له سه ر کورسيه که راکشا و به تانيه که ي به سه ر خويدا دا. له ويستگه يه ک که من ده بوو دابه زم (سه عات هه شتي به ياني بوو) چوومه په ناي و ويستم مائئاوايي ليپکه م. نازانم خه وتبوو يان خو ي له خه و کردبوو. دهستم نايه سه ر قولي. چاوي هه لينا و بوم ده رکه وت نه خه وتوو.

دهستم گوشي و گوتم: «خودا حافيز!»

ئەویش دەستی منی گوشى و بزەیه کی ساردوسر نیشته سەر
لیوی. بزەکه ی هینده دلته زین بوو خەریک بوو له تاوی دەست بکەم
به گریان.

ئەو وشەیه ی که چیرۆکه که ی پی تەواو کرد بوو، دووپاتی کردەوه
و گوتی: «بەلی، ببورە!»

.....

سەرچاوه: سونات کرویتسر، لیوتۆلستۆی، چاپی دووهەم، ۱۳۸۹
تهران، نشر چشمه، ترجمه شروش حەیبی.

فەرھەنگۆک

ئاپۇر: بەلا، چۆرتم. (مصیبت)
ئاكله: سفلیس، نەخۆشییەکی جنسییە. (سفلیس)
ئیمان ھەردەبوون: بریتی لە: لە دین دەرچوون، توورەبوونی لە
رادەبەدەر. (دەری شدن)
بۆرەكە: بۆرەپیاو، پیاو، خویپی و بی نرخ. (مردک، مرتیکە)
بەستۆكە: لەشفرۆش، قەحبە. (روسپی)
پەرچۆ: مۆجیزە. (معجزه)
پەرکەم: فی، گەشکە. (صرع)
تۆلان: داوین پیس، میتاز. (زنباره)
تەپلۆس: تەوەزەل، تەمبەل، قوون گران. (تنبل)
تەشق: بەرزایی، حەویق. (اوج)
تەمتومان: تەم و مژ، تەم و دومان. (مە)
چۆرتم: کۆسپ، بەلا. (مصیبت)
چەنەویرغە: زۆربلی، چەنەوەر، دەمچەپلە. (پرگو)
حەكەدار: ژنی حەشەری، ھەوەسبان، بەئالۆش. (ھوسران)
خاوەستەن: ھەلفرواندن، خاپاندن، فریودان. (اغوا کردن)
دابەستەن: ئاژەلی لە مال راگیراو و بۆقەلەو بوون. (پروار)
دەملەپووش مانەوہ: ھیواپراو بوون، بی ھیوایی. (نومید شدن)
دیمۆدە: سوکوچرووک، (مبتدل)
رەموودە: تیوہ گلاو، تووشبوو. (معتاد)
ژقنەمووت: زەقنەبووت، ژەقنەپووت. (زەر، کنایە از بسیار تلخ)

سهگ گلاوک: سهگاف، سهگی ئاوی. (سگ آبی)
 قه‌ماره: ژووری نیو فاگونی شه‌مهنده‌فه‌ر. (کوپه)
 کالفام: تینه‌گه‌یشتوو، گه‌وج، نه‌فام، ناهیر. (سبکسر)
 گت‌گرتن: توزه‌راوه‌ستان. (مکت)
 له‌چه‌ر: منجر، سمنج. (سمج)
 ماچله‌ک: ئه‌و که‌ره‌سه‌ بزۆکه‌ی جه‌مه‌سه‌ری لقه‌کانی هیلاس‌ن پیکه‌وه
 ده‌به‌ستی و هیلیکی دیکه‌ی لینده‌بیتته‌وه. (سوزن)
 ماچله‌کچی: مه‌قه‌ستچی، کارگیر هیلاس‌ن که له شوینی لق
 لیبونه‌وه‌ی هیله‌کاندا به‌به‌ستنی هیلی لاته‌کی شه‌مهنده‌فه‌ر ده‌خاته
 سه‌ر هیلی سه‌ره‌کیی خوی. (سوزنبان)
 مجرۆ: ئیفلیج. نه‌قوستان. (فلج)
 نه‌مرچ: مپومۆچ، نیوچاوان گرژ. (ترشروو)
 وه‌ویله‌که: بووکله‌، بووکۆکه. (عروسک)
 هیستری: فی، سه‌رودل لیهاتن، گه‌شکه. (صرع)

بەرھەمەکانی ئەمین گەردیگلانی

- (۱) تاپۆی وەرزیکی سەون، کۆمەڵەشیعر، چاپخانەى شووع تەررێز، ۱۹۹۷
- (۲) شەوێژانی ئەستێرەیهک، کۆمەڵەشیعر «تاران، نشر عابد، ۲۰۰۰
- (۳) مەرگەخەون، کۆمەڵەشیعر، تاران، نشر پیام امروز، ۲۰۰۳
- (۴) دیسان لەو شەقامانەو، کۆمەڵە چیرۆکی بیژەنى نەجدى، وەرگیژان، ئاراس، ۲۰۰۵
- (۵) تەپلی ئاور، کۆمەڵە چیرۆکی بیانی، وەرگیژان، ئاراس، ۲۰۰۵
- (۶) جیگای بەتالی سلووج، پۆمان، مەحمودی دەولەتئابادی، وەرگیژان، موکریانی، هەولێر ۲۰۰۶
- (۷) خۆر و لاو، کۆمەڵە شیعرى مندالان، بۆکان، چاپخانەى داھاتوو ۲۰۰۷
- (۸) یەگرتن، چیرۆکی مندالان، قودسی قازی نوور، وەرگیژان، ئاراس، ۲۰۰۷
- (۹) برایانی کارامازوف، پۆمان، فیودور دوستویوفسکی، وەرگیژان، موکریانی، هەولێر ۲۰۰۷
- (۱۰) خولیای نووسین، کۆمەڵە وتار «رەزا بەراھەنى، وەرگیژان. موکریانی، هەولێر ۲۰۰۸
- (۱۱) فەرھەنگى رێژگە (ئەو وشانەى لە هەنبانە بۆرینەدا نەھاتوون)، موکریانی هەولێر ۲۰۰۹

- ۱۲) كەلەشىرى وىرگىن، چىرۆكى مىندالان، فولكلور؛ نووسىنەو، بۆكان، ئىزىرتوو، ۲۰۰۹
- ۱۳) تازىبەبارانى بەيەل، رۆمانى غولامحوسىن ساعىدى، وەرگىپران، موكرىيانى ۲۰۱۱ ھەولتير
- ۱۴) مەرگى ئىقان، رۆمان، لئو تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ھەولتير ۲۰۱۱
- ۱۵) دار وپەپوولە و پووبار، چىرۆكى مىندالان، فەرىدە شەبانفەر «وەرگىپران، ۲۰۱۱
- ۱۶) دىلى قەفقاز، رۆمان، لئو تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ھەولتير ۲۰۱۱
- ۱۷) باوكە سىرگى، رۆمان، لئو تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ھەولتير ۲۰۱۱
- ۱۸) ئاغا و نۆكەر، رۆمان، لئو تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ھەولتير ۲۰۱۱
- ۱۹) ھاوسەرگىرى بەختەوەرانە، رۆمان، تۆلىستوى، وەرگىپران، ھەولتير، خانەى كىتەبى ئاوتير ۲۰۱۲
- ۲۰) نارنجى فرىن، كوچىرۆك، وەزارەتى رۆشنىبرى، سلىمانى، ۲۰۱۲
- ۲۱) ئانا كارنىنا، رۆمان، تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ۲۰۱۲ ھەولتير
- ۲۲) سترانى شەپۆلەكان، شىئەرى ھاوچەرخى فارس، وەرگىپران. يەكەتەبى نووسەران مەلبەندى گشتى، ھەولتير ۲۰۱۲
- ۲۳) شەنەى پشكووتن، دىوانى شىئەر ناوہندى بلاوكردئەوہى كۆلەپشتى، تاران ۲۰۱۳

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپن:

- ۱) كازاخەكان، رۇمان، لئۇ تولستوى، وەرگىپران
- ۲) رېگايەك بەرھەتەو، كۆمەلەچىرۆك، وەرگىپران
- ۳) شارەزايىيە بنەرەتتايەكانى ژيان، دووروتى رېچ، وەرگىپران
- ۴) حاجى مراد، رۇمان، ليو تولستوى، وەرگىپران
- ۵) شەيتان، رۇمان، ليو تولستوى، وەرگىپران
- ۶) پۇلىكوشكا، رۇمان، ليو تولستوى، وەرگىپران
- ۷) پەسلان، رۇمان، ليو تولستوى، وەرگىپران